

ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

Τμήμα Ιστορίας

ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

«ΜΕΛΕΤΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΝΑΖΙΣΤΙΚΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ»

ΚΑΒΒΑΔΙΑ ΕΛΛΗ

A.M: I2016036

ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ

Δρ. ΒΑΚΗ ΦΩΤΕΙΝΗ

ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΙΟΝΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

ΚΕΡΚΥΡΑ – ΜΑΡΤΙΟΣ 2023

Περιεχόμενα

Ευχαριστίες.....	4
Πρόλογος.....	5
Εισαγωγή.....	5
Η Γέννηση του Φασισμού.....	6
Ο ρόλος της οικογένειας.....	7
Ναζισμός.....	8
Προσέγγιση του Εθνικισμού.....	9
Realpolitik.....	11
Η Γαλλία του Βυσί.....	12
Εβραίοι.....	14
Χάρτης	
Η θρησκεία των Εβραίων.....	18
Τσιγγάνοι.....	18
Πίνακας 1.....	19
Πίνακας 2.....	20
Οι Εβραίοι λίγο πριν το στρατόπεδο.....	21
21 Σεπτεμβρίου 1939, Βερολίνο.....	21
Θεωρία του Φουκώ.....	22
Μάρξ.....	23
Ναρκωτικά στο Γ΄Ράιχ.....	25
Η Δίκη της Νυρεμβέργης.....	29
Γενοκτονία.....	30
Οι Γυναίκες στο πόλεμο.....	31
Ιστοριογραφία 20 ^{ου} αιώνα.....	32
Γιατί επηρεάστηκαν από τη δημαγωγία του Χίτλερ;.....	33
Τα απομεινάρια του Ναζισμού στις επόμενες γενιές.....	35
Το προσωπείο του Πατριωτισμού.....	35

Πίνακας 3.....	37
Πίνακας 4.....	37
Πίνακας 5.....	38
Πίνακας 6.....	38
Προτάσεις για τη διδασκαλία του Ολοκαυτώματος στο Σχολείο.....	39
Ο Φασισμός σήμερα.....	41
Συμπέρασμα.....	44
Κριτική «Ο αγών μου».....	49
Βιβλιογραφία.....	51

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Νιώθω την ανάγκη να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου για το πολυτιμότερο δώρο που μου προσέφεραν η μητέρα μου Ιφιγένεια, τον πατέρα μου Μιχάλη και την αδερφή μου Αγγελική για όλη την στήριξη συναισθηματική, ψυχολογική και οικονομική που έχουν προσφέρει, ώστε να βρίσκομαι σε αυτό το σημείο των σπουδών μου.

Θα ήθελα όμως περισσότερο να ευχαριστήσω την επιβλέπουσα καθηγήτρια μου κ.Βάκη για την εμπιστοσύνη, την πολύτιμη βοήθεια της κατά τη διάρκεια των σπουδών μου και φυσικά την αφιέρωση πολύτιμου χρόνου για την σύσταση της εργασίας αυτής.

*Η πτυχιακή μου εργασία
είναι αφιερωμένη
στην αγαπημένη μου μητέρα
η οποία αποτελεί
πηγή δύναμης και σοφίας.*

Πρόλογος

Κύριος στόχος τα εργασίας είναι να προσεγγίσουμε το ζήτημα του Ναζισμού μέσα από τα πολιτικά πλαίσια. Στην εισαγωγή κάνω εκτενή αναφορά στις πολιτικές ιδεολογίες. Για εμένα το πιο σημαντικό κομμάτι από όλη την εργασία, είναι ο τρόπος που γεννάται η πολιτική ιδεολογία του ναζισμού και η σύνδεση της με την κοινωνία.

Πρέπει να σημειωθεί, ότι οι πολιτικές ιδεολογίες βρίσκουν ιδιαίτερα ευάλωτες την νεολαία, η οποία δεν διαθέτει την εμπειρία ζωής και καθίσταται εύκολα χειραγωγήσιμη από τους πολιτικούς. Θεωρώ, πολύ σημαντικό το κομμάτι της νεολαίας, όπως και την προστασία της από ακροδεξιά φασιστικά κόμματα. Η νεολαία είναι αυτή που κρατάει στα χέρια της την ευκαιρία να αλλάξει η κοινωνία μας, ώστε να χτιστεί μια υγιή κοινωνία με σεβασμό στην αξία του ανθρώπου. Είναι αρκετά σημαντικό να μην επαναληφθούν τα ίδια λάθη, όπως και με τη χιτλερική νεολαία η οποία μέσα από τη δομή και την μορφή οργάνωσης κατάφερε να ασκήσει μεγάλη επιρροή στη γερμανική κοινωνία. Εν κατακλείδι, η σημερινή κοινωνία κινδυνεύει από τα νέα κύματα του αντισημιτισμού που μπορεί να επιφέρουν στις σημερινές μεγαλύτερες πληγές σε σχέση με το παρελθόν..

Δηλώνω ότι είμαι ο/η συγγραφέας της παρούσας εργασίας, που συντάχθηκε στα πλαίσια της πτυχιακής εργασίας με Θέμα: Μελέτη για την Ιδεολογία της Ναζιστική Γερμανίας. Η εργασία δεν αποτελεί αντιγραφή ούτε προέρχεται από ανάθεση σε τρίτους. Οι πηγές που χρησιμοποιήθηκαν αναφέρονται σαφώς στη βιβλιογραφία ,ενώ κάθε εξωτερική βοήθεια, αν υπήρξε, αναγνωρίζεται ρητά.

Εισαγωγή

Η διαμόρφωση του κόσμου στηρίζεται πάνω σε πολιτικές ιδεολογίες για τις οποίες είναι υπεύθυνος ο άνθρωπος. Αναλυτικότερα, ο άνθρωπος που αποτελεί το κέντρο του κόσμου συσχετίζεται άμεσα με το πολιτικό στοιχείο, το οποίο επιφέρει με τη σειρά του ιδέες που προκύπτουν μέσα από την έκφραση. Η πολιτική πράξη είναι άρρητα συνδεδεμένη με την κατανόηση του κόσμου. Μέσα από τη πολιτική διαδικασία αναδύονται αξίες, πεποιθήσεις και αρχές. Επιπλέον, από τη πολιτική και την συμμετοχή στα κοινά πραγματοποιούμε προσωπικούς στόχους μάς και φιλοδοξίες.

Όσον αφορά τις ιδέες¹ που προκύπτουν όπως η ελευθερία, ισότητα, δικαιοσύνη και δικαιώματα αντιπροσωπεύονται με διαφορετικό τρόπο από διάφορα πολιτικά ρεύματα,

¹ Η Ιδεολογία αποτελεί ένα σύνολο ιδεών που κινείται σε ένα μοτίβο ρευστό, αλλά καθοριστικό, καθώς, είναι ικανό να ανατρέψει ή να διατηρήσει την υπάρχουσα εξουσία, να οραματιστεί μια

όπως ο κομμουνισμός, σοσιαλισμός, φιλελευθερισμός. Η μοναδική διαφορά σε αυτά τα πολιτικά ρεύματα είναι η οπτική γωνία που βλέπουν και αντιμετωπίζουν τα πράγματα και τις καταστάσεις.

Η Γέννηση του Φασισμού

Ο Φασισμός γεννιέται τον 20^ο αιώνα στην Ιταλία από το Μουσολίνι με έντονα εθνικιστικά στοιχεία τα οποία επιβάλλονται μέσω καταπίεσης και αυθαιρεσίας. Ο Α΄ Παγκόσμιος πόλεμος δημιούργησε οικονομικές και κοινωνικές αναταραχές. Στο εσωτερικό παρατηρείται ανομία, βία και αύξηση στις τιμές των αγαθών. Εκμεταλλευόμενος την πολιτική κατάσταση σε συνδυασμό με το ζήλο που έτρεφε να βρεθεί στο κέντρο της εξουσίας ο Μουσολίνι οδηγήθηκε σε ακραία μορφή άσκησης της πολιτικής εξουσίας που απορρέει από τον ίδιο. Η δημαγωγία² που προκύπτει από τέτοια καθεστώτα δεν απαιτεί γνώσεις ως προς την οικονομία και την πολιτική. Πρέπει να σημειωθεί ότι, ο Μουσολίνι δεν είχε ιδέα από οικονομία ούτε είχε σχέδιο όταν ανέβηκε στην πολιτική σκηνή. Αρκέστηκε στη φασιστική επιβολή μέσα από τη συγκέντρωση όλων των εξουσιών και την κατάργηση της αντιπολίτευσης που θα έφερνε στο πολιτικό προσκήνιο αντίθετες απόψεις από τις δικές του. Η γενέτειρα του Φασισμού παραχωρεί τη σκυτάλη στη Ναζιστική Γερμανία.

Ο Βίλχελμ Ράιχ διατυπώνει μια διαφορετική άποψη σχετικά με το φασισμό, καθώς δεν αποδίδει τη δημιουργία του στα πολιτικά πλαίσια, αλλά σε βαθύτερα αίτια που αναπτύσσονται στο χαρακτήρα του ανθρώπου. Προέρχεται από τον συναισθηματικά καταπιεσμένο εσωτερικό κόσμο του ανθρώπου που τον καθοδηγεί στον φασισμό και εκφράζεται μέσα από φασιστικά κόμματα³.

Παρουσιάζεται ως μια επαναστατική ιδέα η οποία στηρίζεται σε φυλετικές προκαταλήψεις που συντηρούνται μέσα στις ψυχές των ανθρώπων και ειδικότερα στους φασίστες δικτάτορες προέρχεται από το οικογενειακό τους περιβάλλον⁴. Τα εθνικιστικά στοιχεία που προέκυψαν ο Ράιχ τα προσεγγίζει σε σχέση με την αποτυχία να υλοποιηθούν οι ιδέες

καλύτερη ζωή. Αποτελεί, έναν ζωντανό οργανισμό που επικοινωνεί μέσα από το λόγο με κυριότερο σκοπό τη πολιτική ζωή.

² Ο όρος δημαγωγία είχε ήδη εμφανιστεί από την εποχή του Θουκυδίδη ο οποίος είχε χαρακτηρίσει το Περικλή δημαγωγό και δεν πίστευε ότι είχε ειδικές γνώσεις σχετικά με την οικονομία και τη διοίκηση. Πίστευε ότι προερχόταν από το χάρισμα που είχε και τις ικανότητες που αντλούσε από την προσωπικότητα του.

³ Τον φασισμό τον ενισχύουν και τον εκπροσωπούν άνθρωποι με μάζες και στηρίζεται πάνω σε μια συγκεκριμένη θεωρία για τον άνθρωπο και την ανθρώπινη φύση του σχετικά με τον έρωτα, την σεξουαλικότητα και την εργασία. Παρόλα αυτά ο φασισμός δεν παύει να αποτελεί προϊόν του καπιταλισμού.

⁴ Είναι συνήθως καταπιεσμένο και αντιδραστικό.

του Εργατικού Κινήματος, της Εργατικής Διεθνούς⁵ και της Εργατικής Τάξης από τη Ρωσία 1918-1923. Το πρόβλημα βρίσκεται στην μαρξιστική θεωρία⁶ την οποία δεν μπορούν να την εφαρμόσουν στην πολιτική σκηνή και πήρε την σκυτάλη ο εθνικοσοσιαλισμός. Το οικονομικό μοντέλο⁷ οδήγησε πολύ κόσμο στην εξαθλίωση και αρκετές φορές στη λιμοκτονία και είχε ως αποτέλεσμα να επιφέρει την βία. Στην συγκεκριμένη όμως περίπτωση είχαν να διαλέξουν ανάμεσα στο εάν θα καταφύγουν στη βία ή στο σοσιαλισμό.

Είναι εύλογο να σημειωθεί το εξής, ότι ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος, όπως και στον 21^ο αιώνα που συνεχίζονται οι πόλεμοι δεν είναι ένα αποτέλεσμα μόνο των πολιτικών κυβερνήσεων των χωρών, αλλά και των πολιτών, οι οποίοι δεν διέθεταν την απαιτούμενη συνείδηση⁸. Αντιλαμβανόμαστε ότι η συνείδηση που χτίζει ο μέσος άνθρωπος και οι ιδεολογίες τους έχουν άμεση συσχέτιση με τον οικονομικό βίο⁹ των ανθρώπων που προανέφερα στην προηγούμενη παράγραφο.

Η οικονομική δυσπραγία, κυρίως οδηγεί τις μάζες σε φασιστικά καθεστώτα¹⁰, τα οποία μέσα από τη δημαγωγία τους αποσκοπούν στο να κατακτούν την εμπιστοσύνη τους και να μην αντιλαμβάνονται την κατάσταση. Για να κατανοήσουμε πλήρως το πως φτάσαμε να ερευνήσουμε σήμερα το φαινόμενο «φασισμός» θα πρέπει να εμβαθύνουμε στο πως ο άνθρωπος μέσα από την κοινωνική του ταυτότητα αντιλαμβάνεται την πηγή του κακού και πως το αντιμετωπίζει.

Ο ρόλος της οικογένειας

Αναλυτικότερα, η οικογένεια η οποία αποτελεί τον κύριο δίαυλο επικοινωνίας ανάμεσα στο παιδί του και στην κοινωνία, όπως είναι γνωστό αναλαμβάνει την ανατροφή των παιδιών. Κατά πόσο όμως πιστεύουμε ότι η παιδεία και οι ηθικές αρχές που παίρνει κάποιος από το θεσμό της οικογένειας του δεν σχετίζεται με την δομή της κοινωνίας- Κράτους; Κατά πόσο είναι εφικτό η οικογένεια να αποφύγει να αναπαράγει την ιδεολογία του Κράτους;

Συγκεκριμένα, θα πρέπει πρώτα να γίνει ο διαχωρισμός ανάμεσα στην παιδεία και τη μόρφωση του ανθρώπου. Αυτοί οι δυο παράγοντες δεν είναι ικανοί να σταθούν σαν ξεχωριστές μονάδες, διότι αλληλοσυμπληρώνονται. Την παιδεία λοιπόν ο άνθρωπος την εισπράττει μέσα από την οικογένεια του, ενώ την μόρφωση την λαμβάνει ανάλογα με το κοινωνικό στρώμα που ανήκει. Για έναν άνθρωπο που δεν μπορεί να λάβει την γνώση, η παιδεία¹¹ που θα αναλάβει να δώσει βασίζεται εξ'ολοκλήρου στα πρέπει της αυταρχικής

⁵ Στον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο.

⁶ Ο Μάρξ γνώριζε ότι οι βιομηχανικές παραγωγικές δυνάμεις είναι η κινητήριος δύναμη για να επέλθει κοινωνική πρόοδος, όμως μέσα από μια κεφαλαιοκρατική οικονομία.

⁷ Αποτελεί μια σύγχρονη μορφή φεουδαρχίας, όπου εξαναγκάζει τους ανθρώπους να εξαρτηθούν από την εργασία τους για να επιβιώσουν και ο πλούτος να είναι προνόμιο της ανώτερης τάξης στα χέρια λίγων ανθρώπων.

⁸ Όστε όσο είναι εφικτό να αλλάξουν και να βελτιώσουν την κατάσταση που βιώνουν, μέσα από μια επανάσταση στο εσωτερικό της χώρας, αλλά αντίθετα ενισχύουν τις ακραίες πολιτικές αντιλήψεις.

⁹ Ρυθμίζει τα όσα επιβάλλει η κοινωνία και καθορίζει και την ψυχική κατάσταση του ανθρώπου.

¹⁰ Ο G. Guritch τόνισε ότι ο φασισμός δεν είναι κάτι άλλο από ένα μείγμα οργανωμένου Καπιταλισμού και το ολοκληρωτικό Κράτος το οποίο διευθύνει ένας ηγέτης μισοχαρισματικός μέσα από μυθολογικά στοιχεία.

¹¹ Οι εμπειρίες του ατόμου μέσα στα αυταρχικά πλαίσια της κοινωνίας που αναλαμβάνει ο πατέρας που αποτελεί κύριο εκφραστή της και είναι εκείνος που της καθορίζει, καθώς δεν υπάρχει η ελευθερία της βούλησης.

κοινωνίας. Την αυταρχική κοινωνία την αντιπροσωπεύει ο πατέρας και μετέπειτα ο γιός ή οι γιοι μέσα στην οικογένεια.

ΝΑΖΙΣΜΟΣ

Μετά τη λήξη του Α' Παγκοσμίου Πολέμου η Αγγλία η οποία αποτελούσε τη μεγαλύτερη καπιταλιστική δύναμη προσπάθησε μέσα από την οδό της διπλωματίας να αποκαταστήσει σχέσεις και να διατηρήσει τις σχέσεις της με άλλα κράτη. Πίστευε λοιπόν, ότι αυτό το είχε πετύχει με τη Γερμανία σε μεγάλο βαθμό, αλλά τελικά διαψεύστηκε. Διότι, στο εσωτερικό πολιτικό προσκήνιο κυριαρχούσαν έντονες πολιτικές συζητήσεις για τον εάν η εξουσία του Χίτλερ θα μπορούσε να ανθίσει μέσα στα Γερμανικά πλαίσια. Αν και ο Χίτλερ είχε να αντιμετωπίσει πολλούς εχθρούς μέχρι να καταφέρει να σταθεροποιήσει την πολιτική του εξουσία, την οποία πέτυχε. Με τη σειρά του επέφερε ένα πονοκέφαλο στη Μεγάλη Βρετανία η οποία είχε καταφέρει να απολαμβάνει προνόμια τα οποία ξαφνικά έβλεπε να απειλούνται από τη Γερμανία. Οι σκέψεις που δημιουργήθηκαν στο δημόσιο λόγο αφορούσαν τι θα συνέβαινε αν η Αγγλία και η Γαλλία εκτελούσαν ένα διαφορετικό πλάνο με το οποίο θα αποδυνάμωναν και εν τέλει θα έσβηναν από το πολιτικό χάρτη τον Χίτλερ¹². Είναι μια κίνηση που θα ήταν δύσκολη στην πράξη, αλλά θα άξιζε το κόπο.

Ειδικότερα, ο Ναζισμός είναι μια ιδεολογία που ανέπτυξε ο Χίτλερ και διέδωσε με τη δύναμη της προπαγάνδας. Οι σύγχρονες δικτατορίες έχουν αλλάξει μορφή, η τρομοκρατία που αναπτύσσεται εκφοβίζει και κατευθύνει τις μάζες ανθρώπων και αυτό επιτυγχάνεται μέσω της ιδεολογίας και της προπαγάνδας. Ο Εθνικοσοσιαλισμός αποτέλεσε ένα πρωτόγνωρο κίνημα και γι' αυτό ακριβώς το λόγο δεν μπορούσε κανείς να βρεί τα επιχειρήματά¹³ να τα αντικρούσει. Ο Χίτλερ μέσα από τον εθνικοσοσιαλισμό¹⁴ ήξερε καλά να ικανοποιεί τουλάχιστον σε θεωρητικό επίπεδο τα συμφέροντα της εργατικής τάξης, η οποία ήταν η πιο αδικημένη και να τάσσεται ενάντια στο κεφάλαιο.

Όσον αφορά, τη μικροαστική τάξη βρήκε μεγάλη απήχηση ο Χίτλερ, επειδή η ιδεολογία της αστικής τάξης είναι άμεσα συνδεδεμένη με αυτή του Κράτους και τους δημιουργεί το αίσθημα ότι και αυτοί έχουν εξουσία. Η κοινωνική αυτή τάξη βρέθηκε στο περιθώριο και δημιούργησε δυσαρέσκεια την οποία εκμεταλλεύτηκε ο Χίτλερ και υποσχέθηκε ότι θα αποκαταστήσει τα λάθη του παρελθόντος.

Ακόμη είναι σημαντικό να τονιστεί ότι, η εντολή να θανατωθούν εκατομμύρια Εβραίοι από τους Γερμανούς αντιμετωπίστηκε ως νόμος. Δεν σκέφτηκαν ούτε ήταν ικανοί να αμφισβητήσουν, όσα έλεγε ή έκανε ο Χίτλερ. Η δολοφονία των Εβραίων απέκτησε νομιμότητα και υποχρέωνε τους Γερμανούς να σκοτώνουν, ακόμα και αν δεν ήθελαν και γνώριζαν πως να αφαιρείς μια ανθρώπινη ζωή δεν είναι ορθό μέσα σε μια πολιτισμένη

¹² Θα μπορούσαν να είχαν συνεργαστεί οι χώρες μεταξύ τους και να εκτελέσουν ένα σχέδιο οικονομικής απομόνωσης, όπως ακριβώς αντιμετωπίζει τη Ρωσική κυβέρνηση Πούτιν η Ευρωπαϊκή Ένωση και η Αμερική.

¹³ Τα επιχειρήματα προκύπτουν, όταν υπάρχουν κινήματα με μεγάλη απήχηση.

¹⁴ Δεν τον ενδιέφερε να υλοποιήσει τα αιτήματα της εργατικής τάξης, αλλά να θέσει σε λειτουργία το σχέδιο αρειανοποίησης και δήμευση τα περιουσίας των Εβραίων οι οποίοι ήταν υπαίτιοι για την κατάρρευση του Γερμανικού Κράτους.

κοινωνία¹⁵. Ωστόσο, το δίκαιο που είχε επιβάλλει ο Χίτλερ ήταν να θανατωθούν όλοι όσοι δεν άνηκαν στην Άρεια φυλή στο όνομα της πατρίδας, μέσα από την κρίση που αναπτύχθηκε στη Γερμανία χάθηκε η υποκειμενοποίηση του ατόμου και έμπαινε στο πειρασμό να κάνει πράγματα, αντίθετα από την ορθή νομοθεσία και όσα προάγει ακόμη και η εκκλησία. Οι μεσαιωνικές του αντιλήψεις για τη ζωή των ανθρώπων των γέμισαν με αντιλήψεις οι οποίες δεν είναι ορθές. Θεωρούσε ότι «το ίδιο το αίμα ανήκει στο ίδιο το βασίλειο» και μόνο όσοι είχαν το ίδιο αίμα θα ήταν ικανοί να αλλάξουν τα γερμανικά εδάφη. Παρόλα αυτά ακόμα και αν ο άνθρωπος ανήκει μέσα στα πλαίσια οποιουδήποτε κράτους δεν είναι ιδιοκτησία του, όπως πίστευε ο Φύρερ. Ο ακραίος εθνικισμός οδήγησε στην μαζοποίηση και την αποξένωση του ατόμου από μια υγιή κοινωνία.

Προσέγγιση του Εθνικισμού

Την περίοδο του Μεσαίωνα τα δυναστικά κράτη αναπτύχθηκαν και ισχυροποιήθηκαν. Στη Δυτική Ευρώπη εκεί που άνθησαν τα δυναστικά κράτη του Μεσαίωνα γεννήθηκε ο εθνικισμός. Για να υπάρξει συνέχεια με τα δυναστικά κράτη έπρεπε να αναπτυχθεί ένας εθνικός πατριωτισμός.¹⁶ Το αίσθημα του πατριωτισμού, καθώς και η πλήρης ταύτιση με το Κράτος μέσα από το εθνικό στοιχείο υπήρξε για να προφυλαχτούν από άλλα κράτη. Όλοι οι θεσμοί μέσα στο Κράτος εργάστηκαν με σκοπό το άτομο μέσα από το μανδύα του πατριωτισμού να αφοσιώνεται και να υπακούει στα όσα προστάζει το Κράτος.

Το έθνος το οποίο ταυτίζεται με τον εθνικισμό είναι κάτι αρχέγονο. Αυτά, όμως, που γέννησε ο εθνικισμός, δηλαδή τη λατρεία της ιδιαιτερότητας, την ανύψωση του παρελθόντος αποτελούν νεωτερικά στοιχεία. Το Έθνος έχει ενσωματωθεί στη κοινωνία μας, ως κάτι που προϋπήρχε, αλλά και ως κάτι αναγκαίο στη ζωή μας. Αντίθετα ο εθνικισμός εξαιτίας των ιστορικών φαινομένων του 20^{ου} αιώνα και την ρητορική που επέλεξαν να έχουν εκείνη την περίοδο οι πολιτικοί απέκτησε αρνητική χροιά¹⁷,

Ειδικότερα, Ο Εθνικισμός εμφανίζεται στη νεότερη και σύγχρονη ιστορική εποχή ως φαινόμενο γύρω στο 19^ο και 20^ο αιώνα. Συγκροτεί την έννοια του καλύτερου εθνικού κράτους και βρίσκεται συνέχεια σε αναπαραγωγή λόγω της απήχησης που δίνεται από τους ανθρώπους. Προς το τέλος του 19^{ου} αιώνα φάνηκε η ανάγκη να τονιστεί το εθνικό στοιχείο. Συγκεκριμένα, παρατηρείται έντονη έξαρση στον 20^ο αιώνα της εθνικιστικής

¹⁵ Στη πολιτισμένη Γερμανία την περίοδο που ολοκληρώθηκαν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης υποχρέωναν όλους τους Εβραίους παρά το γεγονός ότι τους είχαν κλέψει τις περιουσίες τους να έχουν το δικαίωμα επιλογής ή να φύγουν εκτός χώρας ή να σταλούν στα στρατόπεδα. Η εκμετάλλευση των Εβραίων δεν σταμάτησε μόνο με τις περιουσίες τους, αλλά συνεχίστηκε, διότι για να φύγουν από την Γερμανική χώρα και να καταφύγουν σε μια άλλη χρειάζονταν χρήματα για να πάρουν την βίζα τους. Ο Άιχμαν αναφέρει ότι έστειλε Εβραίους αξιωματούχου για να ζητήσουν χρήματα από τις εβραϊκές οργανώσεις και τα χρήματα αυτά δόθηκαν από την εβραϊκή κοινότητα σε εκείνους που ήθελαν αποκομίζοντας πολλά κέρδη για να συνεχίσει τις δραστηριότητες της. Όσα αναφέρει ο Άιχμαν το ίδιο ακριβώς συμβαίνει και με την μεγάλη έλευση προσφύγων και μεταναστών στις σημερινές κοινωνίες.

¹⁶ Γεννήθηκε γύρω στο 15^ο και 18^ο αιώνα.

¹⁷ Προκύπτει όμως και από κοινωνικοοικονομικούς παράγοντες.

ιδεολογίας εξαιτίας πολιτικών ασυμφωνιών.¹⁸ Ουσιαστικά, αποτελεί ένα κομμάτι ιδεών που προήρθε από την πολιτική εξουσία και τις αλλαγές σε σχέση με τις παραδοσιακές κοινωνίες¹⁹. Επιπλέον, το εθνικιστικό κομμάτι εξυπηρετεί συγκεκριμένες κοινωνικές ομάδες συγκεκριμένων κοινωνικών στρωμάτων. Όλη η λατρεία στην ιδιαιτερότητα που προκύπτει είναι ένα κατασκεύασμα των κυρίαρχων στρωμάτων για να κατευθύνουν και να ελέγχουν τις μάζες και να υπηρετούν σιωπηλά τα συμφέροντα της ελίτ. Ωστόσο, ο εθνικισμός του 20^{ου} αιώνα εμφανίζεται ιδιαίτερα φιλόδοξος τόσο για την οικονομική διατήρηση της καπιταλιστικής ισχύος των πλουσίων και πολιτική πρόοδο αυτάρκεια και ανεξαρτησία των Κρατών. Ο εθνικισμός περιστρέφεται γύρω από τη σύγκρουση ανάμεσα στα εθνικά συμφέροντα πολιτικά ή οικονομικά μιας χώρας ενάντια στα συμφέροντα μιας άλλης ξένης χώρας.

Ο ορισμός που αποδίδεται για τον εθνικισμό είναι το αίσθημα, το κίνημα πολιτικής αρχής. Ταυτίζει τα εθνικά όρια με τα πολιτικά. Ειδικότερα, ο εθνικισμός αναδεικνύει παραλογισμό και προκαταλήψεις, διότι διαχωρίζει τους ανθρώπους μέσα στις κοινωνίες σε αλλοεθνείς και ιθαγενείς. Η πολιτική αρχή του εθνικισμού δεν εμφανίζεται απαραίτητα σε χώρες που απουσιάζει το κράτος, αλλά σε περιπτώσεις που η διαχείριση της εξουσίας είναι ανεπαρκής και γεννά δυσανεξία με τον τρόπο που έχουν διανεμηθεί τα σύνορα. Συνήθως, οι ηγέτες αναπολούν το παρελθόν, όπου η επέκταση των συνόρων ήταν μεγαλύτερη και φιλοδοξούν να αλλάξουν τις καταστάσεις.

Αναλυτικότερα, Εθνική Ταυτότητα είναι η συλλογική ταύτιση που αναπτύσσει ένα υποκείμενο με τα ιδιαίτερα πολιτισμικά χαρακτηριστικά, ενώ ταυτοχρόνως δημιουργεί αίσθημα πολιτικής αναγνώρισης και κατοχύρωσης της μοναδικότητας του έθνους ως ανεξάρτητη πολιτική οντότητα. Αντίθετα, το έθνος αποτελείται από ένα ανθρώπινο σύνολο που μοιράζεται μία ιστορική εδαφική επικράτεια και του οποίου τα μέλη συνδέονται ιδεοτυπικά βάσει της αίσθησης του κοινού παρελθόντος (κοινή μνήμη), της κοινής αντίληψης του παρόντος (κοινή συνείδηση) και της επιθυμίας της από κοινού διαμόρφωσης του μέλλοντος (κοινή βούληση).

Ειδικότερα, η εθνικιστική ιδεολογία αντλεί τη δύναμη της από τον τρόπο με τον οποίο εξελίσσεται η κοινωνία της, αντίθετα το έθνος αποτελεί την αρχή της κοινωνικής οργάνωσης. Η ιδεολογία τοποθετείται σε συγκεκριμένο χώρο και χρόνο στα ιστορικά πλαίσια, διότι ο άνθρωπος διαθέτει τη δυνατότητα της επιλογής και της αυτογνωσίας για τις πράξεις του²⁰ Η κοινωνία συγκροτεί το περιβάλλον, όπου εκδηλώνονται οι 'γνωστικές' και 'πρακτικές' ικανότητες του ατόμου, ο οποίος είναι ο κύριος δημιουργός και παραγωγός ιδεών και αξιών²¹. Η εκτέλεση των ιδεολογιών²² λαμβάνει χώρα, επειδή οι

¹⁸ Ο εθνικισμός προβάλλεται, όταν η κοινωνία πλέει στις παρυφές ανακατάταξης και επιπλέον γίνεται μια προσπάθεια να συνδεθεί το παρελθόν καλό ή κακό με το λαμπρό μέλλον που οφείλει να έχει ο κάθε πολιτισμός.

¹⁹ Υπήρξε η προσπάθεια των ελίτ να ανασυγκροτηθούν με βάση στα νέα δεδομένα της εποχής και δημιούργησαν το συνανήκειν για τους πληθυσμούς του κράτους.

²⁰ οι οποίες προκύπτουν μέσα από την ιδεολογία που υποστηρίζει.

²¹ Οι ιδέες τρέφονται και συντηρούνται από την κοινωνική πράξη πραγματικών εξελίξεων.

²² Όταν εκπροσωπείται από μια ομάδα πληθυσμού στήνει τη ζωή του ανθρώπου με βάση το λογικό στοιχείο, δηλαδή το πως πρέπει και το πως έχει την υποχρέωση να είναι και όχι το πως θα μπορούσε να είναι αν

άνθρωποι του δίνουν ζωή μέσα από την απαγόρευση και την ελευθερία να επιτρέψει καλές οι κακές συμπεριφορές.

Το συμπέρασμα που προκύπτει είναι ότι είναι δύσκολο να εξηγήσουμε ποιο είναι αυτό το χαρακτηριστικό που γοητεύει κάποιες κοινωνικές ομάδες ανεξαρτήτως πολιτισμού. Οι απαντήσεις γύρω από αυτό το ζήτημα είναι ποικίλες και ο τρόπος που εμφανίζεται από πολιτισμό σε πολιτισμό είναι πολύμορφο. Το μόνο σίγουρο είναι ότι το Έθνος υπήρχε και πριν την ανάπτυξη του καπιταλιστικού μοντέλου. Υπήρχε, η ανθρώπινη ανάγκη του συνανήκειν σε ένα Κράτος σε μια ομάδα με τα ίδια χαρακτηριστικά, γλώσσα, φυλή και θρησκεία.

Realpolitik

Ο εθνικισμός είναι το αίσθημα, το κίνημα πολιτικής αρχής. Ταυτίζει τα εθνικά όρια με τα πολιτικά. Ειδικότερα, ο εθνικισμός αναδεικνύει παραλογισμό και προκαταλήψεις, διότι διαχωρίζει τους ανθρώπους μέσα στις κοινωνίες σε αλλοεθνείς και ιθαγενείς. Η πολιτική αρχή του εθνικισμού δεν εμφανίζεται απαραίτητα σε χώρες που απουσιάζει το κράτος, αλλά σε περιπτώσεις που η διαχείριση της εξουσίας είναι ανεπαρκής και γεννά δυσaréσκεια με τον τρόπο που έχουν διανεμηθεί τα σύνορα. Συνήθως, οι ηγέτες αναπολούν το παρελθόν, όπου η επέκταση των συνόρων να ήταν μεγαλύτεροι και φιλοδοξούν να αλλάξουν τις καταστάσεις.

Αναλυτικότερα, η Ευρώπη κατάφερε να επινοήσει τις έννοιες κράτους- έθνους και της εθνικής κυριαρχίας για αρκετούς αιώνες. Η Ευρωπαϊκή διπλωματία του 20^{ου} αιώνα ανέδειξε την αδυναμία της, ώστε να επιτευχθεί μια ενωμένη Ευρώπη με κοινά συμφέροντα²³. Στη διεθνή τάξη εμφανίστηκε ο όρος «*Realpolitik*» .όπου όλη η πολιτική θα βασιζόταν στις σχέσεις και την ισχύ των κρατών και ότι μόνο οι ισχυροί θα επικρατούσαν. Συγκεκριμένα, η πολιτική αυτή δεν βασίζεται σε ιδανικά και ηθικές αξίες παρά το γεγονός ότι η επιδίωξη τα είναι το εθνικό συμφέρον. Όλη η διπλωματία της πρέπει να προσαρμόζεται στις πολιτικές καταστάσεις που συμβαίνουν και τα συμφέροντα συγκεκριμένων εθνών.

Ωστόσο, η Γερμανία δεν είχε αιτήματα αξίων, διότι αυτό που την ενδιέφερε ήταν η αύξηση της δύναμης της και όχι στα πλαίσια της παγκόσμιας ελευθερίας.²⁴ Στην περίπτωση της Γερμανίας δεν υπήρχε συγκροτημένη πολιτική και το αίσθημα της ασφάλειας για να εξασφαλίσουν την ισχύ τους, όπως πριν έπρεπε να σκέπτονται τρόπους μέσα από την τεχνολογία, ώστε να εξαλείψουν πιθανές επιθέσεις.

Οι Γερμανοί ηγέτες²⁵ πίστευαν ότι μέσα από την τακτική της επιθετικότητας και τον φόβο θα κατάφερναν να επιτύχουν σημαντικές συνεργασίες με άλλους Ευρωπαίους ηγέτες, η συγκεκριμένη γραμμή πολιτικής που χρησιμοποίησε η Γερμανία έφερε τα ακριβώς

είχε την επιλογή. Ο υγιής διάλογος θα μπορεί να γεννήσει το δικαίωμα της ελευθερίας της επιλογής και όχι της επιβολής μια συγκεκριμένης συνθήκης ζωής.

²³ Η ανάπτυξη της τεχνολογίας δεν θα μπορούσε να μην οδηγήσει τα έθνη σε σύγκρουση και μαζικές αιματοχυσίες.

²⁴ Από τη Γερμανία έλειπαν οι πνευματικές ρίζες και οι προσωπικότητες των ηγετών να παρουσιάζουν μια μετριοπάθεια.

²⁵ Δεν ήθελαν να αναλάβουν τον ρόλο του βοηθού της Μεγάλης Βρετανίας που ασκούσε μεγάλη επιρροή στην πολιτική σκηνή.

αντίθετα αποτελέσματα και δημιούργησε πολλούς εχθρούς. Η Διπλωματία²⁶ εκείνη την περίοδο αναπτύχθηκε στα πλαίσια της λογικής του κέρδους, δηλαδή το να επωφελείται η μια πλευρά εις βάρος της άλλης την οποία ενίσχυσε η αδυναμία του Γερμανικού έθνους για μια υγιή πολιτική. Σε παγκόσμιο επίπεδο²⁷ δεν έγιναν συζητήσεις από τους πολιτικούς για να λυθούν τα προβλήματα, ίσως γιατί κανείς τους δεν υπολόγισε το εύρος του προβλήματος.

Οι Γερμανικοί όροι στηρίζονταν κατά βάση στην γεωπολιτική αντίληψη²⁸, ενώ, αντίθετα, η ευρωπαϊκή φιλοσοφία δεν θα μπορούσε να σταματήσει τον πόλεμο που ήταν έτοιμος να ξεσπάσει. Ειδικότερα, η εσωτερική πολιτική της Γερμανίας την εποχή του Χίτλερ²⁹ στόχευε καθαρά στην επεκτατική εκστρατεία, αλλά παρουσιάστηκε ως αναγκαίο κακό για να αποφύγουν την κατάρρευση της από την εβραϊκή συνωμοσία που στήθηκε.

Η Γαλλία του Βισύ

Κάθε φορά που επισημαίνουμε την Ναζιστική ιδεολογία πάντα ανακαλούμε στην μνήμη μας το Γερμανικό Κράτος και τις φρικαλεότητες που δημιούργησαν και στιγμάτισαν τον 20^ο αιώνα. Μας είναι άγνωστη όμως, η Γαλλία εκείνη την περίοδο, αξίζει ωστόσο να σημειωθεί ότι η Γαλλία είναι ιδιαίτερα φημισμένη για την Γαλλική Επανάσταση που καθιέρωσε ένα δημοκρατικό καθεστώς το 1789. Ωστόσο, δεν θα μας ήταν εύκολο να πιστέψουμε ότι τον 20^ο αιώνα η Γαλλία συμμετείχε ενεργά στο Ολοκαύτωμα των Εβραίων και επηρεάστηκε από τη Ναζιστική Ιδεολογία. Η Κυβέρνηση της Γαλλίας έστειλε στα στρατόπεδα συγκέντρωσης περίπου 75,721 ψυχές.³⁰

Τα αντισημιτικά στοιχεία εμφανίζονται και στη Γαλλία με πρόσχημα πάλι τη θρησκεία και την ενσωμάτωση των Εβραίων. Επιπλέον, όπως και στη Γερμανία έτσι και στη Γαλλία οι Εβραίοι είχαν ενσωματωθεί πλήρως σε διοικητικές θέσεις και αυτό προκαλούσε αντιδράσεις.

Στη Νότια Γαλλία του Βισύ η Γερμανία δεν είχε εδαφική επιρροή, παρόλα αυτά η ιδεολογία της έφτασε ως εκεί. Άλλοτε οι δημεύσεις παρουσιών, οι παράνομες και βίαιες μαζώξεις έλαβαν χώρα δημόσια και άλλοτε πιο διακριτικά για να μην προκληθούν δημόσιες αναταραχές. Ο Πέτεν ο οποίος στον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο αποθεώθηκε για την υπεράσπιση της χώρας του από τη γερμανική επίθεση έδειξε άλλο πρόσωπο, διότι μετά συνεργάστηκε με τους Ναζί. Η πολιτική δηλαδή, που άσκησε στο Βισύ βρισκόταν σε στενή συνεργασία με τους χιτλερικούς, ωστόσο τον αντισημιτισμό τον διαμόρφωσε και τον ενσωμάτωσε με στοιχεία που πίστευε ότι ταίριαζαν στη γαλλική κουλτούρα. Τα στοιχεία

²⁶ Το μόνο σίγουρο είναι ότι για την παγκόσμια πολιτική καταστροφή δεν φταίει το Γερμανικό έθνος παρά το γεγονός ότι απειλούσε την ειρήνη στα Ευρωπαϊκά πλαίσια. Henry Kissinger, « Διπλωματία», Εκδόσεις Πεδίο, Τόμος Α΄.

²⁷ Η ηγεσία είναι μια δυναμική διαδικασία, όπου ο ηγέτης σχετίζεται και επηρεάζεται από τους ακολούθους του και το περιβάλλον. Σε παγκόσμια κλίμακα οι ηγέτες βρήκαν δίπλα τους σημαντικούς υποστηρικτές, ώστε να συνεχίσουν την πολιτική τους τακτική, επιπλέον, όμως, και το περιβάλλον εκείνη την περίοδο δεν ήταν ικανό να κατευνάσει την κερδοσκοπία της εποχής.

²⁸ Η Γερμανία εδαφικά βρισκόταν σε πλεονεκτική θέση.

²⁹ Λειτουργούσε σπασμωδικά.

³⁰ (https://www.bbc.co.uk/history/worldwars/genocide/jewish_deportation_01.shtml#top).

αυτά ήταν να αντικατασταθεί το τρίπτυχο από την Γαλλική Επανάσταση « Ελευθερία- Ισότητα- Αδελφότητα» από « Εργασία- Οικογένεια- Πατρίδα».

Επιπλέον, ένα αξιοσημείωτο γεγονός για την κυβέρνηση Βισύ είναι ότι το κύριο βάρος για τις πολιτικές του σκοπιμότητες το έφεραν οι γυναίκες που ήταν υπεύθυνες για την κατάντια του έθνους. Η εργαζόμενη μητέρα που έφευγε για να δουλέψει καθώς και όσες εμφανισιακά ήταν πιο περιποιημένες σε σχέση με τις νοικοκυρές, έχαναν κάθε δικαίωμα σαν άτομα μέσα στην κοινωνία από την συγκεκριμένη κυβέρνηση, η οποία αναγνώριζε μόνο τις μητέρες- νοικοκυρές. Όσες δεν άνηκαν στο μοτίβο αυτό η Γαλλική Κυβέρνηση, ήταν υπεύθυνοι, ώστε να τις επαναφέρει στον ίδιο δρόμο.

Η Γαλλική Κυβέρνηση αναδεικνυε την αποστολή της με τα εξής λόγια: *«Μητέρες της Γαλλίας, το καθήκον σας είναι το πιο δύσκολο αλλά και το πιο σπουδαίο. Πριν από το Κράτος, είστε οι πάροχοι της εκπαίδευσης. Μόνο εσείς ξέρετε πώς να δίνετε αυτήν την όρεξη για δουλειά, την αίσθηση της πειθαρχίας, της ταπεινότητας και του σεβασμού, που δημιουργεί καλούς άντρες κι έναν δυνατό λαό. Είστε η έμπνευση του χριστιανικού πολιτισμού μας»*.³¹

Στη Γαλλία ψηφίζεται νόμος, όπου απαγόρευε σε παντρεμένες γυναίκες να εκτελούν χρέη δημοσίου υπαλλήλου. Όσες κατά τη διάρκεια του πολέμου βρίσκονταν στον δημόσιο φορέα απομακρυνόταν, όσες όμως βρίσκονταν σε μια προχωρημένη ηλικία στην οποία δεν είναι εύκολο να απορροφηθεί από την αγορά εργασίας έπρεπε να αποσυρθεί.

Όλη η προπαγάνδα γύριζε γύρω από το θεσμό της οικογένειας³² και ειδικότερα την απαγόρευση της γυναίκας ως ξεχωριστής οντότητας να αποφασίσει φοβούμενη πάντα για τις σκληρές επιπτώσεις που θα επέφερε η εγκαταλείψει τις συζυγικές στέγης ή ακόμα η άμβλωση η οποία αποτελεί απειλή για την συνέχεια του έθνους. Σε αρκετά όμως μαθήματα είτε στο σχολείο είτε μέσα από το σπίτι, καθώς υπάρχουν οι παππούδες μας που ηλικιακά έχουν ζήσει το πόλεμο δεν αναφέρουν ποτέ τη θέση της γυναίκας. Ακόμα και σε ορισμένες εκπομπές οι οποίες έχουν δημοσιογραφικό- ιστορικό περιεχόμενο η αναφορά στον όρο γυναίκα δεν υπάρχει ούτε για 2 δευτερόλεπτα για την συμβολή της στο πόλεμο. Ούτε καν, όμως και για τις επιπτώσεις στα ζευγάρια, διότι η σημερινή νεολαία γνωρίζει τα διαζύγια ως ένα πρόσφατο γεγονός των τελευταίων δεκαετιών και όχι ως κάτι που ξεκινά από παλιά και λόγο εκκλησίας φυσικά. Οι γυναίκες κατά την διάρκεια του πολέμου χώριζαν με τους άντρες του, επειδή είχαν αρκετά χρόνια να δουν τους άντρες τους και αντιμετώπισαν μόνες τους το σκληρό βλέμμα της κοινωνίας, η οποία δεν τους φέρθηκε με το καλύτερο τρόπο. Πλέον είχαν γίνει εκείνες οι « άντρες» του σπιτιού και

³¹ Ακόμα και σήμερα που στις περισσότερο Ευρωπαϊκές και Δυτικές Χώρες θεσμικά έχει κατοχυρωθεί το δικαίωμα της γυναίκας να εργάζεται, να ζει όπως θέλει, να έχει όσους συντρόφους θέλει είτε μέσα από την μορφή γάμων είτε μέσα από ελεύθερης μορφής σχέσεις. Εξακολουθεί να γίνεται ο αποδιοπομπαίος τράγος γύρω από τα κοινωνικά και πολιτικά προβλήματα που προκύπτουν. Παρά το γεγονός ότι έχουν θεσπιστεί τα ανθρώπινα δικαιώματα και αρκετοί που εισάγονται στα Πανεπιστήμια ειδικεύονται στα ανθρώπινα δικαιώματα, υπάρχει έντονο το φαινόμενο ότι η θέση της γυναίκας βρίσκεται στο νοικοκυριό και στο ρολό της Μητέρας. Ακόμα και σήμερα όσες εργάζονται, είτε χωρίζουν επειδή το θέλουν είτε οι άντρες αποφασίζουν εξακολουθούν να είναι η πηγή του προβλήματος κάθε κοινωνίας. Το δικαίωμα τους να μην γίνονται μόνες είτε να μην μπορούν δίνει τροφή στους ανθρώπους και τις Κυβερνήσεις να είναι δακτυλοδεικτούμενες μέχρι σήμερα. Το πρόβλημα δεν εντοπίζεται μόνο στις φτωχές χώρες που στερούνται τα βασικά αγαθά, αλλά και στις δικές μας επιφανείς κοινωνίες. (<https://www.akako.gr/2019/09/women-world-war-2.html>)

³² Το δικαίωμα να χωρίσει το είχε μετά τα 3 χρόνια γάμου.

ξέχασαν την ανδρική φιγούρα, αλλά και την συζυγική. Δεν γνώριζαν πια πως είναι η ζωή σου με ένα σύντροφο στα δύσκολα, αλλά πολύ περισσότερο δεν ήταν και οι ίδιες έτοιμές να δεχτούν τα ψυχολογικά στίγματα που άφησαν στους άντρες τους ο πόλεμος³³.

Εβραίοι

Οι Εβραίοι πριν από την άνοδο των Ναζί στην εξουσία, ζούσαν σε κάθε χώρα της Ευρώπης. Συγκεκριμένα, το παράδοξο είναι ότι ένα μεγάλο σύνολο των Εβραίων το οποίο ανέρχεται στα εννέα εκατομμύρια ζούσε σε περιοχές, όπου βρίσκονταν υπό Γερμανική Κατοχή στην διάρκεια του Β' Παγκόσμιου Πολέμου. Η ζωή των Εβραίων στην Ευρώπη με τα δεδομένα αυτά θα άλλαζε δραματικά, χωρίς να καταλάβουν τα όσα θα ακολουθούσαν στην συνέχεια.

Συμφώνα με την αναφορά άρθρου για την ζωή των Εβραίων στην Ευρώπη πριν το Ολοκαύτωμα αναφέρεται ότι σε μια απογραφή που έγινε το 1933 διαπιστώνεται ότι ο πληθυσμός των Εβραίων της Γερμανίας ανερχόταν στους 500.000.

Συνολικά, περί το 70% των Εβραίων της Γερμανίας ζούσαν σε αστικές περιοχές. Πενήντα τοις εκατό όλων των Εβραίων κατοικούσαν στις 10 μεγαλύτερες γερμανικές πόλεις, μεταξύ των οποίων το Βερολίνο (περίπου 160.000), η Φρανκφούρτη (περίπου 26.000), το Μπρεσλάου (περίπου 20.000), το Αμβούργο (περίπου 17.000), η Κολωνία (περίπου 15.000), το Ανόβερο (περίπου 13.000) και η Λειψία (περίπου 12.000).³⁴

Όπως γνωρίζουμε η Γερμανία βρέθηκε ηττημένη στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο και κόστισε αρκετά στους Γερμανούς που ένιωσαν αδικημένοι από την Συνθήκη των Βερσαλλιών³⁵. Ωστόσο, είναι πολύ σημαντικό να αναφερθούμε στα όσα προνόμια έχασε μέσα από τους όρους της Συνθήκης. Το 1919 οι Η.Π.Α, η Μεγάλη Βρετανία και η Γαλλία κυρίως ακολούθησε την τακτική ποινών οικονομικής, στρατιωτικής και εδαφικής επιβολής³⁶.

Συγκεκριμένα, οι εδαφικές απώλειες είναι οι εξής: η Αλσατία και η Λωρραίνη που κατείχε η Γερμανία πάνω από 40 χρόνια πέρασαν στη Γαλλία. Οι πόλεις Όπτεν και Μαλμεντί προσαρτήθηκαν στο Βέλγιο. Το Πόζεν και τη Δυτική Πρωσία πήρε η Πολωνία. Τέλος, το Ντάντσιχ θα ανακηρυσσόταν ελεύθερη πόλη. Σύμφωνα με τα δεδομένα αυτά η Γερμανία χάνει το 13% από τα εδάφη της, σημαντικό πληθυσμό 10%, επιπλέον χάνει σημαντικό πλούτο τόσο από το πρωτογενή τομέα, διότι χάνει 14,6% καλλιεργήσιμης γης, όσο και από τον τριτογενή τομέα τα σιδηρομεταλλεύματα 74,5%

Στο στρατιωτικό τομέα, όπου επένδυε τόσο πολύ η Γερμανία και η φιλοδοξία της το ναυτικό της να είναι δυνατό δεν τους επέτρεπαν να έχουν υποβρύχια και μπορούσε μόνο 6 πολεμικά πλοία να διαθέτει. Ο γερμανικός στρατός επίσης περιοριζόταν σε 100,000 άνδρες χωρίς βαρύ εξοπλισμό.

³³ Τα συσσίτια που δημιουργήθηκαν είχαν συγκεκριμένο φαγητό και όχι αρκετό για όλους, οπότε αρκετές φορές οι γυναίκες έδιναν το φαγητό τους στα παιδιά και τους ηλικιωμένους γονείς τους. Παρά τις κακουχίες και αδικίες που υπέστησαν στην Γαλλία οι γυναίκες αποκτούν δικαίωμα ψήφου.

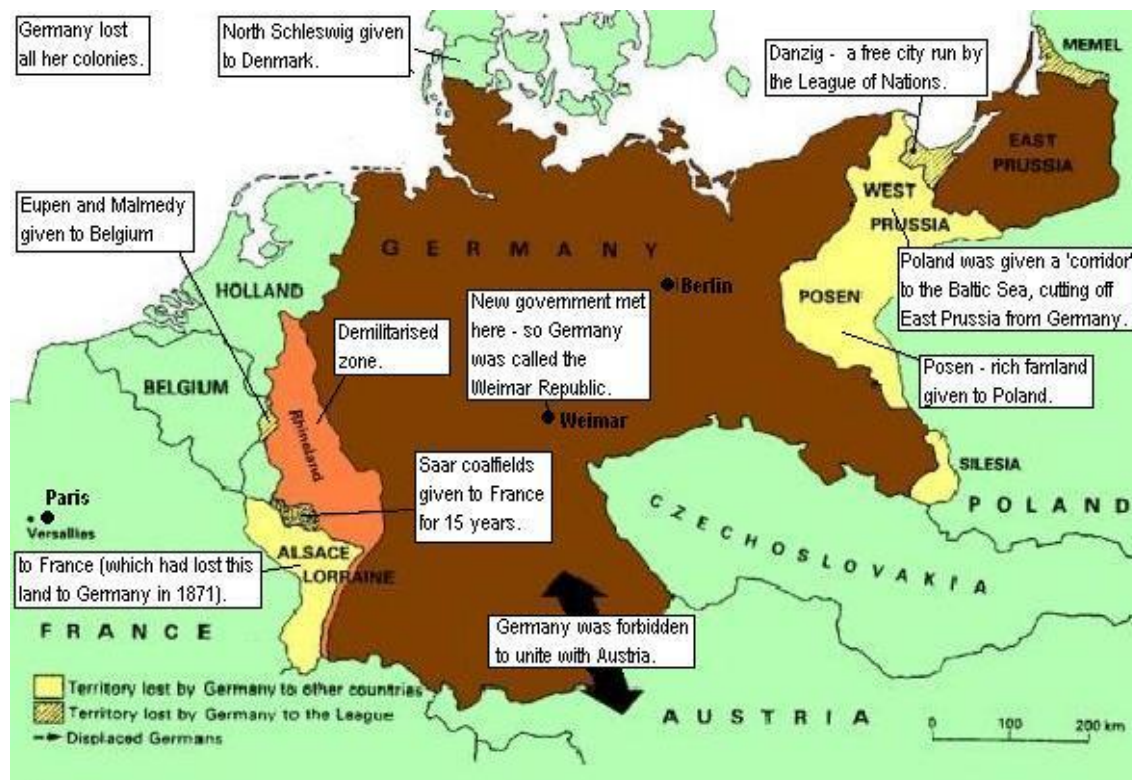
³⁴ Το 80% περίπου 400.000 Εβραίοι της Γερμανίας διέθεταν Γερμανική υπηκοότητα. Οι υπόλοιποι ήταν πολωνικής καταγωγής γεννημένοι στη Γερμανία. (<https://encyclopedia.ushmm.org/el>)

³⁵ Όσοι θεωρήθηκαν νικητές φοβούμενοι την Γερμανία, τις έδωσαν ορισμένα προνόμια, τα οποία τα εκμεταλλεύτηκε.

³⁶ Stuart T. Miller « Νεότερη και Σύγχρονη Ευρωπαϊκή Ιστορία», Αθήνα GUTENBERG, 2018 σελ. 502.

Η οικονομική εξαθλίωση της Γερμανίας επικυρώθηκε με το άρθρο 231, όπου ζητούσαν αποζημιώσεις, ειδικά η Γαλλία απαιτούσε για 15 χρόνια να εκμεταλλεύεται από το έδαφος της περιοχής Σαάρ της πλουτοπαραγωγικές πηγές του, ώστε να αποζημιωθεί από τη Γερμανία.

Αντίθετα, η Γερμανία την εποχή του Χίτλερ πέτυχε μέσα από μια νέα τακτική που την ονόμαζαν πόλεμο –αστραπή κατά τη διάρκεια του Β΄ Παγκόσμιου Πολέμου να κατέχει μεγάλο μέρος της Ευρώπης.

Πηγή:http://users.sch.gr/sakis_lambrou/autosch/joomla15/index.php/synthiki-versallion

Κατόρθωσε μια σειρά από νίκες αρκετά γρήγορα : Τον Σεπτέμβριος του 1939 κατέλαβε την Πολωνία, τη Δανία και τη Νορβηγία. Τον Απρίλιο του 1940 το Βέλγιο, την Ολλανδία, τον Μάιο του 1940 το Λουξεμβούργο και τη Γαλλία ενώ τη Γιουγκοσλαβία με την Ελλάδα κατέλαβε Απρίλιο του 1941. Η μόνη αποτυχία που αντιμετώπισε είναι ότι δεν μπορούσε να καταλάβει την Μεγάλη Βρετανία, διότι η τελευταία είχε το προνόμιο να προστατευτεί μέσα από το κανάλι της Μάγχης.

Ο πόλεμος την περίοδο του 1939 γεννά νέες ευκαιρίες και προκλήσεις. Ειδικότερα, ο πόλεμος αποτελεί μια ιδεολογία των κυβερνήσεων για μια επεκτατική πολιτική μέσα από την κάλυψη ενός αγώνα που θα έχει ως στόχο την εθνική επιβίωση. Στην Γερμανία την αφορμή του πολέμου αποτέλεσαν οι Εβραίοι και φυσικά οι εχθρικές ξένες δυνάμεις. Μέσα από την ευκαιρία του πολέμου και της προπαγάνδας αναδύεται η ρατσιστική ιδεολογία που πρέσβευε η ναζιστική Γερμανία.

Η σκληρή επεκτατική πολιτική που ακολούθησε η Γερμανία για να πετύχει τους σκοπούς της οδήγησε σε μια σειρά από θανατηφόρες και ακραίες τακτικές. Όλη αυτή η δίψα που γεννά η εξουσία και η επιβολή, οδηγεί την Ναζιστική Γερμανία στο μέτωπο, αλλά και

φυσικά στο να οδηγηθεί σε μια γενοκτονία εκατομμυρίων Εβραίων. Τοποθετώντας τον άνθρωπο σε υποδεέστερη θέση χάνοντας την αξία του και το δικαίωμα στην ζωή.

Πριν το 1939 πολλοί Εβραίοι στην Γερμανία είχαν διακριθεί για την ανεπτυγμένη πνευματικής τους καλλιέργεια και βραβευτεί. Αρκετοί, από αυτούς είχαν συμμετάσχει και στον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο πλάι στον γερμανικό στρατό και είχαν τιμηθεί για την ανδρεία τους. Πολλοί Εβραίοι ανήκαν στην κυβέρνηση, ήταν καθηγητές πανεπιστημίου και φυσικά είχαν το προνόμιο να παντρεύονται άτομα που ήταν μη Εβραίοι. Παρά την ένταξη τους στην κοινωνία της Γερμανίας και το γεγονός ότι μιλούσαν Γερμανικά και ένιωθαν την Γερμανία σπίτι τους φαίνεται ότι αυτό δεν ήταν αρκετό ώστε να εμποδίσει την Ναζιστική εξουσία να εξαπολύσει προπαγάνδα εναντίον τους και να τους κατηγορήσει ανοιχτά για την κρίση που περνούσε η χώρα. Όλο αυτό είχε ως αποτέλεσμα να λεηλατούν τις επιχειρήσεις των Εβραίων και να απολύουν Εβραίους από δουλειές όπως του δάσκαλου και άλλες.³⁷

Η Ναζιστική Γερμανία έπρεπε να βρει κάποιο πλαίσιο ώστε να καταφέρει να υλοποιήσει αυτά που είχε στο μυαλό της. Για να καταφέρουν να επιβάλλουν την φυλετική διαφορά έπρεπε να το νομιμοποιήσει μέσα από τους Νόμους. Οι νόμοι της Νυρεμβέργης, όπως, ονομάστηκαν στόχευαν στο να κατοχυρωθούν οι ιδέες αυτές και να υλοποιήσουν το σχέδιο της αρειανοποίησης. Είχαν, στο μυαλό τους ότι η Άρεια φυλή είναι ισχυρότερη από άλλες και τους δόθηκε η ευκαιρία να αφήσουν ελεύθερα στην κοινωνία να κινούνται τα στερεότυπα, οι προκαταλήψεις και ο διαχωρισμός ανάμεσα στους ανθρώπους.

Έτσι, εκτός από τη στέρση να μην παντρεύονται μη Εβραίους που είναι ευρέως γνωστό σε όλους μας τους αφαιρέσε κάθε δικαίωμα του «εκλέγειν» και «εκλέγεσθαι»³⁸. Η δράση όμως δεν σταμάτησε εδώ έφτασαν στο σημείο να χρησιμοποιούν ακόμα και την θρησκεία για να πετύχουν τους σκοπούς τους. Ακόμη κάποιοι Εβραίοι παρά το γεγονός ότι είχαν ασπαστεί τον Χριστιανισμό κυνηγηθήκαν, επειδή οι πρόγονοι τους μπορεί να ασπάζονταν άλλη θρησκεία πέρα του Χριστιανισμού³⁹. Επιπλέον, μέσα από τους νόμους μπορούσε να εφαρμόσει τις παιδοκτονίες, διότι είχε δημιουργήσει ειδικά Κέντρα Πληροφόρησης, ώστε να αποφασίζουν στερώσεις θανάτους κ.α. Ο σκοπός ήταν ένας και μοναδικός να δημιουργήσει ένα ισχυρό Κράτος.⁴⁰

³⁷ Στις 10:00 π.μ., μέλη των Ταγμάτων Εφόδου (SA) και των SS παρατάσσονται μπροστά σε επιχειρήσεις που ανήκουν σε Εβραίους και ενημερώνουν το κοινό ότι οι ιδιοκτήτες των συγκεκριμένων καταστημάτων είναι Εβραίοι. Σε αρκετές περιπτώσεις γράφουν τη λέξη «Jude», που στη Γερμανική σημαίνει «Εβραίος», στις βιτρίνες των καταστημάτων, μαζί με το Άστρο του Δαυίδ σε κίτρινο και μαύρο χρώμα πάνω στις πόρτες. Αντιεβραϊκά σύμβολα συνοδεύουν αυτά τα συνθήματα. Σε ορισμένες πόλεις τα Τάγματα Εφόδου παρελαύνουν στους δρόμους τραγουδώντας αντιεβραϊκά συνθήματα και τραγούδια του κόμματος. Σε άλλες πόλεις, το μποϊκοτάζ συνοδεύεται από πράξεις βίας.

³⁸ Το δικαίωμα αυτό το είχαν μόνο όσοι ανήκαν στους φυλετικούς καθαρά Γερμανούς.

³⁹ Έπρεπε να γνωρίζουν την καταγωγή των παππούδων και των γιαγιάδων τους μέσα από θρησκευτικά αρχεία βάφτισης ή εβραϊκής συνοικίας.

⁴⁰ Πρέπει να τονιστεί ότι ήταν ιδιαίτερα επηρεασμένος από τον πολιτισμό της Αρχαίας Ελλάδας και ειδικά των Δωριέων. Στην Αρχαία Σπάρτη οι Νόμοι στηρίζονταν στην παράδοση και σε πράγματα που ίσχυαν από πριν. Επίσης, η ιδέα της προσήλωση στο Κράτος κυριαρχούσε έντονα στην Σπάρτη. Ειδικότερα, ήδη από την γέννηση του παιδιού το Κράτος αποφάσιζε, εάν το παιδί αν είναι σε θέση σωματικά και νοητικά να ζήσει. Η πολιτεία αποφάσιζε για την ανατροφή του παιδιού και όχι οι γονείς. Ulrich Wilcken « Αρχαία Ελληνική Ιστορία», Εκδόσεις Αθήνα Παπαζήση, σελ.137.

Το διάστημα που πλησίαζαν οι Ολυμπιακοί Αγώνες οι Ναζί για να μην χάσουν το γόητρο τους αφήνουν για λίγο ήσυχες τις εβραϊκές επιχειρήσεις, ώστε να μην δοθούν σε άλλη χώρα. Όταν όλα αυτά τελείωσαν και αφού απαγόρευσαν στους Γερμανοεβραίους να συμμετάσχουν στους Ολυμπιακούς, εξαναγκάζουν τις εβραϊκές επιχειρήσεις να τους δηλώσουν ότι κατείχαν με στόχο να τους αποδυναμώσουν οικονομικά. Με αυτόν τρόπο λοιπόν δίνονταν οι επιχειρήσεις τους σε μη Εβραίους. Εν συνεχεία, οι γιατροί Εβραίοι δεν μπορούσαν να εφαρμόζουν καμία είδους θεραπεία σε μη Εβραίους και οι δικηγόροι έχασαν την άδεια άσκησης επαγγέλματος τους.⁴¹

Η δράση τους γίνεται ακόμα πιο προκλητική, όταν, υποχρέωσαν τους Εβραίους να σημειώνουν στην ταυτότητα τους το γράμμα «J» με κόκκινο μελάνι. Επιπροσθέτως, έδιναν ονόματα Εβραϊκά σε όσους δεν είχαν, για τους άντρες «Israel» και για τις γυναίκες «Sara».⁴²

Ο Αδόλφος Χίτλερ αναλαμβάνει την καγκελαρία της Γερμανίας τον Ιανουάριο 1933. Με την άνοδο του στην εξουσία επιβάλλει μια κατάσταση εξαίρεσης, ακρωτηριάζει οτιδήποτε είναι αντίθετο με τα πολιτικά του πιστεύω και φυσικά καταργεί κάθε ελευθερία. Σκοπός ήταν να μπορεί να ελέγχει όλους τους τομείς της παιδείας, της δικαιοσύνης, της οικονομίας και τον πολιτισμό. Για να τονώσει την εξουσία που απέρρεε προχώρησε σε απολύσεις ανθρώπων που ήταν αντίθετοι με τη ναζιστική ιδεολογία, καθώς προσπάθησε να χειραγωγήσει και το ίδιο το κοινοβούλιο να το αποδυναμώσει και ύστερα να το κατευθύνει ώστε να τον υποστηρίξει.⁴³

Η κατάργηση της Δημοκρατίας δεν επήλθε μόνο με την άνοδο του στην εξουσία, αλλά και από το γεγονός ότι μετά τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο η ανεργία είχε εκτοξευτεί στα ύψη εκατομμύρια πολίτες ζούσαν μέσα στην εξαθλίωση. Η συνέπεια ήταν ότι η Δημοκρατία της Βαϊμάρης φαινόταν στα μάτια τους αναξιόπιστη και η κρίση της δημιούργησε ευνοϊκές συνθήκες για την άνοδο του ναζισμού στην εξουσία. Πριν από την οικονομική ύφεση το ναζιστικό κόμμα μας ήταν άγνωστο, ξεπρόβαλλε το 1924 και οι ψήφοι έφτασαν το 3%. Όταν, η οικονομική κατάρρευση ολοένα και αυξάνονταν το 1932 κερδίζουν με 33% ψήφους.

Πρέπει να σημειωθεί ότι το 1930 οι Ναζί είχαν μεγάλη απήχηση στη ύπαιθρο και έτσι κλήθηκαν να σχηματίσουν Κυβέρνηση. Τα μηνύματα του Χίτλερ ήταν απλά και με συνετή απήχηση στο κοινό. Μετά από αυτό κύριο μέλημα του υπήρξαν τα τάγματα εφόδου όπου κυνηγούσαν άτομα αντίθετα πολιτικά και μέσα σε παλιά εργοστάσια αποθήκες φυλάκισαν ανθρώπους, χωρίς δίκη. Η απάνθρωπη μορφή βίας και επιβολής τους αποτέλεσαν θα λέγαμε τα «πρόχειρα» στρατόπεδα.

⁴¹ <https://encyclopedia.ushmm.org/content/en/article/introduction-to-the-holocaust>

⁴² <https://encyclopedia.ushmm.org/content/en/article/introduction-to-the-holocaust>

⁴³ Ο Χίτλερ ήταν αντικοινωνικός και μοναχικός άνθρωπος. Πριν ανέβει στην εξουσία ήταν ζωγράφος και πουλούσε τα έργα του στους τουρίστες στο Μόναχο. Τίποτα δεν έδινε δείγματα ότι θα αναλάμβανε κάποια είδους εξουσία. Μισούσε τον κόσμο. Παντού έβλεπε μια αδικία, μίσος και εχθρότητα. Ακούσε κριτική και δεν δέχονταν αντίθετη άποψη. Είχε υπερβολική αυτοπεποίθηση και φυσικά είχε βιώσει ενδοοικογενειακή βία. Μέχρι το 1913 ήταν ένα άτομο απροσάρμοστο κοινωνικά και συναισθηματικά. Λάτρευε πολύ το Μόναχο και το 1914 του δίνεται η ευκαιρία να τοποθετηθεί ως απλός στρατιώτης στο στρατό της Γερμανίας.

Όσον αφορά την προσωπικότητα του οφείλουμε να του αναγνωρίσουμε ότι ήταν ένας καλός δημαγωγός, διότι υποσχέθηκε στο γερμανικό λαό ότι θα τους δώσει καλύτερη ζωή, από αυτήν που ήδη είχαν. Όλο αυτό επιτεύχθηκε τονίζοντας τους το πατριωτικό και εθνικό τους στοιχείο. Πριν αναλάβει την εξουσία ο Χίτλερ άρχισε να γράφει για τις πεποιθήσεις του περί της «φυλετικής καθαρότητας» και γερμανικής ανωτερότητας ως φυλής. Πίστευε ότι για να καταλάβει ο λαός του την εξουσία θα γινόταν μέσα από την διατήρηση της καθαρότητας της φυλής. Σύμφωνα με τα λεγόμενα του ο Άριος ήταν ψηλός, ξανθός, γαλανομάτης. Για να το πετύχει αυτό έβαζε γιατρούς να στείρουν όσους δεν ήταν Γερμανοί. Επίσης, μετρούσαν το μήκος του κρανίου και της μύτης και κατέγραφαν τα χρώματα ματιών και μαλλιών, ώστε να καταλάβουν αν ανήκαν στην αληθινή άρια φυλή. Τα άτομα με σωματικές και διανοητικές αναπηρίες θεωρούνται άχρηστα για την κοινωνία οπότε δεν άξιζαν να ζουν.⁴⁴ Τα κέντρα ευθανασίας ήταν νοσοκομεία, νευρολογικές κλινικές τα οποία ήταν η αιτία να κρύβουν τους πραγματικούς σκοπούς του και θα φέρουν στην επιφάνεια την ωμή βία. Αν ψάξουμε στο βάθος της ψυχής και του μυαλού του ο Χίτλερ για να εντοπίσουμε τις πληγές που προκλήθηκαν στους αδύναμους η απάντηση βρίσκεται στην προσωπικότητα του και διαμόρφωσαν τον χαρακτήρα κατά τη διάρκεια της ζωής του.

Η Θρησκεία των Εβραίων

Η θρησκεία αποτελεί πολιτισμικό στοιχείο της κάθε χώρας το οποίο διαφέρει από τις άλλες. Κάποιες παρουσιάζουν ως προς κάποια χαρακτηριστικά τους ίδια στοιχεία. Επιπλέον, η θρησκεία ήδη από την εποχή του Αυγούστου αποτέλεσε ένα πολιτισμικό αγαθό για εκείνη την εποχή, οπότε εύλογα συμπεραίνουμε ότι δεν είναι απλώς ένα πολιτισμικό στοιχείο, αλλά βαθιά πολιτικό. Η μονοθεϊστική θρησκεία⁴⁵ των Εβραίων είναι ο Ιουδαϊσμός ο οποίος προέρχεται από τη Παλαιστίνη 6^ο αιώνα έως 1^ο αιώνα μ.Χ. Η παραδοσιακή αυτή θρησκεία περνά το μήνυμα, ότι ο Θεός είναι ένας για όλους.

Όσον αφορά τον όρο «Εβραίο» την ονομασία τους την αποδίδουν στην επιστροφή τους από το Ισραήλ, μετά από την εξορία τους στην Αίγυπτο. Πρέπει να τονιστεί ότι, το Ισραήλ ήταν το μοναδικό κράτος, που ήταν μαζεμένοι πάρα πολύ Εβραίοι⁴⁶. Ο τόπος συγκέντρωσης τους είναι η Συναγωγή, όπου παρευρίσκονται μόνο άντρες, το αξιοσημείωτο είναι ότι, δεν έχουν καμία εικόνα μέσα στη συναγωγή και ότι γυναίκες βρίσκονται σε διπλανά δωμάτια. Εν κατακλείδι, παρατηρούμε μια διαφορετικότητα που έχουν οι θρησκείες, καθώς και οι τόποι λατρείας τους, το οποίο αποτελεί το πολιτισμικό στολίδι τους οι κυβερνήσεις το εκλαμβάνουν σαν απειλή, ενώ, θα έπρεπε να αποτελεί μορφή διδασκαλίας για όσους αποτελούν τη μειονότητα μέσα στις χώρες τους.

⁴⁴ Η ευθανασία απαιτούσε τη συνεργασία πολλών Γερμανών γιατρών, οι οποίοι εξέταζαν τους ιατρικούς φακέλους των ασθενών για να προσδιορίσουν τα ανάπηρα και ψυχικά άτομα θα πρέπει να φονευτούν. Επίσης, οι γιατροί επέβλεπαν τις δολοφονίες. Εκτελούνταν σε ειδικά κατασκευασμένους θαλάμους αερίων, αφού πρώτα μεταφέρονταν σε 6 ιδρύματα στη Γερμανία και την Αυστρία. Τα βρέφη με αναπηρίες και τα μικρά παιδιά δολοφονούνταν με ένεση ή τους άφηναν να λιμοκτονήσουν σώματα τους οδηγούνταν στα κρεματόρια.

<https://encyclopedia.ushmm.org/content/el/article/the-murder-of-people-with-disabilities>

⁴⁵ Ο Χριστιανισμός συγκαταλέγεται στην μονοθεϊστική θρησκεία.

⁴⁶ 1800 π.Χ.

Τσιγγάνοι

Στο στόχαστρο τους δεν βρέθηκαν μόνο οι Εβραίοι, αλλά και οι τσιγγάνοι που και αυτοί εξαπλώθηκαν και αποτελούν μειονότητες. Η γενοκτονία τους δεν είναι ευρέως γνωστή, όπως των Εβραίων. Η Ιστορία προέλευσης τους δεν είναι ιδιαίτερα εύκολη, καθώς έχουν γραφτεί πολλά για την καταγωγή τους. Ο Κώστας Κόμης⁴⁷ αναφέρει ότι μέσα από την επιστήμη της γλωσσολογίας και την τσιγγάνικη διάλεκτο ο τόπος προέλευσης τους ήταν η Βορειοδυτική Ινδία. Το πολιτικό σύστημα όμως δεν μεριμνά για την κοινωνική ομάδα αυτή και την αντιμετωπίζει με αρνητικότητα. Ακόμη, και σήμερα αντιμετωπίζεται ξενοφοβικά με απόρριψη και βαθύ αίσθημα φόβου. Το ποσοστό που αναφέρεται στο ακριβή αριθμό γενοκτονίας μέσα στα στρατόπεδα βρίσκεται στο παρακάτω πίνακα. Οι Γερμανοί έτρεφαν όλα τα παραπάνω συναισθήματα που περιέγραψα και έγιναν το πρόσχημα οι Ρομά να βιώνουν άσχημες συνθήκες στα κέντρα περιορισμού μακράς διάρκειας που τους επέβαλλαν. Μέχρι σήμερα κανείς δεν γνωρίζει αν υπάρχει κάποιος που να επέζησε και να έχει καταγράψει και τις δικές του μαρτυρίες.

Ας περάσουμε όμως τώρα στην καταγωγή των Εβραίων και πως κατάφεραν να απλωθούν σε ολόκληρη την Ευρώπη. Οι Εβραίοι καθ' όλη την διάρκεια της ύπαρξης τους αντιμετώπιζαν προκαταλήψεις και διακρίσεις εις βάρος τους, με αποκορύφωμα το Ολοκαύτωμα. Εκδιώχθηκαν από την γη τους από τους Ρωμαίους, η γη ανήκει στο σημερινό Ισραήλ. Άρχισαν να απλώνονται σε κάθε γωνία της Ευρώπης να διατηρούν το ξεχωριστό πολιτισμό με την προϋπόθεση όμως να ζουν ως μειονότητα. Σε κάποιες περιοχές εγκατάστασης τους οι Εβραίοι συμβίωναν αρμονικά. Όμως, σε ευρωπαϊκές κοινωνίες με έντονο χριστιανικό χαρακτήρα έρχονταν σε αντιπαράθεση με τις εβραϊκές πεποιθήσεις. Το πρόβλημα που δημιουργήθηκε ανάμεσα τους ήταν ότι διαφωνούσαν στο κομμάτι ότι ο Ιησούς ήταν ο Υιός του Θεού.⁴⁸

ΟΜΑΔΑ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΘΑΝΑΤΩΝ
Εβραίοι	6 εκατομμύρια
Σοβιετικοί πολίτες	γύρω στα 7 εκατομμύρια (από τα οποία 1,3 είναι Σοβιετικοί Εβραίοι πολίτες οι οποίοι έχουν ήδη συμπεριληφθεί στον αριθμό των 6 εκατομμυρίων Εβραίων θυμάτων)
Σοβιετικοί αιχμάλωτοι πολέμου	γύρω στα 3 εκατομμύρια (από τους οποίους περίπου 50.000 είναι Εβραίοι στρατιώτες)

⁴⁷ Κώστας Κόμης, «ΤΣΙΓΓΑΝΟΙ: ΙΣΤΟΡΙΑ, ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΑ- ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ», Εκδόσεις Ελληνικά Γράμματα, σελ. 33.

⁴⁸ Η αιτία αυτή έδωσε το πρόσχημα στην Εκκλησία να ασκεί προπαγάνδα για αιώνες εις βάρος τους υποστηρίζοντας ότι εκείνοι ήταν οι υπαίτιοι για τον θάνατο του Ιησού. Ο λόγος για τον οποίο εκτελέστηκε ο Ιησούς ήταν τα πολιτικά αίτια και τα προβλήματα που θα έφερνε στην ηγεσία της Ρωμαϊκής Κυβέρνησης. Όλη αυτή η προπαγάνδα εις βάρος τους ήρθε και έδεσε, όταν εκτός από όλη αυτήν την κοινωνική απομόνωση που εισέπραξαν, άρχισαν να περιορίζονται και στο οικονομικό τομέα, καθώς δεν μπορούσαν να έχουν γη και να μετέχουν σε υψηλόβαθμα αξιώματα.
<https://encyclopedia.ushmm.org/content/el/article/antisemitism-1>

Μη Εβραίοι Πολωνοί πολίτες	γύρω στα 1,8 εκατομμύρια (από τους οποίους μεταξύ 50.000 και 100.000 ανήκουν στην πολωνική ελίτ)
Σέρβοι πολίτες (στα εδάφη της Κροατίας, της Βοσνίας και της Ερζεγοβίνης)	312.000
Άτομα με αναπηρίες που ζουν σε ιδρύματα	μέχρι 250.000
Ρομά (Τσιγγάνοι)	μέχρι 250.000
Μάρτυρες του Ιεχωβά	περίπου 1.900
Κατ' εξακολούθηση εγκληματίες και οι αποκαλούμενοι ακοινώνητοι	τουλάχιστον 70.000
Γερμανοί πολιτικοί αντιφρονούντες και αντιστασιακοί στα κατεχόμενα από τις δυνάμεις του Άξονα εδάφη	ακαθόριστος αριθμός
Ομοφυλόφιλοι	εκατοντάδες ενδεχομένως χιλιάδες (ίσως να έχουν συμπεριληφθεί κατά ένα μέρος στους 70,000 κατ' εξακολούθηση εγκληματίες και στους αποκαλούμενους ακοινώνητους που αναφέρονται παραπάνω)

ΤΟΠΟΣ ΘΑΝΑΤΟΥ	ΑΠΩΛΕΙΕΣ ΕΒΡΑΙΚΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ
Σύμπλεγμα του Άουσβιτς (συμπεριλαμβανομένων των Birkenau, Monowitz και δευτερευόντων στρατοπέδων)	περίπου 1 εκατομμύριο
Treblinka 2	περίπου 925.000
Belzec	434.508
Sobibor	τουλάχιστον 167.000
Chelmno	156.000–172.000
Μαζικές εκτελέσεις σε διάφορες τοποθεσίες στην κεντρική και νότια κατεχόμενη Πολωνία (Γενική Κυβέρνηση)	τουλάχιστον 200.000

Μαζικές εκτελέσεις στην προσαρτημένη στη Γερμανία δυτική Πολωνία (Περιφέρεια Wartheland)	τουλάχιστον 20.000
Θάνατοι σε άλλες εγκαταστάσεις που οι Γερμανοί όρισαν ως στρατόπεδα συγκέντρωσης	τουλάχιστον 150.000
Θάνατοι σε μαζικές εκτελέσεις και βαγόνια-θαλάμους αερίων σε εκατοντάδες τοποθεσίες στην κατεχόμενη από τη Γερμανία Σοβιετική Ένωση	τουλάχιστον 1,3 εκατομμύρια
Μαζικές εκτελέσεις στη Σοβιετική Ένωση (Γερμανοί, Αυστριακοί και Τσέχοι Εβραίοι οι οποίοι απελάθηκαν στη Σοβιετική Ένωση)	περίπου 55.000
Θάνατοι σε μαζικές εκτελέσεις και βαγόνια-θαλάμους αερίων στη Σερβία	τουλάχιστον 15.088
Εκτελέστηκαν ή βασανίστηκαν σε θάνατο στην Κροατία υπό το καθεστώς της Ustaša	23.000–25.000
Θάνατοι στα γκέτο	τουλάχιστον 800.000
Άλλοι	τουλάχιστον 500.000

Οι Εβραίοι λίγο πριν το στρατόπεδο

Στις 9 Νοεμβρίου 1938 ξέσπασαν βίαια επεισόδια εναντίον των Εβραίων σε όλο το Ράιχ. Καταστράφηκαν και λεηλατήθηκαν πάνω από 7.000 εβραϊκές επιχειρήσεις, σκοτώθηκαν δεκάδες Εβραίοι, λεηλατήθηκαν εβραϊκά κοιμητήρια, σχολεία και σπίτια, ενώ η αστυνομία και το πυροσβεστικό σώμα παρακολουθούσαν τα δρώμενα παραμένοντας αμέτοχοι θεατές. Τους έστειλαν σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, όπου εκατοντάδες έχασαν τη ζωή τους. Στους Εβραίους επιβλήθηκε απαγόρευση κυκλοφορίας, γεγονός που περιόρισε τις ώρες κατά τις οποίες μπορούσαν να βρίσκονται εκτός σπιτιού.

Το σύστημα στρατοπέδων των Ναζί ξεκίνησε ως σύστημα για την καταπίεση των πολιτικών αντιπάλων του ναζιστικού κράτους. Τα πρώτα χρόνια του Τρίτου Ράιχ, οι Ναζί φυλάκιζαν κυρίως κομμουνιστές και σοσιαλιστές. Περί το 1935, το καθεστώς άρχισε να φυλακίζει και τα άτομα που θεωρούσε κατώτερα από φυλετικής ή βιολογικής άποψης, ιδιαιτέρως τους Εβραίους. Με τον πόλεμο αυξήθηκε δραματικά ο αριθμός των στρατοπέδων και ο πληθυσμός των κρατουμένων.

Οι πολιτικοί κρατούμενοι, όπως οι κομμουνιστές, οι σοσιαλιστές και οι συνδικαλιστές, έφεραν κόκκινα τρίγωνα. Οι κοινοί εγκληματίες φορούσαν πράσινα. Οι Ρομά (Τσιγγάνοι) και όλοι όσοι κατά τους Γερμανούς ήταν «αντικοινωνικοί» ή «αδιόρθωτοι» φορούσαν μαύρα τρίγωνα. Οι Μάρτυρες του Ιεχωβά φορούσαν μοβ και οι ομοφυλόφιλοι ροζ τρίγωνα. Τα γράμματα δήλωναν την εθνικότητα: για παράδειγμα το «Ρ» σήμαινε Πολωνός, το «SU» από τη Σοβιετική Ένωση, το «F» Γάλλος.

21 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1939, ΒΕΡΟΛΙΝΟ

Η ημερομηνία αυτή είναι η πιο σημαντική για την κατάληξη των Εβραίων. Συγκεκριμένα η διάσκεψη αυτή περιλάμβανε σημαντικά ζητήματα για τους Εβραίους, όπως η μετακίνηση τους από την ύπαιθρο σε μεγαλύτερες πόλεις⁴⁹. Το στρατηγικό τους σχέδιο ήταν να επιλεγθούν τα σημεία συγκέντρωσης με βάση το σιδηροδρομικό δίκτυο των πόλεων και να τους απομονώσουν όλους σε ένα σημείο. Για την επίτευξη των στόχων αυτών δημιούργησε Συμβούλια Εβραίων Πρεσβυτέρων οι λεγόμενοι ραβίνοι οι οποίοι είναι θρησκευτικοί τοπικοί άρχοντες Εβραϊκών κοινοτήτων.

Σε κάθε κοινότητα είχαν εξουσιοδοτηθεί ανάλογα με το μέγεθος τα κοινότητας γύρω στους 24. Το Συμβούλιο πρέπει να τηρήσει αυστηρά όσα έχουν αποφασίσει και όλα θα αποφασίσουν για το μέλλον. Οι αρμοδιότητες τους ήταν οι εξής: Να αναχωρήσουν όλοι οι Εβραίοι, διότι φοβόντουσαν ότι θα βρίσκονταν διάσπαρτοι στην ύπαιθρο και στις πόλεις και θα προχωρούσαν σε λεηλασίες. Η απογραφή τους, πριν την μεταφορά τους γίνεται με βάση τις ηλικίες που ξεκινούν από τη γέννηση μέχρι τα 16 και από τα 16 μέχρι τα 20 και τέλος από 20 και άνω, επιπλέον έπρεπε να καταγράφουν και τα επαγγέλματα τους. Επίσης, ο χρόνος καταγραφής τους είναι συγκεκριμένες και η λίστα να δοθεί στα αρμόδια τοπικά όργανα στην ώρα τους. Πρέπει να τονιστεί ότι, η καταγραφή για αυτούς που φεύγουν από την ύπαιθρο με αυτούς που ήδη βρίσκονταν θα γίνονταν ξεχωριστά, ώστε να δουν πόσοι φεύγουν από την ύπαιθρο και τις επιχειρήσεις που διέθεταν για να τα εκμεταλλευτούν Γερμανοί ή Πολωνοί αγρότες⁵⁰.

Θεωρία του Φουκώ

Μέσα από τα δικαιώματα του ανθρώπου συγκαταλέγονται και αυτά της ζωής και του θανάτου. Ποιός είναι αυτός που αποφασίζει ή κρατάει τη ζωή μας στα χέρια του; Σύμφωνα με τον Φουκώ το προνόμιο αυτό το είχε από πάντα η προενοτερικός κυρίαρχος που παραχωρούσε το δικαίωμα στα παιδιά και στους δούλους να ζήσουν. Επιπλέον, όταν τόσο οι δούλοι όσο και οι εξωτερικοί παράγοντες, δηλαδή, οι εχθροί απειλείται την αναγνωρισμένη εξουσία του άρχοντα είχε το δικαίωμα να αφαιρέσει τη ζωή στους δούλους, όπως και να κηρύξει πόλεμο, όταν, απειλείτε από εξωγενείς παράγοντες. Ο μηχανισμός αυτός λειτουργεί μέσα από το δικαίωμα να επιβάλλεις το θάνατο και να

⁴⁹ Οι πόλεις ήταν συγκεκριμένες η Σιλεσία που συνορεύει με Τσεχία, Γερμανία και Πολωνία, η Δυτική Πρωσία, Πόζναν και Ντάντσιχ. [bb8079a13e75962c521b09b53c7e04ee_Heydrich.pdf](#)

⁵⁰ Ο Χίτλερ εκείνη την περίοδο είχε αναπτύξει ένα Τετραετές Σχέδιο για την ενίσχυση της οικονομίας.

επιτρέπεις τη ζωή σε κάποιον. Όλα αυτά που η εξουσία, όπως και το κράτος σήμερα που εισάγει μέσα από τη μορφή δικαιώματος δεν είναι τίποτε άλλο παρά το προνόμιο να κυριεύουν την ζωή του ανθρώπου και ύστερα να την αφαιρούν⁵¹.

Το δικαίωμα του θανάτου από το 19^ο αιώνα και ύστερα απέκτησε διαφορετική μορφή, καθώς δεν γίνεται στο όνομα του άρχοντα, αλλά μέσα από εθνικιστικά πλαίσια, όπου οι ηγέτες πλέον κρύβουν τις βαθύτερες επιθυμίες τους και φιλοδοξίες τους κηρύττουν πολέμους. Τα κοινωνικά σώματα καλούνται να συμμετέχουν σε μαζικά εγκλήματα⁵² και αποτελεί πια ένα αναγκαίο κακό, ώστε να ρυθμίσουν την επιβίωση των ανθρώπων μέσα στα δικά τους γεωγραφικά όρια ή ακόμα και να εξασφαλίσει ο ηγέτης την εξουσία. Ωστόσο, με την ραγδαία πολεμική τεχνολογική ανάπτυξη βοηθάει ως προς την υλοποίηση μαζικών θανάτων στο βωμό πάντα της επιβίωσης των πληθυσμών.

Αντίθετα, ο Nietzsche τοποθετείται ενάντια στο Κράτος και πιστεύει ότι το ίδιο το Κράτος στήνει παγίδες σε μεγάλο αριθμό ατόμων μέσα από τη πίστη είτε για το ίδιο το Κράτος ή τη θρησκεία που έχει στόχο να καταπιέζει τους λαούς και να αφανίζει τη ζωή. Ειδικότερα, μέσα από τον σύγχρονο πολιτισμό αναδύεται μια ψεύτικη και τυπική ελευθερία και κάτω από το πέπλο της ελευθερίας κρύβονται τα συμφέροντα των ανθρώπων που έχουν εξουσία. Η Σβετλάνα Αλεξίεβιτς⁵³ στο βιβλίο της επισημαίνει ότι '... κανείς δεν μας είχε μάθει την ελευθερία. Μας είχαν μόνο διδάξει πώς να πεθαίνουμε για την ελευθερία'. Ο Φρόυντ αντίθετα, προσεγγίζει το ζήτημα μέσα από τον πολιτισμό και πιστεύει ότι δίνει στον άνθρωπο ψεύτικες ελπίδες τον εξαπατά ως προς το κομμάτι της ευτυχίας την οποία την ανταλλάζει με την ασφάλεια⁵⁴ μέσα από τις στερήσεις.

Μάρξ « Η βία είναι η μαμή κάθε κοινωνιών που εγκυμονεί μανία. Η ίδια η βία είναι μια οικονομική δύναμη»

Ο Μάρξ ανέπτυξε κατά τη διάρκεια του 19^{ου} αιώνα μια θεωρία για το έγκλημα με κοινωνικοοικονομικές προσεγγίσεις. Αναλυτικότερα, πιστεύει ότι η εγκληματικότητα πηγάζει από την ίδια την κοινωνία από το δομημένο οικονομικό σύστημα που δεν είναι άλλος από το καπιταλισμό και την εμπορευματοποίηση των ιδεών, αξιών και πεποιθήσεων. Ο Ένγκελς και ο Μάρξ οι οποίοι είναι συνεργάτες αποδίδουν το έγκλημα στη κοινωνική ανισότητα σε συνδυασμό με την οικονομική εξαθλίωση των κατώτερων κοινωνικών στρωμάτων που ξεβράζει στην επιφάνεια ο καπιταλισμός.

Στη θεωρία του αναπτύσσει τη αντίληψη του ότι ο άνθρωπος ζεί μέσα σε μια κοινωνία και κράτος ως συλλογικό όν και αναδεικνύει την θεωρία του κομμουνισμού. Ο άνθρωπος, λοιπόν, στο καπιταλιστικό σύστημα αποτελεί το εμπόρευμα το οποίο εκμεταλλεύεται το κεφάλαιο και κυριαρχεί πάνω στο άνθρωπο και την αξία του. Η ανεργία και οι χαμηλές αμοιβές αυξάνονται μέσα στο σύστημα αυτό πετυχαίνοντας έτσι οι φτωχοί να γίνονται φτωχότεροι. Η οικονομική εξαθλίωση φέρεται να είναι το βασικό αίτιο για τη τέλεση του

⁵¹ [Foucault.PDF](#)

⁵² Μετά τη γενοκτονία των Εβραίων παρουσιάστηκε ο όρος αυτός.

⁵³ "Το τέλος του κόκκινου ανθρώπου".

⁵⁴ Στη Ναζιστική Γερμανία μέσα από τον Εθνικοσοσιαλισμό αρνείται την αξία του ανθρώπου το οποίο το καταφέρνει μέσα από τους νόμους περί φυλετικότητας.

εγκλήματος, διότι τα κατώτερα κοινωνικά στρώματα στερούνται τις επιλογές και την ελευθερία, που κατ' επέκταση απολαμβάνουν οι καπιταλιστές.

Όσον αφορά τα εγκλήματα πολέμου ο Μάρξ καλύπτει μια μερίδα του πληθυσμού στη Γερμανική κοινωνία η οποία ήθελε πόλεμο και δεν είχε κάτι να χάσει πιάνοντας τους εαυτούς τους από μια ιδεολογία απολαμβάνοντας προνόμια δίπλα στους «ισχυρούς. Σημαντικό ρόλο όμως στην ανάδειξη της εγκληματικής πράξης είναι οι φαντασιώσεις του δράστη, η οποία διαμορφώνει τη συμπεριφορά του δράστη και υλοποιείται με την ελεύθερη βούληση του. Η ευχαρίστηση και ικανοποίηση που λαμβάνει το άτομο τον οδηγεί να εγκληματήσει.

Ο Freud ανέπτυξε μια πιο πολύπλοκη θεωρία για το ψυχισμό του ατόμου το οποίο ονομάζει ασυνείδητο. Μέσα από το ασυνείδητο προκύπτουν οι αρχέγονες και πρωτόγονες ορμές, τα ένστικτα, τα συναισθήματα και οι αναμνήσεις του ατόμου. Ειδικότερα, το ασυνείδητο το προσεγγίζει μέσα από το Ego~ Supergo~ Id, το Εκείνο λοιπόν σύμφωνα με εκείνον ενεργοποιείται με την ευχαρίστηση και εκφράζεται με τρόπο παρορμητικό. Προέρχεται από το ασυνείδητο και κατατάσσεται στην ψυχολογική κατάσταση του ανθρώπου ήδη από την γέννηση του και τα απωθημένα που προκύπτουν στη συνέχεια.

Αντίθετα, το Εγώ εκφράζει τις επιθυμίες του Εκείνου με βάση την αντικειμενική πραγματικότητα και την εξάρτηση μεταξύ τους, διότι το Εκείνο που θέλει να καλύψει τις ανάγκες του και δεν μπορεί να ανεξαρτητοποιηθεί από το απωθημένο του(Εγώ). Το Υπερεγώ προέρχεται από τη δομημένη κοινωνία μέσα από τα ιδανικά και τις αξίες της, όπου μεταδίδεται κυρίως από τους γονείς στα παιδιά τους. Ο Freud καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η απώθηση σε συνδυασμό με τις δυσάρεστες ορμές από τις τραυματικές παιδικές εμπειρίες και επιθυμίες που κοινωνικά δεν είναι αποδεκτές προκαλούν έναν πόλεμο συναισθημάτων με έλλειψη ισορροπίας, οδηγούν σε αντικοινωνική συμπεριφορά και στο έγκλημα. Εν κατακλείδι, τα ένστικτα αποτελούν το βασικό στοιχείο σε συνδυασμό με το βιολογικό, νευρολογικό και την εμπειρία φτάνουν τον άνθρωπο στο έγκλημα.

Τα εγκλήματα παρουσιάζονται από την αποτυχημένη απώθηση ενός ψυχωτικού πόνου που καταπιέζεται πολλά χρόνια. Ο πόνος που αισθάνεται το άτομο και το έμφυτο συναίσθημα δικαιοσύνης και αδικίας απελευθερώνεται μέσα από το έγκλημα. Η κοινωνική ψυχολογία εμβαθύνει περισσότερο στους κοινωνικούς παραμέτρους και πως αυτές οι διακυμάνσεις επηρεάζουν σε ατομικό επίπεδο. Ειδικότερα, ο Δημητρίου Γεώργια στο βιβλίο του⁵⁵ κάνει αναφορά στην αντίληψη των προσώπων, αλλά το προσεγγίζει από στερεοτυπική του οπτική γωνία. Ο τρόπος που προσεγγίζουμε ανθρώπους ή αλλιώς ομάδες που δεν γνωρίζουμε οφείλεται σε κάποια μεμονωμένα στοιχεία και εμπειρίες που βιώνουμε. Οι αντιλήψεις μας για συγκεκριμένες ομάδες δημιουργούν **στάσεις** οι οποίες με την σειρά τους επιφέρουν τοποθετήσεις σε κοινωνικά φαινόμενα και διαμορφώνουν συμπεριφορές. Κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου πολέμου και συγκεκριμένα με την άνοδο του Ναζισμού αναπτύχθηκαν κάποιες αντιλήψεις για συγκεκριμένες κοινωνικές ομάδες⁵⁶. Ακόμα και σήμερα η αφορμή που δίνεται στις πολιτικές κυβερνήσεις να ξεκινούν πολέμους είναι ο χαρακτηρισμός που αποδίδουν οι ηγέτες σε κάποιες ομάδες που ζουν μέσα στα πλαίσια ή όρια του κράτους τους σαν κατώτερη φυλή. Ο άνθρωπος

⁵⁵ Κοινωνική Ψυχολογία, στάσεις-αντίληψη του προσώπου- στερεότυπα-επιθετικότητα-δυσδικές σχέσεις και επικοινωνία.

⁵⁶ Εβραίοι και Τσιγγάνοι.

επισημαίνεται ότι έχει την έμφυτη δυνατότητα να κατηγοριοποιεί ομάδες οι οποίες διαθέτουν κάποια συγκεκριμένα χαρακτηριστικά⁵⁷ που ταυτίζεται με την ομάδα αυτή.

Όλα αυτά αποτελούν απλά αυθαίρετες γενικεύσεις, διότι μέσα στα όρια του κάθε κράτους υπάρχουν πάντα οι καλοί, αλλά και οι κακοί, όπως υπάρχουν καλοί επιστήμονες και την ανάπτυξη που θα φέρουν, υπάρχουν και οι λιγότεροι καλοί. Παρά το γεγονός ότι μέσα σε ένα κράτος υπάρχουν μειονότητες δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι όταν ζουν πολλά χρόνια μέσα σε ένα κράτος αφομοιώνονται από την νοοτροπία των ντόπιων πολιτών. Επιπλέον, η όποια φυλή για τον οποιοδήποτε λόγο δεν έχει δημιουργήσει δικό της κράτος δεν αποτελεί απειλή μέσα στα γεωγραφικά όρη κάποιων χωρών, ακόμη και από την εξάπλωση τους, όπως αυτή των Εβραίων και Τσιγγάνων οι οποίοι δεν είχαν σταθερή πατρίδα.

Ακολουθεί η προπαγάνδα και η λογοκρισία ενάντια τους, κατάφερε να φιμώσει τον τύπο και να προβάλλει, όσα ήθελαν αυτοί να ακούσει ο Γερμανικός λαός και φυσικά κατέστρεψαν βιβλία είτε εβραίων είτε άλλων που είχε στόχο την πνευματική καλλιέργεια του ατόμου. Ο Χίτλερ ήξερε πολύ καλά να χειρίζεται τον λόγο και να είναι πολύ προσεκτικός στις πολιτικές του κινήσεις. Για να καταφέρει να φτάσει στην επίτευξη των στόχων του έπρεπε να έχει τους υποστηρικτές του και το λαό με το μέρος του. Μέσα από τη προπαγάνδα δημιούργησε στους πολίτες του την ανάγκη να δημιουργήσουν πόλεμο, ώστε να απαλλαγούν από τους Εβραίους που αποτελούσαν το πρόβλημα.⁵⁸

Είναι εύλογο να τονιστεί ότι, η Γερμανική κοινωνία είχε εξαντληθεί ήδη από τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο και δεν επιθυμούσε άλλον πόλεμο. Όμως, το όραμα για μια μεγάλη και δυνατή Γερμανία που δεν θα θύμιζε σε τίποτα τη Γερμανία του Α΄ Παγκόσμιου Πόλεμου, έγινε κινητήριο δύναμη για τον ηγέτη τους. Παρόλα αυτά η ιδεολογία για τους Εβραίους υπήρχε σε μια ομάδα πολιτών μέσα στο κράτος, απλώς ο Χίτλερ ήταν αυτός που ήρθε και έδωσε ζωή στον αντισημιτισμό. Όσον αφορά το θρησκευτικό στοιχείο που τόσο δυναμικά υποστήριζε τη Χριστιανική Εκκλησία η οποία μαχόταν για την ανθρώπινη ζωή ως το πολυτιμότερο αγαθό, ο ίδιος την ίδια στιγμή διάλεγε προσεκτικά το πόσους θα θανατώσει από τους ανάπηρους Γερμανούς, ώστε να μην προκληθούν εντάσεις και ναυαγήσει το σχέδιο του, που επιτέλους έπαιρνε σάρκα και οστά. Τους οδηγούσε σε εξαθλίωση χωρίς καμία οικονομική βοήθεια από το κράτος οδηγώντας τους σε αδιέξοδο. Μέχρι και το τέλος του πολέμου ο Χίτλερ έμεινε ο ίδιος και δεν έδειξε ίχνος μεταμέλειας, αυτό που άλλαξε ήταν ο οπτική γωνία που αντιμετώπιζαν και έβλεπαν οι πολίτες και οι υποστηρικτές του την πολιτική που ασκούσε και η προσωπικότητα του που απορρέει από την πολιτική του εξουσία.

⁵⁷ Το άτομο αυτό αναπτύσσει την σχέση του με την ομάδα που ανήκει μέσα από την έννοια του δεσμού και της αλληλεξάρτησης, ώστε να επιτευχθούν οι στόχοι τους στα πλαίσια οργανωμένου συστήματος. Ο φόβος που προέρχεται από το άτομο ότι αν εκφράσει μια διαφορετική γνώμη που θα είναι αντίθετη με την ομάδα στην οποία ανήκει θα παραγκωνιστεί ή θα τον απορρίψουν ρόλος του ηγέτη αντίθετα κινείται γύρω από το οιδιπόδειο σύμπλεγμα το οποίο το αντιπροσωπεύει ο πατέρας. Η υπακοή γύρω από το πρόσωπο του ηγέτη οδηγεί τις περισσότερες φορές στο έγκλημα και γίνεται κάτω από πίεση έμμεση ή άμεση. Η κάθε κοινωνική ομάδα διαμορφώνει τις σκέψεις τις και την συμπεριφορά της με βάση ανάλογα με τις ανάγκες της. Η κοινωνία ου Γ΄ Ράιχ βίωνε τα όσα προανέφερα και επιπλέον ο ηγέτης { Χίτλερ } είχε την δεξιότητα, αλλά και το χάρισμα να δημιουργεί το αίσθημα μέσα από τη ρητορική του ότι μπορεί να σώσει την κατάσταση. Βέβαια, αυτό σε καμία περίπτωση δεν δίνει άφεση αμαρτιών στις κοινωνικές ομάδες που βρήκε απήχηση ο Φύρερ.

⁵⁸ Υπήρχε η πεποίθηση αιώνες πριν περίπου από τον 13^ο αιώνα ότι είναι υπεύθυνοι για την ιεραρχική τάξη των πραγμάτων που οδηγούνται σε παρακμή.

Ναρκωτικά και Γ' Ράιχ

Ο ηγέτης της Γερμανίας στο πολιτικό του βιβλίο «ο αγών μου» υποστήριζε ένθερμα την καθαρότητα της φυλής, αλλά μέσα στο αίμα τους κατά τη διάρκεια του πολέμου από τον Χίτλερ, τους εργάτες, τις νοικοκυρές μέχρι τους στρατιώτες όλοι τους ζούσαν μέσα στις καθημερινές συνθήκες τους με τα ναρκωτικά⁵⁹. Οι χημικές ουσίες μέχρι και σήμερα απασχολούν την σημερινή κοινωνία, ωστόσο στο Γ' Ράιχ ήταν ιδιαίτερα εθιστικές για τον άνθρωπο που το λαμβάνει. Πρέπει να τονιστεί ότι η πολιτική κατά των ναρκωτικών ήταν ιδιαίτερα αυστηρή την περίοδο που ο Φύρερ βρισκόταν στην εξουσία. Συγκεκριμένα, τον Νοέμβριο του 1933 μπήκε σε εφαρμογή ο νόμος για την δίωξη ναρκομανών. Έπρεπε να κλειστούν σε ίδρυμα για 2 χρόνια και με δικαστική εντολή, τα χρόνια εγκλεισμού μπορούσαν να αυξηθούν. Όσοι, όμως, ήταν γιατροί τους αφαιρούσαν την άδεια έως και πέντε χρόνια και τους υπέβαλλαν σε στέρηση και όχι σε ήπια απεξάρτησης, μέχρι να σταλούν στα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Επιπλέον, όσοι είχαν συγγενείς ή συντρόφους που ήταν εξαρτημένοι από ουσίες έπρεπε να κάνουν το καθήκον τους και να το αναφέρει στην αρμόδια υπηρεσία. Την ίδια περίοδο ψηφίστηκε και άλλος νόμος περί απαγόρευσης γάμων μεταξύ χρηστών ή ακόμα και αν είναι ο ένας από τους δυο συζύγους, ώστε να αποφευχθεί η μόλυνση στους απογόνους ή στον ενός εκ των συζύγων. Στόχος τους ήταν να εξοντώσουν κοινωνικά άτομα που ζούσαν στο περιθώριο ή αποτελούσε μειονότητα⁶⁰.

Οι μονάδες θαλάμων αερίων, τα ναρκωτικά όλα ήταν σχεδιασμένα από καθηγητές Ιατρικής και χημικούς οι οποίοι δεν καταδικάστηκαν στη δική της Νυρεμβέργης για τα εγκλήματα που διέπραξαν, παρόλα αυτά συνεχίζουν να εκπροσωπούν τον επιστημονικό κλάδο. Την σημερινή εποχή τα ναρκωτικά είναι ταυτισμένα με την επιθετική και βίαιη συμπεριφορά. Όμως, το να διαπράξει κάποιος ένα έγκλημα δεν αρκεί να βρίσκεται υπό την επήρεια ουσιών, αλλά θα πρέπει να σκεφτούμε γιατί οδηγείται κάποιος στο έγκλημα, ακόμα και όταν εκτελεί εντολές, όπως συνέβη και στο Γ' Ράιχ. Φυσικά, τα αίτια εντοπίζονται στην ψυχοσύνθεση του ατόμου και την παιδεία του.

Η χρήση των ναρκωτικών ουσιών ήταν ανεξέλεγκτη, καθώς ακόμα και φαρμακοποιοί οι οποίοι δούλευαν σε βιομηχανίες με τις όποιες γνώσεις διέθεταν κατασκεύαζαν χάπια. Ήδη από τον 19^ο αιώνα γνώριζε μεγάλη άνοδο η επιστήμη μαζί με την οικονομία της, εξαιτίας των ναρκωτικών ουσιών⁶¹ που παρήγαγε η Γερμανία την περίοδο εκείνη. Τον 20^ο αιώνα οι σύγχρονες φαρμακοβιομηχανίες⁶² στήνονται για πρώτη φορά στη Γερμανία και γνωρίζουν ραγδαία αύξηση⁶³ σε παγκόσμιο επίπεδο. Οι ερευνητές την περίοδο εκείνη έριξαν όλο το βάρος τους στην εξέλιξη της επιστήμης. Η οικονομία της Γερμανίας ήταν πολλά

⁵⁹ Η Θέση των γιατρών την περίοδο της ναζιστικής Γερμανίας έπαιξε καταλυτικό ρόλο στη ζωή τόσο των Γερμανών την περίοδο εκείνη όσο και των θανάτων. Η Ιατρική εμφανίστηκε με άλλο πρόσωπο την αφαίρεση ζωής.

⁶⁰ Αποτελούσαν και οι έμποροι ναρκωτικών.

⁶¹ Τα πειράματα για την χρήση των ουσιών δοκιμάστηκαν από όσους βρίσκονταν στα στρατόπεδα συγκέντρωσης.

⁶² Στην Ναζιστική Γερμανία ο μηχανισμός που ενίσχυε τη φαρμακοβιομηχανία Temmler στο Γιοχάνισταν του Βερολίνου ήταν κυρίως ο στρατός. Norman Ohler «Υπερ διέργεση» Τα ναρκωτικά στο Τρίτο Ράιχ, Εκδόσεις Μεταίχμιο, σελ. 19.

⁶³ Το 1928 73 κιλά ηρωίνης και μορφίνης δόθηκαν με νόμιμη συνταγή σε φαρμακεία του Βερολίνου.

υποσχόμενη στην τεχνολογική πρόοδο, διότι οικονομία και επιστήμη εξελισσόταν μαζί. Γι' αυτό το λόγο αποτελούσε μεγάλη ποιοτική εγγύηση το «made in Germany⁶⁴».

Η τεράστια βιομηχανία ναρκωτικών έγινε με την σύμφωνη γνώμη της κυβέρνησης και της χημικής βιομηχανίας και μετατράπηκε σε παγκόσμια κερδοφόρα αγορά. Βοήθησε αρκετούς εκείνοι την περίοδο να επωφεληθούν από αυτήν την κατάσταση και να βγάλουν χρήματα. Ακόμα και οι διαφημιστικές εργάστηκαν πυρετωδώς για να προωθήσουν το φάρμακο αυτό στους ανθρώπους, αλλά και στους γιατρούς. Όσοι προσπάθησαν να μιλήσουν σχετικά με την αλόγιστη χρήση του φαρμάκου, αλλά και για το γεγονός ότι είχαν ξεφύγει τα πράγματα και ένας ολόκληρος λαός βάδιζε προς την αυτοκτονία, αποσιωπήθηκε από τις αρμόδιες υπηρεσίες.⁶⁵

Η Μεθαμφεταμίνη⁶⁶ είναι ένα είδους διεργητικό το οποίο κατασκευάζεται πλέον παράνομα και δημιουργούν στον άνθρωπο μια αίσθηση ευεξίας⁶⁷, ενέργειας και εγρήγορσης τόσο στην δουλειά είτε είναι χειρωνακτική είτε είναι πνευματική και το ίδιο ακριβώς συμβαίνει και με την προσωπική του ζωή. Είναι εύλογο να τονιστεί το γεγονός ότι το ναρκωτικό αυτό αποσυντονίζει τη σωστή λειτουργία στο νευρικό τμήμα του εγκεφάλου⁶⁸ τα οποία φέρουν βίαιες συμπεριφορές στους γύρω τους και δημιουργεί μια ουτοπία που δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Η άρνηση να αντιμετωπίσουν την δική τους αλήθεια και τα προβλήματα τους από την στρατιωτική τους ήττα και όσα βίωσε η γερμανική κοινωνία μέσα από τη Συνθήκη των Βερσαλλιών τους οδηγούσε σε ουσίες για να ξεχαστούν παροδικά.

⁶⁴ Κατείχε μεγάλη ισχύ στην παγκόσμια αγορά.

⁶⁵ Τον Νοέμβριο του 1939 το Υπουργείο Δικαιοσύνης έθεσε το φάρμακο αυτό σε υποχρεωτική συνταγογράφηση από γιατρούς.

⁶⁶ Παράγεται μέσα από την «pervitin» που έγινε ευρέως γνωστό ως το ναρκωτικό του λαού 35,000.000 παράχθηκαν πριν την εισβολή του στρατού στη Γαλλία.

⁶⁷ Σωματικής και Ψυχικής

⁶⁸ Μπορεί να οδηγήσει και στην καταστροφή του νευρικού συστήματος η υψηλή δοσολογία, διαταραχή λέξεων, αισθήματος, διαταραχή συγκέντρωσης ακόμη και κατάθλιψη.

Μέσα από το φάρμακο αυτό επιτευχθήκαν όλοι οι στόχοι του Χίτλερ, διότι μέσα στο Ναζιστικό Κράτος δούλευαν ακατάπαυστα για μέρες. Το άτομο αυτό που εισέπραττε λαμβάνοντας το φάρμακο- ναρκωτικό⁶⁹ ήταν,ότι, τίποτα δεν το σταματά και τον οδηγεί στην μαζοποίηση του.

Ο Μόρελ αντίθετα, έπαιξε καταλυτικό ρόλο στο Γ΄ Ράιχ, καθώς ήταν γιατρός ο οποίος στα πρώτα χρόνια της σταδιοδρομίας του απέκτησε πλούσιο βιογραφικό. Το 1937, ωστόσο, η μοίρα τον οδηγεί στο να γνωρίσει τον Φύρερ, όταν υπέφερε από στομαχικούς πόνους. Αφού, κατάφερε να γίνει ο Φύρερ καλά, άρχισε να τον εμπιστεύεται απόλυτα⁷⁰ και να τον ακουλουθεί, όπου ήταν ανάγκη. Πλέον όσα υποστήριζε αλλά και κατηγορούσε ο Χίτλερ στο πολιτικό του βιβλίο «ο αγών μου» τα υλοποιούσε τόσο ο ίδιος, όσο και η Γερμανική κοινωνία και όχι οι Εβραίοι που βρέθηκαν στο στόχαστρο. Η Γερμανία είχε περιέλθει σε ένα σημείο να εξαρτάται πλήρως από τα ναρκωτικά, το ίδιο και ο ηγέτης⁷¹ τους ο οποίος είχε δοκιμάσει πάνω από 1.110 διαφορετικά φάρμακα⁷² από την περίοδο του 1941 ως το 1945.

Ωστόσο, το 1939 το Ιατρικό δελτίο για την Κάτω Σαξονία υπογραμμίζει ότι « *Ο Εβραίος αποπειράθηκε να δηλητηριάσει το πνεύμα και την ψυχή του γερμανικού λαού με τα πλέον εκλεπτυσμένα μέσα και να προσανατολίσει τον τρόπο σκέψης του προς έναν αντιγερμανικό δρόμο, που θα οδηγούσε στην παρακμή.[...]Οι άοκνες προσπάθειες για την εξάλειψη του εβραϊκού μιάσματος, το οποίο θα μπορούσε να οδηγήσει στη νοσηρότητα και στον εκφυλισμό του λαού, αποτελεί ωσαύτως μια από τις επείγουσες προτεραιότητες της ηγεσίας του Υπουργείου Υγείας*». Οι Εβραίοι εξακολουθούσαν να αποτελούν πηγή μνησικακίας από τον Φύρερ σε όλα τα επίπεδα. Για να επιτευχθούν οι στόχοι του χρησιμοποίησε και το Υπουργείο Υγείας το οποίο εναντιώθηκε στους Εβραίους.

Συμπερασματικά, το φάρμακο Pervitin δεν μπορούσε να καλύψει την κούραση και την έλλειψη ύπνου των στρατιωτών και των ανθρώπων γενικότερα. Το ναρκωτικό αυτό, το μοναδικό που προσφέρει στον άνθρωπο είναι μια στιγμιαία ανακούφιση και από τους σωματικούς πόνους, αλλά και από τις δυσκολίες της καθημερινότητας που βιώνουν μερικοί άνθρωποι και δεν μπορούν να διαχειριστούν. Η μεγάλη χρήση του κατά τη διάρκεια του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου αλλοίωσε τη συνείδηση των ατόμων που το χρησιμοποιούσαν, ωστόσο δεν αποτέλεσε την αιτία του πολέμου αλλά και ούτε δικαιολογία για το όσα διέπραξαν μέσα στο Ράιχ.

Ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος ήταν αποτέλεσμα φιλόδοξων πολιτικών και ανθρώπων που ζούσαν στο περιθώριο και πίστευαν ότι τώρα είναι η ευκαιρία να αξιοποιηθούν. Η φιλοδοξία αυτή κατέστρεψε τον εσωτερικό πληθυσμό στο βωμό της τεχνολογικής και οικονομικής εξέλιξης που υποσχέθηκε το φάρμακο Pervitin. Όσον αφορά, τον Φύρερ παρά το γεγονός ότι εμφανίζεται ως ένας άνθρωπος εγκρατής στα πάθη και τις σεξουαλικές ορμές και παρά το γεγονός ότι το κράτος αναδεικνύεται ως ένα Κράτος τιμωρός απέναντι των ναρκομανών ήταν και ο ίδιος βουτηγμένος στα ναρκωτικά. Η μανία

⁶⁹ Κυκλοφορούσε και σε σοκολατάκια τα οποία περιείχαν μεγάλη ποσότητα μεθαμφεταμίνης από ότι ένα χάπι pervitin.

⁷⁰ Στους περισσότερους προξένησε το αίσθημα της δυσπιστίας.

⁷¹ Ο οποίος φροντίζει η προπαγάνδα που χρησιμοποιεί ότι, δηλαδή είναι εγκρατής ως προς τις σαρκικές του ανάγκες και πάθη.

⁷² Άρχισε να προτιμάει τις ενέσεις που ήταν πιο δραστικές και υπολογίζεται ότι κατά τη διάρκεια του πολέμου είχε κάνει γύρω στις 800 ενέσεις.

του να ελέγχει τα πάντα οδήγησε στην καταστροφή της Γερμανίας και στον στιγματισμό μέχρι σήμερα. Για να καλύψει την εγωμανία του και την αυξημένη πίεση για τη λήψη αποφάσεων ο Χίτλερ ζητούσε όλο και περισσότερες δόσεις οι οποίες του προκαλούσαν προβλήματα στην υγεία του και τον καθιστούσαν πλήρως εξαρτημένο από τα ενέσιμα φάρμακα. Τέλος, ο Μόρελ κατάφερε να εξαπατήσει τον Φυρερ και να τον χρησιμοποιεί σαν πειραματόζωο, χωρίς να γνωρίζει ότι η ενδυνάμωση του ανοσοποιητικού ήταν για λίγο χρονικό διάστημα και ότι με τον καιρό θα εξασθενούσε.

*Το μισό από το κακό που γίνεται στον κόσμο
γίνεται από ανθρώπους που θέλουν να αισθανθούν σπουδαίοι.
Δεν έχουν την πρόθεση να κάνουν κακό.
Αλλά το κακό δεν τους απασχολεί.*
T.S.Eliot

Η Δίκη της Νυρεμβέργης

Οι στόχοι του Διεθνούς Στρατιωτικού Δικαστηρίου υπερέβαιναν την απαγγελία ετυμηγορίας και την επιβολή ποινών⁷³ τον Οκτώβριο του 1946. Οι εμπνευστές του δικαστηρίου αποσκοπούσαν στη δημιουργία ενός δημόσιου αρχείου με τα αποτρόπαια εγκλήματα που διέπραξαν οι Γερμανοί κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, συμπεριλαμβανομένου του Ολοκαυτώματος. Ειδικότερα, εξετάζει εγκλήματα που τελέστηκαν κατά της Ευρώπης, εγκλήματα που παραβιάζουν τις διεθνείς συνθήκες ,

⁷³ Για τα εγκλήματα τους δεν λογοδότησαν ποτέ ούτε ο Χίτλερ ο οποίος ήταν ο ηθικός αυτουργός, ούτε ο Γκαίμπελς ο οποίος εκτελούσε την παράνοια του Φύρερ μέσα από το Υπουργείο Προπαγάνδας αγνοώντας τις συνέπειες.

εγκλήματα κατά των πολιτών⁷⁴ και τέλος εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας που γίνονται με σκοπό να θανατώσει πολίτες με βάση μια συγκεκριμένη ιδεολογία οπου βασίζεται τις περισσότερες φορές στη θρησκεία και σε θέματα φυλετικότητας.

Ο πελώριος όγκος εγγράφων μεταφράστηκε στις τέσσερις επίσημες γλώσσες του δικαστηρίου, αξιολογήθηκε όσον αφορά τη σημασία του και τυπώθηκε σε αντίγραφα, ώστε να διανεμηθεί στους συνηγόρους υπεράσπισης και στους λοιπούς συμμετέχοντες στη δίκη. Η κατηγορούσα αρχή παρουσίασε ως επιπλέον αποδεικτικά στοιχεία κειμήλια, διαγράμματα και φωτογραφίες που τραβήχτηκαν από φωτογράφους των Ναζί στα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Οι καταθέσεις των αυτόπτων μαρτύρων που παρουσιάστηκαν στις δίκες της Νυρεμβέργης, αποτέλεσαν τη βάση για πολλά από όσα ξέρουμε σήμερα.

Η φρικαλεότητα και η βαρβαρότητα του συγκεκριμένου πολέμου⁷⁵ που ξεκίνησε στην Γερμανία δεν μοιάζει με άλλους, χωρίς όμως να θέλω να απενοχοποιήσω την σημαντικότητα άλλων πολέμων. Συγκεκριμένα, για να πετύχουν μια δυνατή Γερμανία και να υλοποιήσουν το όραμα αυτό, οδηγούσαν με τη μορφή προπαγάνδας ανθρώπους να έρθουν να εργαστούν στην Γερμανία η οποία διαθέτει καλές συνθήκες. Ωστόσο, η δράση τους πιο ενεργή διότι μέσα από συνοδεία κατέφθαναν σωρεία κόσμος χωρίς ρούα τροφή και θέρμανση. Η κατοικία τους φυσικά ήταν η παραχώρηση στάβλων και υπόγεια. Οι Ες – Ες είχαν ενεργό δράση στα βασανιστήρια⁷⁶, επειδή όποιος απουσίαζε από την εργασία των βασάνιζαν. Τα βασανιστήρια δεν έλαβαν τέλος τόσα απλά όσο μπορεί να φανταστούμε. Μέσα στα στρατόπεδα συγκέντρωσης από τις γυναίκες αφαιρούνταν κοσμήματα, ρούχα ακόμη και χρυσά δόντια και τα έστελναν στη Τράπεζα της Γερμανίας. Τα πιο γνωστά βασανιστήρια σε μας είναι οι θάλαμοι αερίων και ότι χρησιμοποιούσαν το λίπος τους για να το κάνουν σαπούνι.⁷⁷ Οι γιατροί⁷⁸ που ήθελαν να πάρουν ειδικότητα έπρεπε να διαλέξουν άτομα από το στρατόπεδο σαν πειραματόζωα.

Ο Φύρερ κατάφερε να βρεί την υποστήριξη για τα βασανιστήρια και τον επεκτατικό πόλεμο στα πρόσωπα της ομάδας που τον στήριζε και έτσι κατάφερε να εκδιώξει και πολιτικούς του αντιπάλους.

⁷⁴ Αιχμαλωσία, μεταφορά από μια χώρα στην άλλη εξαναγκάζοντας τους να δουλεύουν ως εργάτες, ακόμη και ο θάνατος τους μέσα από μορφή κακοποίησης και βίας.

⁷⁵ Ο πόλεμος ήταν ολοκληρωτικής μορφής από κάθε άποψη, καθώς ξέφυγε από τα όρια των διεθνών κανόνων, αλλά οι άνθρωποι που στάθηκαν αγέρωχοι και υλοποίησαν το σχέδιο (παράνοια) του Χίτλερ δεν έδειξαν ίχνος συμπόνιας και ηθικής.

^{76/76} Διέθετε τεράστια ευθύνη για τις συλλήψεις, κακοποιήσεις, δολοφονίες που διαπράχθηκαν κατά τη διάρκεια του Γ΄ Ράιχ.

⁷⁷ Οι Γερμανοί πριν ξεκινήσουν την εκτέλεση τους υποχρέωναν να ξεγυμνωθούν να στηθούν στην άκρη του λάκκου, ώστε όταν τους σκοτώσουν να πέφτουν μέσα στο λάκκο μόνοι τους. Ακόμα τους κρατούσαν τα πόδια δεμένα και έβαζαν τους σκύλους να τους κομματιάσουν. Επιπλέον. Αποφάσιζαν για το αν θα χαρίσουν τη ζωή ή όχι από το αν το ποτήρι που κρατούσε ο κρατούμενος στο ένα χέρι το στόχευαν και πετύχαιναν το ποτήρι θα ζούσε διαφορετικά θανατώνεται. Τα παιδιά 3 ετών και μηνών αντίστοιχα τα έριχναν σε ένα βαρέλι με νερό για να πνίγουν. Καθώς πνίγονταν τους προκαλούσε έντονο γέλιο. Επιπροσθέτως, οι υγιείς άνθρωποι έμεναν ανάπηροι, διότι τους αφαιρούσαν το υγρό από την σπονδυλική στήλη. Πρέπει να σημειωθεί ότι κατά τη διάρκεια βασανισμών οι Γερμανοί τα έκαναν με συνοδεία μουσικής την οποία έπαιζε ο κρατούμενος και την ονόμαζαν «ταγκό θανάτου».

⁷⁸ Τους έριχναν οξέα πάνω στο δέρμα και μετά τα θεράπευαν. Στις γυναίκες προσπάθησαν να μεταφέρουν καρκίνο και σε άλλες αφαιρούσαν τις σάλπιγγες και τη μήτρα. Στείρωση με ακτίνες Ρέντγκεν σε γυναίκες και άντρες. Χρησιμοποιούσαν ενέσεις στη μήτρα και οπουδήποτε αλλού για να εξακριβώσουν αν προκαλεί πόνο.

Εν συνέχεια ακόμα και σήμερα η Γερμανία προσπαθεί να αποβάλλει τον στιγματισμό του Ολοκαυτώματος. Αρκετές φορές οι άνθρωποι αντιμετωπίζουμε τα πράγματα μονόπλευρα, διότι γενοκτονίες συνέβαιναν και πριν τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Ίσως, οι γενοκτονίες να μην είχαν την μορφή που πήραν στο Γ΄ Ράιχ, αλλά δεν παύει να είναι εγκλήματα και να σκοτώνουν ανθρώπους. Ακόμα και σήμερα παρά τη δίκη που τελέστηκε για την δίκη των Ναζί και τα όσα καταγράφηκαν στα πρακτικά το φαινόμενο της γενοκτονίας δεν έχει εξαιρεθεί στο ελάχιστο, επειδή δεν βρίσκεται γύρω από τη σφαίρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεν μας απειλεί τα συμφέροντα της. Επιπλέον, παρατηρούμαι ότι οι ηθικοί αυτουργοί για οποιαδήποτε εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας δεν πληρώνουν για τα εγκλήματα τους, παρά τα όσα αναγράφονται στο καταστατικό.

Ο Amery αναφέρει⁷⁹ « Αυτός που βασανίστηκε παραμένει βασανισμένος. Όποιος υπέστη βασανιστήρια δεν θα μπορεί πλέον να προσαρμοστεί στον κόσμο, το όνειδος της εκμηδένισης δεν σβήνει ποτέ. Η εμπιστοσύνη στην ανθρωπότητα, ραγισμένη ήδη στο πρώτο ράπισμα, συντετριμμένη μετά τα βασανιστήρια, δεν επανακτάται πλέον.» Η επέμβαση του τατουάζ δεν ήταν επώδυνη , αλλά τραυματική διότι η καταδίκη ήταν χαραγμένη στη σάρκα του. Από αυτήν την φράση μπορούμε να καταλάβουμε για το πώς ένιωθαν όσοι βίωσαν όλα αυτά μέσα στα στρατόπεδα. Τα εγκλήματα τους ήταν συστηματικά και επιστημονικά.

Γενοκτονία

Ο όρος «γενοκτονία» δεν υπήρχε στην Αγγλική γλώσσα πριν το 1944. Πρόκειται για λέξη με πολύ συγκεκριμένο νόημα η οποία αναφέρεται στα βίαια εγκλήματα που διαπράττονται εις βάρος μιας ομάδας με στόχο το φυσικό αφανισμό της. Στο κατηγορητήριο περιλαμβάνονταν, ως περιγραφικός και όχι νομικός όρος.

Οι αντιπρόσωποι των τεσσάρων κρατών επικύρωσαν τη Σύμβαση για την Γενοκτονία στις 14 Οκτωβρίου 1950.

Γενοκτονία αποτελεί οποιαδήποτε από τις ακόλουθες πράξεις η οποία διαπράττεται με σκοπό την καταστροφή: εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, μιας εθνικής, εθνοτικής, φυλετικής ή θρησκευτικής ομάδας: Είναι η δολοφονία μελών της ομάδας, η πρόκληση σοβαρής σωματικής ή διανοητικής βλάβης σε μέλη της ομάδας, η εθελούσια επιβολή στην ομάδα συνθηκών διαβίωσης που αποσκοπούν στην ολοσχερή ή μερική φυσική εξόντωσή της. Η επιβολή μέτρων που αποσκοπούν στην παρεμπόδιση των γεννήσεων στο εσωτερικό της ομάδας, η δια της βίας μεταφορά των παιδιών της ομάδας σε μια άλλη ομάδα.⁸⁰

⁷⁹ Primo Levi, « Αυτοί που Βούλιαξαν και Αυτοί που Σωθήκαν, Εκδόσεις Άγρα, σελ.25

⁸⁰ Υπάρχουν και άλλες γενοκτονίες όπως το Ποντίων. Ο Αντισιμιτισμός δεν ξεκίνησε αλλά ούτε τελείωσε με το Ολοκαύτωμα. Σήμερα γνωρίζουμε για τις γενοκτονίες στο Μπαγκλαντές το 2017. Βοσνία και Ερζεγοβίνη τον Ιούλιο 1995. Βιρμανία το 2017. Καμπότζη το 1975~1979 πέθανε το 1/3 του πληθυσμού της χώρας. Το Καμερούν το 2016, 2013 Δημοκρατία Κεντρικής Αφρικής . Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό, Ιράκ , Ρουάντα, Σουδάν, Συρία.

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

Το κεφάλαιο γυναίκα εν έτη 2022 απασχολεί αρκετά την κοινωνία ως προς την θέση που την τοποθέτησε επί αιώνες η πατριαρχική κοινωνία. Συγκεκριμένα, όταν αναφερόμαστε στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο που αποτελεί και το θέμα της εργασίας, εξαιτίας της ανάδυσης φασιστικών κομμάτων στην εξουσία και δημιούργησε το Ολοκαύτωμα. Αρκετοί παραμένουμε στο παραδοσιακό κομμάτι πολέμου ότι ο άντρας από τη φύση του είναι γεννημένος για τη μάχη και διαθέτει μεγαλύτερη μυϊκή δύναμη σε σχέση με τη γυναίκα. Στα σχολικά βιβλία δεν αφιερώνουν έστω κάποιες σειρές να αναφέρουν την συμβολή της γυναίκας στο πόλεμο και την ενεργή της δράση.

Κατά τη διάρκεια του πολέμου αναφερόμαστε συνήθως στις συνθήκες που επικρατούσαν, στον εχθρό, στην επιθετική επεκτατική πολιτική, στα βασανιστήρια που ακολούθησαν για όσους έπεφταν στα χέρια των εχθρών. Λίγες είναι οι φορές βέβαια που αναφερόμαστε και στον εμφύλιο⁸¹ που διεξάγεται μέσα στα γεωγραφικά μας όρη και ο μοναδικός μας εχθρός είναι οι άνθρωποι που μοιραζόμαστε την ίδια θρησκεία, πολιτισμό, γλώσσα και τον ίδιο αέρα, αλλά οι πολιτικές μας ιδεολογίες διαφέρουν.

Στη Γερμανία το 1933 για την Ημέρα της Μητέρας⁸² η εφημερίδα Angriff έγραψε: «Η 'Ημέρα της Μητέρας': 'Η εθνική επανάσταση σάρωσε κάθε μικροπρέπεια ! Οι ιδέες συναγείρουν και πάλι και μας οδηγούν στην ένωση. – Οικογένεια, Κοινωνία-Λαός. 'Η ιδέα της Ημέρας της Μητέρας είναι διαλεγμένη, για να τιμήσει αυτήν που ενσαρκώνει τη γερμανική ιδέα: τη Γερμανίδα Μητέρα ! Πουθενά δεν έχει αποδοθεί αυτή η σημασία στη μητέρα και στη γυναίκα, όπως στη νέα Γερμανία. Είναι η Εστία της οικογενειακής ζωής, όπου βλασταίνουν οι δυνάμεις, που θα οδηγήσουν και πάλι το λαό μας στα ύψη. Αυτή, η Γερμανίδα Μητέρα, είναι η μοναδική ενσαρκώτρια της γερμανικής ιδέας. Με την έννοια «μητέρα» είναι αιώνια συνδεδεμένη η «γερμανοσύνη» - τι άλλο μπορεί να μας ενώσει στενότερα από την ιδέα μιας κοινής δοξολογίας της μητέρας;»

Ιστοριογραφία 20^{ου} Αιώνα

Η Γερμανική Ιστοριογραφία μετά το 1945 άρχισε να συγκροτείται επιστημονικά, διότι λόγω του πολέμου και της αργοπορία του εκδημοκρατισμού παρέμενε γύρω από τη Γερμανική μια κουλτούρα προσκολλημένη και πιστή σε παραδοσιακά μοντέλα. Πλέον η μελέτη τους

⁸² Οι γυναίκες δεν είναι μόνο μάνες, αλλά αγωνίστριες, αντάρτισσες, εργάτριες, πολιτικά ενεργά ακόμη και αν παλιότερα δεν τους είχε δοθεί θεσμικά το δικαίωμα να δρουν ως ενεργά μέλη στη πολιτική. Ωστόσο ο πόλεμος είναι ένας παράγοντας που επηρεάζει όλους τους ανθρώπους ακόμα και τις γυναίκες, οι οποίες καλούνται να ξεχάσουν την γυναικεία τους φύση που προστατεύεται από το ανδρικό φύλο και να επιβιώσουν σαν άντρες. Ακόμη, στο Ράιχ για να αποκτήσουν οι γυναίκες πολιτικό δικαίωμα θα έπρεπε υποχρεωτικά να είναι παντρεμένες ή αν δεν είναι το εισόδημα της να προέρχεται από την προσωπική της εργασία.

Εν κατακλείδι, ορισμένες πτυχές της σύγχρονης Ιστορίας που ορισμένοι ιστορικοί, πολιτικοί ανακαλούν συχνά μέσα από τους πολιτικούς λόγους δεν αναφέρονται στην συμβολή της γυναίκας στον πόλεμο. Και το σημαντικό έργο που παράγει κατά τη διάρκεια του. Ίσως, κάποια στιγμή στο μέλλον η γυναίκα να έχει την δύναμη να εξουσιάσει τον εαυτό της.

γίνεται με βάση τα πολιτικά στοιχεία, καθώς ο εκσυγχρονισμός σε πολιτικό επίπεδο επιφέρει ταυτίσεις με τις δυνάμεις της κοινωνίας.

Το κεφάλαιο Μαρξισμός απασχόλησε τη Σχολή της Φρανκφούρτης⁸³ μετά τη πτώση του φασισμού, παρόλα αυτά όμως, συνεχίζει και απασχολεί έως σήμερα τους επιστήμονες. Αναλυτικότερα, η γέννηση του καπιταλισμού στις Δυτικές κοινωνίες, όπως αυτή της Γερμανίας αποτελεί σημαντικό κομμάτι, για να κατανοήσουμε την άνοδο του φασισμού. Η δύναμη που ασκεί ο καπιταλισμός στον άνθρωπο είναι καθοριστικός, καθώς του δίνεται το δικαίωμα να κυριαρχεί και να επιβάλλεται σε άλλους ανθρώπους. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα ο άνθρωπος να χάνει την συνείδηση και την ατομικότητα του. Η μαζοποίηση του ατόμου που συνυπάρχει με την ιδεολογία που κηρύττει το κράτος κρύβει την απογοήτευση των κοινωνικών τάξεων. Όλη η ελευθερία του νου εγκλωβίζεται μέσα σε ιδεολογικά πλαίσια του καπιταλισμού. Ισχυρό παράδειγμα αποτελεί η αστική τάξη την περίοδο του Ράιχ στη Γερμανία.

Επιπροσθέτως, στη Σχολή έγινε προσπάθεια να εξηγηθούν τα κοινωνικά γεγονότα σχετικά με τις συνθήκες που τα ευνόησαν και αναδύθηκαν στην επιφάνεια. Αυτό που προσπαθεί να κάνει η Κριτική Θεωρία είναι να διεισδύσει μέσα στις παραδοσιακές θεωρίες που χρησιμοποιούν για την ερμηνεία τους τα κοινωνικά φαινόμενα, χωρίς να ενδιαφέρονται για την ουσιώδη επεξεργασία δεδομένων. Όλα τα κοινωνικά ζητήματα τα εξέταζαν επιφανειακά και δεν τους ενδιέφερε να πάρουν θέση, απλά μόνο να παραθέσουν το γεγονός. Η σχολή στόχευε σε ζητήματα που έγιναν μετά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο και το πως κατέληξε η Γερμανία στην άνοδο του Ναζισμού. Γι' αυτό λοιπόν άρχισαν να ανατρέχουν σε σκέψεις του Μαρξ που θα μπορούσαν να βοηθήσουν στην ερμηνεία τους. Στηριζόμενοι σε αυτά κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι οι άνθρωποι αλλοτριώνονται μέσα στις κοινωνικές δομές που οι ίδιοι χτίζουν. Η αλλοτρίωση του τον απομονώνει από τους άλλους ανθρώπους, τον εαυτό του, την εργασία του και το προϊόν της εργασίας του. Στέκεται αδύναμος, ώστε να αυτοκαθορίσει τον εαυτό του και δεν τον ενοχλεί που κάποιοι άλλοι παράγοντες του καθορίζουν τις πράξεις.

Εν κατακλείδι, οι ανθρωπιστικές επιστήμες πλέον είναι αποξενωμένος από τον άνθρωπο και παραμερίζονται από τα κράτη που έχουν ως στόχο να αναπτύσσονται οι μάζες περισσότερο σε τεχνοκράτες οι οποίοι θα αφομοιώνονται ολοένα και περισσότερο στην εργασία τους, παρά στο να καλλιεργήσουν το πνεύμα τους.

Γιατί επηρεάστηκαν από τη δημαγωγία του Χίτλερ;

Ο Εθνικοσοσιαλισμός δεν άνθισε μόνο από τη δημαγωγία του Χίτλερ, αλλά βρήκε στήριξη από κάποιους ανθρώπους. Πολλοί ερευνητές και μη προσπάθησαν να καταλάβουν ποια ήταν η αιτία που πυροδότησε τόση μεγάλη κακία ενάντια στους Εβραίους.

⁸³ Στόχος της είναι να αναβιώσει μια νέα εικόνα του μαρξισμού στις κοινωνίες. Όλοι οι στοχαστές της σχολής ήταν αυστηροί κριτές του καπιταλισμού. Ακόμα και σήμερα πρέπει να τονιστεί ότι σε όλες τις κοινωνίες κάποιοι άνθρωποι μάχονται, ώστε να αλλάξει το καπιταλιστικό μοντέλο. ZAN-MARI BENΣAN, «Η ΣΧΟΛΗ ΤΗΣ ΦΡΑΝΚΦΟΥΡΤΗΣ ΚΑΙ Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ», Εκδόσεις Επίκουρος.

Αναλυτικότερα, η Γερμανική κοινωνία κατά τη διάρκεια του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου μέχρι και τη Συνθήκη των Βερσαλλιών βρέθηκε ταπεινωμένη. Η ζωή, αλλά και η κουλτούρα της Γερμανίας δεν είχε γνωρίσει κάτι αντίστοιχο, όπως είναι η φτώχεια και η ανέχεια⁸⁴. Πολλοί άνθρωποι εξαιτίας των συνθηκών έζησαν στο περιθώριο και με την άνοδο του Χίτλερ τους δόθηκε η ευκαιρία να γευτούν και οι ίδιοι την εξουσία και την επιβολή στους άλλους και με αυτό τον τρόπο να αποκαταστήσουν την εθνική τους τιμή. Με αποτέλεσμα οι Εθνικοσοσιαλιστές βρήκαν ανταπόκριση μέσα από την εργαλειοποίηση των συναισθημάτων ντροπής.

Ειδικότερα, μετά από πολλά χρόνια προσπάθησαν να μάθουν για το αληθινό πρόσωπο του Εθνικοσοσιαλισμού μέσα από συνεντεύξεις ηλικιωμένων που τάχθηκαν με το Ράιχ η παρακάτω συνέντευξη θα γεννήσει πολλούς προβληματισμούς σχετικά με την κουλτούρα της σιωπής που κυριαρχούσε στη Γερμανία.

Το 2001 ξεκίνησε στο Ravenburg η δίκη των πρώην αξιωματικών των Waffen SS Julius Viel, ο οποίος είχε σκοτώσει έναν αριθμό κρατουμένων σε στρατόπεδο συγκέντρωσης. Αυτή η δίκη διεξήχθη, όταν ο πρώην στρατιώτης των SS Adalbert Lallier, που ήταν παρών τη στιγμή της εκτέλεσης, μετά από πενήντα χρόνια και επισκεπτόμενος το μνημείο για το στρατόπεδο συγκέντρωσης, αποφάσισε να σπάσει τη σιωπή του και να προβεί στη «μεγάλη εξομολόγηση». Πριν όμως καταθέσει στην Εισαγγελία έγραψε στον πρώην διοικητή του στην μεραρχία των SS και τον ρώτησε, αν η αρχή της σιωπής εξακολουθούσε να ισχύει και εάν εκλαμβάνόταν ως «προδοσία των συντρόφων».⁸⁵

Μεταξύ τους υπήρχε η κουλτούρα της σιωπής ένας άγραφος νόμος, ακόμα και μετά από τόσες δεκαετίες δεν γνωρίζουμε, αλλά και δεν προσπαθεί η Γερμανική κοινωνία να μαθευτεί η αλήθεια για το αληθινό πρόσωπο του Εθνικοσοσιαλισμού. Έγιναν προσπάθειες να αποσιωπηθεί και να μην γίνει συζήτηση ανοιχτά και να τεθούν δημόσια οι προβληματισμοί για τους οπαδούς, αλλά και νέους που εκείνη την εποχή εντάχθηκαν στη Χιτλερική Νεολαία και σε αντίστοιχους συνδέσμους. Μιλούσαν για τον Χίτλερ με δέος, υπερηφάνεια και ενθουσιασμό και ας τον έχουν δει μια φορά. Όλοι οι νέοι εκείνοι την περίοδο περιέγραφαν με τις εξής λέξεις: ηρωισμός- πειθαρχία-τάξη – ωραία χρόνια και αυτή η αντίληψη κυριαρχούσε μετά από τόσα χρόνια.

Ωστόσο, κάποιοι Γερμανοί δεν απομακρύνθηκαν από κάποιους Εβραίους φίλους ή γείτονες, επειδή είχαν θέμα με τους ίδιους ούτε είχαν επηρεαστεί από την ιδεολογική άποψη του εθνικοσοσιαλισμού, αλλά υπήρξε ο φόβος για το τι θα πάθαιναν οι ίδιοι και οι οικογένειες τους αν συνέχιζαν να διατηρούν σχέσεις μαζί τους. Η κατάσταση ήταν επικίνδυνη και εχθρική για όλους.

⁸⁴ Μετά τη κατάρρευση του Γερμανικού νομίσματος(μάρκου) ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού που είχε επενδύσει τα χρήματα του στο Κράτος, τις τράπεζες για τις συντάξεις του στο μέλλον έχασε σχεδόν όλες τις οικονομίες του. Η Γερμανία φιλοδοξούσε να φτάσει στην κορυφή της Ευρωπαϊκής οικονομίας και αποτελεί πηγή οικονομικής δύναμης για τις άλλες χώρες

⁸⁵ Stephan marks, σελ. 50

Κομματιάζει την ψυχή μου βαθύς

Πόνος, το ζωντανό μαρτύριο,

Η αγωνία, ο τρόμος, οι φωνές...

*ενώ μεγαλώνει ο δρόμος της
μνήμης...*

Νανά Κοντού.

Τα απομεινάρια του Ναζισμού στις επόμενες γενιές

Όλη η συγγραφή του έργου αφιερώθηκε σε αυτά που επέφερε η Ναζιστική ιδεολογία τα οποία είναι μείζονος σημασίας για την κοινωνία μας. Η κοινωνία έχει την τάση τις περισσότερες φορές να αντιμετωπίζει τα γεγονότα που προκύπτουν μονόπλευρα παραμερίζοντας την ενσυναίσθηση. Έχουμε ποτέ αναρωτηθεί πως μπορεί να αισθάνονται οι οικογένειες όσων συμμετείχαν στα εγκλήματα των Ναζί; Έχουμε ποτέ σκεφτεί το κοινωνικό στίγμα που κουβαλούν και φυσικά τα συναισθήματα που προκύπτουν μετά από μια αποκάλυψη για το ποίοι είναι πραγματικά το οικογενειακό τους περιβάλλον.

Ο Στέφαν Οχάμπα ⁸⁶είναι ένας από τους ανθρώπους που βγήκε δημόσια και δήλωσε ότι είναι εγγόνι Ναζιστών. Ο παππούς του ήταν μηχανικός στο επάγγελμα όταν χρειάστηκε να αγοράσει από μια οικογένεια εβραϊκής καταγωγής το εργοστάσιο τους το οποίο βρισκόταν στη Τσεχοσλοβακία. Οι Νάζι φυσικά και επωφελήθηκαν αρκετά από το

⁸⁶ <https://www.dw.com/el/%CF%83%CF%84%CE%AD%CF%86%CE%B1%CE%BD-%CF%8C%CF%87%CE%B1%CE%BC%CF%80%CE%B1%CE%B5%CE%AF%CE%BC%CE%B1%CE%B9-%CE%B5%CE%B3%CE%B3%CF%8C%CE%BD%CE%B9-%CE%BD%CE%B1%CE%B6%CE%B9%CF%83%CF%84%CF%8E%CE%BD-%CE%B1%CF%85%CF%84%CE%AE-%CE%B5%CE%AF%CE%BD%CE%B1%CE%B9-%CE%B7-%CE%B1%CE%BB%CE%AE%CE%B8%CE%B5%CE%B9%CE%B1/a-45800193>

εργοστάσιο το οποίο χρησιμοποίησαν προς το κρατικό συμφέρον, αφού κατασκεύαζαν οτιδήποτε ήταν ωφέλιμο για τον πόλεμο, όπως όπλα, βόμβες και εξαρτήματα για τα υποβρύχια. Συνεχίζει την αναφορά του λέγοντας ότι το συγκεκριμένο εργοστάσιο απασχολούσε 350 εργαζόμενους, ενώ στα χέρια των Ναζί 1200 άτομα τα οποία ήταν υπέρ του κομμουνισμού.

Το παράδοξο είναι ότι ο πατέρας δηλαδή η αμέσως επόμενη γενιά ερμηνεύει τα γεγονότα από μια άλλη οπτική γωνία πίστευε ότι ο παππούς του ήταν «θύμα της Ιστορίας» και πως το εργοστάσιο τους επέφερε πολλά κέρδη. Αντίθετα, ο Στέφαν Οχάμπα πιστεύει το ακριβώς αντίθετο ότι είχε πολλά προνόμια από το καθεστώς και ότι αυτά που η οικογένεια του προσπαθούσε να του περάσει σχετικά με την ζωή του παππού του εντάσσονται σε ένα ψευδές σενάριο.

Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι, ο Στέφαν μέσα από έρευνες προσπάθησε να βρεί κάποιον από την εβραϊκή οικογένεια και σύμφωνα με τα λεγόμενα του οι απαντήσεις κάποιου απόγονου από το μέλος αυτό ήταν ψυχρές. Τα τραύματα, οι πληγές και η πικρή γεύση του εθνικοσοσιαλισμού είναι βαθιά χαραγμένες μέχρι και σήμερα. Πρέπει να αναλογιστούμε ότι το πραγματικό πρόβλημα δεν ήταν μόνο ο Χίτλερ αλλά κάτι πιο βαθύ και σκοτεινό το οποίο συνέβαινε στη ρίζα του πολιτισμού.

Συνεχίζοντας την έρευνα μου σχετικά με τους απόγονους των Ναζί διαπίστωσα μια ακραία αντίληψη ριζωμένη μέσα του βαθιά. Ο Αλέξανδρος Γιοσμάς είναι απόγονος του Ξενοφώντος Γιοσμά, ο οποίος είχε κατηγορηθεί ως δωσίλογος και προπαγανδιστής των Γερμανών.

Θα σταθώ στην λέξη δωσίλογος που σημαίνει ότι κάποιος συνεργάζεται με τον εχθρό που έχει καταλάβει τη χώρα του. Πώς γίνεται κάποιος που θεωρεί τον εαυτό του πατριώτη να

δέχεται τόσο εύκολα τον εχθρό του; Ακούγοντας όμως ότι ο πατέρας κάποιου ήταν δωσίλογος ο νους μας ανατρέχει στο ότι ενδεχομένως να κουβαλάει «αμαρτίες γονέων». Σε αυτήν την περίπτωση συμβαίνει το ακριβώς αντίθετο ο γιός θεωρεί τον πατέρα του ήρωα, επειδή επιτέλεσε σύμφωνα με τα λεγόμενα του «εθνική δράση».

Ο ίδιος γιός αναφέρει ότι ήθελαν να τον βαφτίσουν Αδόλφο αλλά ο παπάς αρνήθηκε εφόσον εύλογα αντιλαμβανόμαστε ότι στο Χριστιανισμό δεν υπάρχει τέτοιο όνομα. Συνεχίζοντας την συνέντευξη του υπογράμμισε ότι θα ήθελε να είχε το όνομα Αδόλφος και φυσικά αντλεί ερεθίσματα από την ζωή του Χίτλερ. Όνειρο του Χίτλερ ήταν να σπουδάσει ζωγραφική στο Μόναχο, αλλά τον απέρριψαν, ωστόσο ο Αλέξανδρος Γιοσμάρς καταφέρνει να σπουδάσει ζωγραφική στο Μόναχο.

Εν συνεχεία, ανέπτυξε και ο ίδιος πολιτική δράση. Το 2007 στο ΛΑΟΣ Ροδόπης ήταν υποψήφιος Βουλευτής και πλέον μέλος της Χρυσής Αυγής. Οι δύο αυτές αφηγήσεις μας βάζουν σε σκέψεις ως προς τον τρόπο που σκέπτονται οι γενιές. Παρόλα αυτά και στις δύο περιπτώσεις αν και καταδικάστηκαν οι πρόγονοι τους μετά από κάποιο διάστημα αφέθηκαν ελεύθεροι για την γενοκτονία που κόστισε και τραυμάτισε εκατομμύρια ζωές. Η Δικαιοσύνη μεροληπτεί, αδικεί τους αδύναμους και αφήνει παραθυράκια ελευθερίας στους ισχυρούς και «προνομιούχους». Εν κατακλείδι κατά καιρούς γίνεται δημόσιος λόγος ότι η Ιστορία διδάσκει. Αναρωτιέμαι κατά πόσο τα εθνικοσοσιαλιστικά και ρατσιστικά στοιχεία του Χίτλερ έχουν ακρωτηριαστεί από τη σημερινή κοινωνία.

Σιγή στο δάσος, παγερή οσμή εγκλήματος

Σύλληψη της στιγμής και ανθρωποθυσία

Τραγόμορφος επρόβαλε του μύθου νοσταλγός,

Σατανικά υπέροχος, ο Μέγας Παν.

“Η εξομολόγηση ενός εθνικού”

Το Προσωπείο του Πατριωτισμού

Τα στοιχεία που προκύπτουν από τη Βουλή των Ελλήνων σχετικά με τις εκλογικές αναμετρήσεις από 2012 μέχρι το 2015 θα μας δημιουργήσει αμφιβολίες για το κατά πόσο η Ιστορία μάς διδάσκει.

Εκλογική Αναμέτρηση 6/5/2012

Κόμμα	Αρχηγός Κόμματος	Έδρες	Ποσοστό (%)	Ψήφοι
Νέα Δημοκρατία	Σαμαράς Αντώνιος	108	18,85	1.192,10
ΣΥΡΙΖΑ- Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο	Τσίπρας Αλέξιος	52	16,79	1.061,93
Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα	Βενιζέλος Ευάγγελος	41	13,18	833.452
Ανεξάρτητοι Έλληνες	Καμμένος Παναγιώτης	33	10,62	671.325

Λαϊκός Σύνδεσμος Χρυσή Αυγή	Μιχαολιάκος Νικόλαος	26	8,48	536.104
Δημοκρατική Αριστερά	Κουβέλης Φώτιος	21	6,97	440.985
Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας	Παπαρήγα Αλεξάνδρα	19	6,11	386.394

Εκλογική Αναμέτρηση 17/6/2012

Κόμμα	Αρχηγός Κόμματος	Έδρες	Ποσοστό (%)	Ψήφοι
Νέα Δημοκρατία	Σαμαράς Αντώνιος	129	29,66	1.825,51
ΣΥΡΙΖΑ- Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο	Τσίπρας Αλέξιος	71	26,89	1.655,04
Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα	Βενιζέλος Ευάγγελος	33	12,28	756.045
Ανεξάρτητοι Έλληνες	Καμμένος Παναγιώτης	20	7,51	462.410
Λαϊκός Σύνδεσμος Χρυσή Αυγή	Μιχαολιάκος Νικόλαος	18	6,92	426.027
Δημοκρατική Αριστερά	Κουβέλης Φώτιος	17	6,25	384.971
Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας	Παπαρήγα Αλεξάνδρα	12	4,5	277.214

Εκλογική Αναμέτρηση 25/1/2015

Κόμμα	Αρχηγός Κόμματος	Έδρες	Ποσοστό (%)	Ψήφοι
ΣΥΡΙΖΑ- Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο	Τσίπρας Αλέξιος	149	36,34	2.246,06
Νέα Δημοκρατία	Σαμαράς Αντώνιος	76	27,81	1.718,82
Λαϊκος Σύνδεσμος Χρυσή Αυγή	Μιχαολιάκος Νικόλαος	17	6,28	388.447
Το Ποτάμι	Θεοδωράκης Σταύρος	17	6,05	373.868
Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας	Κουτσούμπας Δημήτριος	15	5,47	338.138
Ανεξάρτητοι Έλληνες Εθνική Πατριωτική Δημοκρατική	Καμμένος Παναγιώτης	13	4,75	293.371

Συμμαχία				
Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα	Βενιζέλος Ευάγγελος	13	4,68	289.482

Εκλογική Αναμέτρηση 20/9/2015

Κόμμα	Αρχηγός Κόμματος	Έδρες	Ποσοστό (%)	Ψήφοι
ΣΥΡΙΖΑ- Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο	Τσίπρας Αλέξιος	145	35,46	1.925,90
Νέα Δημοκρατία	Μειμαράκης Ευάγγελος	75	28,1	1.526,21
Λαϊκός Σύνδεσμος Χρυσή Αυγή	Μιχαολιάκος Νικόλαος	18	6,99	379.581
Δημοκρατική Συμπαρατάξη	Γενηματά Φωτεινή	17	6,28	341.390
Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας	Κουτσούμπας Δημήτριος	15	5,55	301.632
Το Ποτάμι	Θεοδωράκης Σταύρος	11	4,09	222.166
Ανεξάρτητοι Έλληνες Εθνική Πατριωτική Δημοκρατική Συμμαχία	Καμμένος Παναγιώτης	10	3,69	200.423
Ένωση Κεντρώων	Λεβέντης Βασίλης	9	3,43	186.457

Το 2010 στην Ελλάδα επέρχεται μεγάλη οικονομική κρίση που οφείλονταν στους λάθους πολιτικούς χειρισμούς και κατά κύριο λόγο στις δημόσιες δαπάνες, χωρίς κριτήρια. Συγκεκριμένα. ο Γιώργος Παπανδρέου σε δήλωση του αναφέρει ότι παρέλαβε «ένα πλοίο έτοιμο να βυθιστεί», και η μόνη λύση βρίσκοταν στα μνημόνια. Οι Έλληνες εκείνη την χρονική περίοδο βρίσκονται σε μια δυσμενή και συνάμα ξένη για εκείνους ζωή. Οι προηγούμενες κυβερνήσεις είχαν καταφέρει να αλλάξουν τα δεδομένα και οι Έλληνες να γίνουν πλουσιότεροι από ποτέ. Η κατάσταση θυμίζει εμπόλεμη ζώνη και το κράτος έδειχνε να φτάνει στο χείλος του γκρεμού με τους ανθρώπους να βυθίζονται στην οργή, θλίψη και απογοήτευση. Η επιβίωση του μέσου Έλληνα πολίτη έδειχνε τρομερά δύσκολη. Η κρίση λοιπόν έφερε στην επιφάνεια και την κοινωνική κρίση που όλοι φροντίζαμε πολύ καλά να την κρύβουμε κάτω από το χαλάκι.

Το 2012 λοιπόν η οικονομική κατάσταση της χώρας είναι πλέον εμφανή στους περισσότερους και τότε εμφανίζεται σαν «σανίδα σωτηρίας» στη Βουλή φιλόδοξα το κόμμα της Χρυσής Αυγής με έντονο το στοιχείο του εθνικισμού και της βίας. Εάν, παρατηρήσουμε το πίνακα πολύ προσεκτικά παρατηρούμε μικρές αυξομειώσεις στις ψήφους ως προς τη Χρυσή Αυγή και θα έπρεπε να μάς προβληματίσει το γεγονός ότι βρίσκεται στη τρίτη θέση σε κοντινή θέση με μεγάλα κόμματα τα οποία έχουν μια πορεία κοινοβουλευτισμού. Το νέο πρόσωπο του φασισμού που προκύπτει δεν έχει καμία σχέση με το φασισμό που εμφανίζεται στην Ιταλία και Γερμανία. Οι ρίζες του νεοφασισμού εντοπίζονται μέσα σε εμάς στους ανθρώπους στις ψυχές μας και το μυαλό μας, αλλά και στην αδυναμία του πολιτικού συστήματος να εξαλείψει τη βίαιη αιματηρή οργάνωση που

θεωρεί ότι οι άνθρωποι χωρίζονται σε «εχθρούς» και «υποανθρώπους». Εμπνευσμένοι από τα Χιτλερικά στοιχεία κυνηγούν αριστερούς νέους, μετανάστες και πρόσφυγες και φυσικά τους εχθρούς του έθνους μας. Η δράση όμως μέχρι σήμερα ήταν άγνωστη. Δρούν στους δρόμους και ήταν «υπεύθυνοι», ώστε να καθαρίσει η κοινωνία μας από αυτούς που προανέφερα πιο πάνω. Ειδικότερα, το 1998 η Χρυσή Αυγή γίνεται η αιτία για τον ξυλοδαρμό των ανθρώπων που διέπονταν από αριστερά φρονήματα τα οποία ουδέ ποτέ παραδέχτηκαν. Ωστόσο, στη Βουλή έγιναν κάποιες προσπάθειες να συζητήσουν το ζήτημα αυτό χωρίς καμία επιτυχία. Η Δικαιοσύνη σε συνδυασμό με τη πολιτική δεν κατάφεραν να βρουν τη χρυσή τομή στην ναζιστική εγκληματική οργάνωση.

Η δομή της οργάνωσης της ήταν συγκεκριμένη ισχυρή ιεραρχία και στρατιωτική αφοσίωση που θυμίζει αρκετά το Χίτλερ. Όταν, λοιπόν η οικονομική κατάσταση της χώρας τα προηγούμενα χρόνια ήταν καλή όλα φάνταζαν ιδανικά. Η εγκληματική οργάνωση είχε αρχίσει την δράση της από το 1998. Όσο το πολιτικό σύστημα προσπερνούσε και αδυνατούσε να βρεί λύση, να ακρωτηριάσει και να αποδυναμώσει το εσωτερικό της, εκείνη εκμεταλλευόμενη τις πολιτικές καταστάσεις βρήκε τον τρόπο να νομιμοποιήσει τη δράση της. Δημιούργησαν κόμμα στη Βουλή και ορκίστηκαν πίστη στη Δημοκρατία, εφόσον είχαν ακραίες εθνικιστικές πεποιθήσεις.

Η Χρυσή Αυγή εμφανίζει διπλό πρόσωπο, διότι από τη μια επιδεικτικά διαφήμιζε τη στρατιωτική της διάσταση και από την άλλη για να συγκαλύπτει τη δράση της φορούσε το προσωπείο του κοινοβουλευτισμού. Εν κατακλείδι, μέσα από τον κοινοβουλευτισμό καλλιέργησαν το μισος και το ρατσισμό. Δημιούργησαν το αίσθημα ότι μόνο ο εθνικισμός αποτελούσε το σίγουρο δρόμο για να λυθούν τα εσωτερικά προβλήματα και να επέλθει η ενδυνάμωση της χώρας. Ωστόσο, δεν έδειξαν να ενδιαφέρονται ιδιαίτερα για το κοινωνικό σύνολο που θέτουν σε κίνδυνο, το πολίτευμα της χώρας και φυσικά καταρρίπτει κάθε ανθρώπινη αξιοπρέπεια και παρρησία του λόγου και της έκφρασης.

Οι πολιτικοί άφησαν τις καταστάσεις να κυλήσουν από μόνες τους και οι πολίτες να βλέπουν εμφανέστατα τα σημάδια κατάρρευσης της Δημοκρατίας.⁸⁷ Στάθηκαν αδύναμοι απέναντι τους, το μοναδικό πράγμα που τους αφαιρέθηκε ήταν το δικαίωμα να εμφανίζονται σε ζωντανές ενημερωτικές εκπομπές στα Μ.Μ.Ε και να εκδίδουν φυσικά τα βιβλία τους. Ωστόσο, αστυνομία, κράτος και Χρυσή Αυγή είχαν μια δυνατή συνεργασία, ώστε φτάσαμε στο σημείο να γινόμαστε αποδέκτες τέτοιων εγκλημάτων. Παρόλα αυτά η πολιτική τους δράση δεν σταματά εδώ, διότι ο αρχηγός του κόμματος ο κ. Μιχαολιάκος διατηρεί site και ανεβάζει τις αντιλήψεις του και όσα υποστηρίζει για την διεφθαρμένη πολιτική σκηνή. Σε ένα άρθρο του με τίτλο «Συναγωνιστές και συναγωνίστριες όταν όλα μοιάζουν χαμένα εκεί φαίνονται οι δυνατές ψυχές» αναφέρει χαρακτηριστικά «Εμείς είμαστε η τελευταία ελπίδα του Έθνους, εμάς φοβούνται και υπολογίζουν γι' αυτό και μας πολεμούν τόσο σκληρά γι' αυτό ασκούν μια απόλυτη συνομωσία σιωπής ενάντια στη Χρυσή Αυγή, γι' αυτό με έχουν φυλακή».

⁸⁷ Η ελευθερία είναι δικαίωμα, αλλά ταυτόχρονα, ευθύνη και υποχρέωση σεβασμού της ελευθερίας των άλλων. Οποιοσδήποτε μπορεί να τον κάνει υποχείριο του, παύει επομένως να είναι ένας ελεύθερος άνθρωπος. Πολιτική και Δίκαιο Β' Γενικού Λυκείου. Το σχολικό βιβλίο αυτό αναφέρει λεπτομερώς διάφορα στοιχεία πολιτικά και της δικαιοσύνης. Συγκρατά γι' αυτά σε αυτά και το δικαίωμα του ανθρώπου στην ελευθερία. Όπως όλοι γνωρίζουμε η ελευθερία προκύπτει σε καθαρά Δημοκρατικά πλαίσια. Παρόλα αυτά είναι έντονη η δυσφορία της Δημοκρατίας απέναντι στα φασιστικά καθεστώτα και συνάμα η αδυναμία της να επιβληθεί, ώστε να υπάρξει αρμονία και ευδαιμονία στο κοινωνικό σύνολο. Στην θεωρία μας αποδεικνύονται εύκολα ως προς την κατανόηση τους, αλλά αποτελεί μεγάλη δυσκολία στη πράξη.

Η δημαγωγία που ασκεί ακόμα και μέσα από τη φυλακή είναι εμφανέστατη. Σχεδόν σε όλο το άρθρο του έχει επισημάνει τον όρο «εθνικισμός», τον «χαιρετισμό με το δεξί χέρι ψηλά», τους «πολιτικούς στρατιώτες» και την «Πίστη στην Ιδέα». Τον 21^ο αιώνα οι μετανάστες ενσαρκώνουν τους υπάνθρωπους Εβραίους του 20^{ου} αιώνα τρόπος γραφής του υποδηλώνει και το τρόπο σκέψης του που δεν είναι άλλος παρά Χιτλερικός. Έχει βαθιά ερεθίσματα από τη Ναζιστική Γερμανία και φυσικά την Ιστορία. Η πίστη στην Ιδέα είναι αυτή που κρατάει ζωντανό το σκληρό πυρήνα της οργάνωσης και φυσικά η αφοσίωση των στρατιωτών στα «τάγματα εφόδου». Τα νεοφασιστικά στοιχεία κυριαρχούν σε όλα του τα άρθρα και στον δημόσιο λόγο. Άραγε, έχουμε αναρωτηθεί τι είναι αυτό που μας οδηγεί στο να στραφούμε σε τέτοια φασιστικά κόμματα; Φταίει η οικονομική κρίση ή είναι κάτι βαθύτερο;

Προτάσεις για την διδασκαλία του Ολοκαυτώματος στο Σχολείο

Το μάθημα της Ιστορίας δεν θα πρέπει να γράφεται από την σκοπιά του νικητή στα δημόσια σχολεία. Δεν θα πρέπει να μεταχειρίζονται και να κακοποιούν την Ιστορία όσοι μοναδικό σκοπό έχουν να την υπονομεύσουν, υποδουλώσουν σε σκοπιμότητες και να την χειραγωγήσουν. Εν συνέχεια, ο ρόλος της σχολικής μονάδας είναι να αποτελεί πηγή έμπνευσης και προβληματισμού για τον μαθητή. Όλα τα μαθήματα και ειδικά η Ιστορία δεν

θα πρέπει να οδηγεί τον μαθητή σε μια κουραστική διαδικασία, όπου θα συγκρατεί ελλιπή γεγονότα και αριθμούς.

Ειδικότερα, ο μαθητής θα πρέπει να εξοικειωθεί με τον όρο «άνθρωπος» και «ανθρώπινα δικαιώματα» καθώς επίσης και με τις αξίες που απορρέουν από τα τελευταία. Μέσα από την συμβολή διαφόρων δραστηριοτήτων δέον να έρθει σε επαφή με ανθρώπους διαφορετικών πολιτισμικών συγκειμένων. Ιδιαίτερα θα βοηθούσε η μεγάλη ανάπτυξη της ενσυναίσθησης, δηλαδή να βάζουμε τους εαυτούς μας για το πώς εμείς θα νιώθαμε αν είμαστε στην θέση κάποιου ανθρώπου που αναγκάζεται να φύγει από τον τόπο του εξαιτίας κάποιων ιδεολογιών πολιτικών και θρησκευτικών λόγων με διαδρομή το άγνωστο. Επιπλέον, είναι αναγκαίο μέσα από την Ιστορία που αποτελεί μαύρες σελίδες γεμάτες πολέμους να κατανοήσει ο κάθε μαθητής σαν άτομο το κόστος των πολέμων όχι μόνο υπό το πρίσμα της οικονομίας, αλλά και τα απομεινάρια που αφήνει στις ψυχές, στα σώματα και τις μνήμες των ανθρώπων. Είναι πολύ σημαντικό να μελετήσουμε πως οι κοινωνικοοικονομικές συνθήκες, οδηγούν τα άτομα μέσα από την κοινωνία να καταπιαστούν από ιδεολογίες, φοβίες προκαταλήψεων να ξεχάσει ότι είναι άνθρωπος και να ξυπνήσουν βίαια ένστικτα απέναντι στους συνανθρώπους τους.

Επίσης, είναι εύλογο να τονιστεί, ότι τα σημερινά παιδιά είναι αρκετά αποξενωμένα όχι από τα δεσμά που επιβάλλει η πολιτική, αλλά από την αξία της πολιτικής που ορίζει το κοινωνικό μας πλαίσιο. Πλέον, η νεολαία αντιμετωπίζει την πολιτική ως κάτι κακό που καταλήγει σε ακραία μορφή φανατισμού από την άποψη κομμάτων και οδηγεί στην πλήρη απομόνωση της και φυσικά έλλειψη πολιτικής παιδείας. Θα πρέπει να αποκτήσουν έντονη πολιτική παιδεία και να έρθουν σε επαφή με διαφορές έννοιες όπως αυτή του φασισμού, με την οποία είναι συνυφασμένος όλος ο 20^{ος} αιώνας και αποτελεί κατά βάση πολιτική ιστορία.

Ο 21^{ος} αιώνας αποτελεί μια συνέχεια του 20^{ου} αιώνα με μετά-φασιστικά στοιχεία τα οποία είναι ικανά να φέρουν στο πολιτικό προσκήνιο πολέμους ενάντια στους μετανάστες, πρόσφυγες και κομμουνιστές. Πρέπει να μαθαίνουμε για το παρελθόν μας και να το σεβόμαστε όποιο και να είναι αυτό για να μπορούμε να προχωράμε σε ένα υγιές περιβάλλον. Ανάλογα με τα γεγονότα που τελέστηκαν αποφασίζουμε αν θα πρέπει κάποιος χαρακτήρας στην Ιστορία να αποτελέσει πρότυπο προς μίμηση, ή αποφυγή του με στόχο την κινητοποίηση ενάντια στο κακό που βρίσκεται μέσα στις ψυχές ανθρώπων που πλαισιώνει την κοινωνία μας.

Ακόμη, είναι αρκετά σημαντική η επαφή των παιδιών με τις προφορικές οπτικοακουστικές μαρτυρίες ανθρώπων που επέζησαν από πολέμους και μιλούν για τα όσα βίωσαν. Οι μαθητές θα ήταν σημαντικό να μπουν στη διαδικασία σκέψης και κατανόησης αυτών των κοινωνικών ομάδων για αυτά που βίωσαν και για όσους από την οικογένεια τους έχασαν. Η αλληλεγγύη και η συνείδηση του συνανήκειν θα κατακτηθεί μόνο από την ελεύθερη σκέψη του ατόμου και θα του δώσει να καταλάβει πως το πολυτιμότερο αγαθό του ανθρώπου είναι η ελευθερία του σε όλα τα επίπεδα. Ο Γιώργος Κόκκινος⁸⁸ αναφέρει στο άρθρο του με τίτλο «Κριτικά σχόλια για τις Μνήμες Κατοχής» πως η *«Ιστορική κατανόηση του εχθρού και του θύτη δεν σημαίνει υστερόβουλος αναθεωρητισμός, αλλά εμπλουτισμός της ιστορικής πραγματικότητας με σημαντικές αποχρώσεις που καθιστούν ακόμη πιο σύνθετο και πολύπλοκο το «τοπίο της Ιστορίας».*

⁸⁸ <https://neapaideia-glossa.gr/articles/976/>

Εν κατακλείδι το κυριότερο χαρακτηριστικό που θα πρέπει να έχει η διδασκαλία εκτός του ότι θα πρέπει να είναι πηγή έμπνευσης και τροφή για σκέψη είναι να στρέψει όλο το ενδιαφέρον της στην εκπαιδευτική ισότητα και να καταρρίψει τις θεωρίες περί «αριστείων» και χρησιμοθηρικών στόχων και ότι μόνο όσοι διαθέτουν αριστεία θα έχουν σίγουρες ευκαιρίες σε αντίθεση με κάποιον άλλον που δεν τα διαθέτει. Η μάθηση είναι σημαντικό αγαθό στη ζωή των ανθρώπων, κυρίως σε πνευματικό επίπεδο και δεν θα έπρεπε να το αντιμετωπίζουμε ως εισιτήριο μόνο για μια εξασφαλισμένη επαγγελματική θέση και καριέρα.

Αναλυτικότερα, το σχολείο περνά τη δική του κρίση αξιών και σιγά~ σιγά παίρνει τη μορφή εκφοβισμού και χειραγώγησης. Η συμβολική του αξία σε συνδυασμό με τις δομές του κατάρρευσε. Οι δάσκαλοι κοινωνικά όσο και οικονομικά ταπεινώνονται. Πλέον, δεν αποτελεί πηγή μετάδοσης μιας κουλτούρας, αλλά κάτι αμήχανο που αποσκοπεί στην απομνημόνευση και τη στείρα γνώση. Οι δάσκαλοι δεν υποστηρίζονται ούτε από την οικογένεια τους, αλλά το κυρίαρχο πρόβλημα είναι ότι χάνουμε την ουσιαστική παιδεία η οποία αντικαθίσταται από χαμηλής ποιότητας μέσα, όπως η τηλεόραση και το διαδίκτυο.

Ο «νέος φασισμός» υπάρχει γύρω μας και δεν εμφανίζεται απαραίτητα σε ολοκληρωτικά καθεστώτα, αυτό το πετυχαίνει η αγορά και οι απαιτήσεις της. Το σχολείο έχει συνδεθεί με την παραγωγικότητα και συνεπώς με την αγορά εργασίας(καπιταλισμός). Όλες οι δεξιότητες μας σχετίζονται με την αγορά. Οι δάσκαλοι έχουν να αντιμετωπίσουν ζήτημα της διαπαιδewγησης, επιμέλειας, καθοδήγησης χωρίς να μεριμνά η πολιτεία η οποία κατευθύνει τους νέους και ακρωτηριάζει τη κριτική τους σκέψη, το μυαλό εργάζεται σαν υπολογιστής. Παίρνει τις πληροφορίες και τις επεξεργάζεται.

Το Ολοκαύτωμα θα πρέπει να αποτελεί ένα ξεχωριστό κεφάλαιο στο μάθημα της Ιστορίας, όπου θα καταδικάζει την γενοκτονία αυτή και άλλες που έγιναν και γίνονται και να υπάρξει κατανόηση ότι η βία σηματοδοτεί τον θάνατο. Δικαίωμα στην ζωή έχουν όλοι ανεξαιρέτως φυλής, χρώματος, θρησκείας, γλώσσας και πολιτισμικών στοιχείων.

Θα μπορούσε κάλλιστα να συμβάλλουν και τα μαθήματα της Γλώσσας, Λογοτεχνίας, Θρησκευτικών και Πολιτικής Αγωγής στη Διδασκαλία του Ολοκαυτώματος⁸⁹. Αυτό που θα βοηθούσε περισσότερο θα είναι η άμεση επαφή του μαθητή με τα γεγονότα το οποίο θα βοηθούσε στο να μπει ο μαθητής στην πραγματικότητα των ανθρώπων εκείνης της εποχής. Το εβραϊκό μουσείο και ο τόπος συναγωγής τους θα ήταν ιδιαίτερα χρήσιμο να αντιληφθούν οι μαθητές τον διαφορετικό ακόμα πολιτισμικό στοιχείο της κοινωνικής ομάδας αυτής.

Πρέπει να αφήνουμε στην άκρη κάποιες φορές τη γνώση και ουσιαστικά να την χρησιμοποιούμε αυτή την δομική έλλειψη για να δώσουμε μια δική μας ερμηνεία. Το Σχολείο συντελεί στο χωρισμό του υποκειμένου από τη γλώσσα και τη κουλτούρα της οικογένειας του και το φέρνει σε επαφή με ανοικτούς ορίζοντες με άλλους κόσμους και πολιτισμούς. Το καπιταλιστικό σύστημα και ο τρόπος που δημιουργήθηκε δημιούργησαν την αυταπάτη ότι το κυρίαρχο ζήτημα στη ζωή του ανθρώπου αποτελεί η επιτυχία, όμως, αυτός ο δρόμος που κυνηγούν επίμονα αρκετοί και δεν είναι άλλος αυτός από την επιτυχία

⁸⁹ Τα μαθήματα της Τέχνης και θεατρική αγωγής θα ήταν ιδιαίτερα ωφέλιμη για την διδακτική προσέγγιση του Ολοκαυτώματος.

εγκυμονεί πολλούς κινδύνους, καθώς, δημιουργεί επικίνδυνα πρότυπα χάνεται η απόλαυση και η πειθαρχία που χρειάζεται η διαπαιδαγώγηση.

Ο Massimo Recalcati αναφέρει «Ο κόσμος συνεχίζει ασφαλώς να είναι αυτός που ήταν και πρωύτερα, αλλά δεν είναι πια ο ίδιος. Είναι όπως πριν και δεν είναι όπως πριν»⁹⁰. Οι καιροί άλλαξαν και κατέταξαν τη γνώση με τη παραγωγικότητα όλα να θυσιάζονται στο βωμό της. Ο άνθρωπος να αποξενώνεται από τους γύρω να χάνει το νόημα της ζωής που είναι ένα συνεχής αγώνα δρόμου μέσα από γνώσεις περιττές για το άτομο. Η επιθυμία και η δίψα για την γνώση αργοπεθαίνει μέσα από μια κοινωνία που κυνηγά την επιτυχία και την ευτυχία του μέσα από το κυνήγι του χρήματος. Άραγε, να υπήρξε κάπου κάποτε πραγματική παιδεία στην ζωή των ατόμων ή κυνηγάμε κάτι αδύνατο να ενταχτεί στην ζωή του ατόμου;

Ο φασισμός σήμερα

Η Ισλαμική κουλτούρα έγινε ευρέως γνωστή ιδιαίτερα στις σύγχρονες κοινωνίες, οι οποίες βιώνουν βίαιες εξάρσεις μετά- φασισμού. Ειδικότερα, η ευρωπαϊκή αποικιοκρατική ιδεολογία στις ισλαμικές κοινωνίες της Μέσης Ανατολής υπάρχει ήδη από τον 15^ο αιώνα και για πολλά χρόνια προσάρμοσαν την ισλαμική κοινωνία στα ευρωπαϊκά μοντέλα. Στις σύγχρονες ευρωπαϊκές κοινωνίες συμβαίνει το αντίθετο εξαπλώνεται η ισλαμοφοβία. Η θρησκεία, δρα, ως πολιτικό προϊόν το οποίο καλύπτει τις αμαρτίες και τα συμφέροντα των ανθρώπων. Στο Ισλάμ⁹¹ οι νόμοι προέρχονται από το Κοράνι και από το Μωάμεθ που είναι ο κύριος εκφραστής των νόμων αυτών, που καθορίζουν το δημόσιο και ιδιωτικό βίο των ανθρώπων. Ακόμη από την πίστη στην παράδοση. προκύπτει ο φανατισμός και η υπερβολική προσήλωση στο έθος στα έθιμα και σε εκείνα που κρατούν από παλιά, όπως είναι το Κοράνι και ο ιερός πόλεμος. Στη συνείδηση των ισλαμιστών το τζιχάντ ο πόλεμος με σκοπό την διάδοση της ισλαμικής πίστης και την τρομοκρατία. Με τον όρο τζιχάντ εννοούμε την «προσπάθεια» του πιστού σε πνευματική τελείωση, αλλά και τον μόχθο να διαδώσει ο κάθε μουσουλμάνος την ισλαμική πίστη, η οποία υποτίθεται ότι κινδυνεύει, αλλά στόχος είναι να διαδοθεί εκτός από τα γεωγραφικά όρια της Μέσης Ανατολής με τη βία.

Δυστυχισμένοι άνθρωποι, συντετριμμένοι από τη ζωή, συχνά γεμάτο

Το μέλλον τους με ψυχικούς πόνους περασμένων χρόνων,

Αν η χαρά ανακουφίζει τη θλίψη και θεραπεύει την ψυχή,

⁹⁰ Massimo Recalcati, « Η ώρα του μαθήματος», Εκδόσεις Αθήνα κέλευθος, σελ.111.

⁹¹ Γεράσιμος Μακρής, «Ισλάμ» Πεποιθήσεις, πρακτικές και τάσεις, Εκδόσεις Αθήνα Πατάκη, κεφ.2

Συμπέρασμα

Η εξέγερση στο γκέτο της Βαρσοβίας ενέπνευσε εξεγέρσεις σε άλλα γκέτο και κέντρα εξόντωσης. Στις 2 Αυγούστου, οπλισμένοι με φτυάρια, αξίνες και λίγα όπλα που είχαν κλέψει από την οπλαποθήκη, πυρπόλησαν τμήμα του στρατοπέδου και δραπέτευσαν ανοίγοντας τρύπα στο συρματόπλεγμα του φράχτη. Περίπου 300 κρατούμενοι κατόρθωσαν να διαφύγουν, ενώ το ένα τρίτο από αυτούς κατάφεραν να παραμείνουν ασύλληπτοι παρά τις προσπάθειες των Γερμανών να τους εντοπίσουν. Στις 14 Οκτωβρίου, οι κρατούμενοι σκότωσαν έντεκα φύλακες του στρατοπέδου και το πυρπόλησαν. Δραπέτευσαν περί τους 300 κρατουμένους, πολλοί όμως σκοτώθηκαν στο ανθρωποκυνηγητό που ακολούθησε. Το τέλος του πολέμου βρήκε πενήντα από αυτούς ακόμα εν ζωή.

Στο Άουσβιτς-Μπίρκεναου, οι κρατούμενοι του σώματος των Sonderkommando –της ειδικής μονάδας που είχε επιφορτιστεί με την αποτέφρωση των δολοφονημένων θυμάτων- πληροφορήθηκε την ύπαρξη σχεδίων για την εκτέλεσή τους. Στις 7 Οκτωβρίου 1944, μια ομάδα από αυτούς εξεγέρθηκε. Σκότωσαν τρεις φρουρούς και ανατίναξαν το κρεματόριο. Εκατοντάδες κρατούμενοι δραπέτευσαν, αλλά οι περισσότεροι συνελήφθησαν αργότερα και εκτελέστηκαν. Τέσσερις νεαρές γυναίκες που κατηγορήθηκαν ότι τους είχαν προμηθεύσει δυναμίτη, απαγχονίστηκαν ενώπιον των εγκλείστων που είχαν απομείνει.

Ο 20^{ος} αιώνας αναδεικνύει έναν άνθρωπο ειδωλολάτρη του φασισμού ο οποίος θυσιάζει την ελευθερία του για τη ζωή στο βωμό του κράτους⁹². Αναλυτικότερα, ακόμη ένας λόγος που η ελευθερία του ατόμου είναι τυπική ως απατηλή έχει να κάνει με την εργασία του, όπου απομονώνει το άτομο και το οδηγεί στην μοναξιά. Η εργασία του δεν αποτυπώνει την ανθρώπινη δραστηριότητα και παραμένει παθητικός⁹³.

Στην περίπτωση όμως της Γερμανίας, αλλά και της Ελλάδας την περίοδο της Χρυσής Αυγής στη Βουλή, το άτομο δεν κατέβαλλε προσπάθεια να αποβάλλει την δυσαρέσκεια του που προκάλεσαν τα οικονομικά προβλήματα και η φτώχεια. Όσο κρύβει το πρόβλημα κάτω από το χαλάκι ποτέ δεν θα μπορέσει να δει ξεκάθαρα την ουσία του προβλήματος. Αντίθετα, όμως η κατάθλιψη και η απογοήτευση που στιγματίζουν τις ψυχές τους θα τους οδηγούν στη βία, ενάντια στα ευάλωτα μέλη της κοινωνίας.⁹⁴ Ο άνθρωπος αργοπεθαίνει

⁹² Το άτομο πλέον δεν βάζει τον εαυτό του στην διαδικασία να ερευνήσει οτιδήποτε προέρχεται είτε από το κράτος είτε από τα θρησκευτικά δόγματα. Ο άνθρωπος τον 20^ο αιώνα που είναι και το θέμα της εργασίας αυτής περνάει κρίση της αξιακής, ατομικής του ταυτότητα(εγώ) και την ανθρωπιά του μέσα από τη λατρεία του ηγέτη. Από τη προσωπικότητα του ηγέτη το άτομο ταυτίζει τα πάθη του, την απληστία του για εξουσία ακόμη και για χρήματα. « Οι άνθρωποι παίρνουν αυτό που επιθυμούν και ποτέ δεν επιθυμούν αυτό που μπορούν να πάρουν».

⁹³ Ο καπιταλισμός έχει σχεδιάσει όλη του τη ζωή όχι μόνο στο κομμάτι της εργασίας η οποία σε κάποιους θα επιφέρει την ευτυχία και λιγότερες περιπέτειες, ωστόσο ο άνθρωπος δεν διαθέτει τίποτε άλλο ως ιδιοκτησία παρά μόνο τη ζωή του.

⁹⁴ Όσο οι ανθρώπινες αδυναμίες σε τέτοιες καταστάσεις δεν επιδιορθώνουν ορθά το πρόβλημα, τόσο θα συνεχίζονται να καταγράφουν σε βιβλία τις μαύρες σελίδες της Ιστορίας και την δυσκολία της ανθρώπινης ύπαρξης να αλλάζει τις συνθήκες επιβίωσης του.

μέσα στα συντρίμια της κοινωνίας η οποία αδυνατεί να ανασυγκροτηθεί από την αρχή, ώστε να αποφύγει τον πόλεμο, την απομόνωση σε παγκόσμια κλίμακα και την εργασία να χάσει εντελώς την έστω και λίγο ανθρώπινη υπόσταση που μπορεί να διαθέτει. Ο αντισημιτισμός βρίσκεται έξω από την πόρτα μας και μάς απειλεί. Η Ευρώπη είναι αδύναμοι πλέον να σταματήσει αυτήν την έξαρση που παρατηρεί μέσα στα κράτη της. Το ίδιο ακριβώς συμβαίνει και στην Μέση Ανατολή και της Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής.

Αξιοσημείωτο είναι ότι δεν πρέπει να ξεχνάμε το παρελθόν, διότι μέσα από τις μνήμες του παρελθόντος εντοπίζουμε το τι ζητούσε ή το τι έλειπε από εκείνη την κοινωνία, τους εαυτούς μας και γίνεται τροφή για σκέψη σήμερα. Έτσι μπαίνουμε σε μια διαδικασία σαν πολίτες που ζούμε στο σήμερα να κτίσουμε άμυνες μπροστά στα σημερινά θεμέλια που χτίζει ο σημερινός αντισημιτισμός και να προστατεύσουμε τα ατομικά μας δικαιώματα και την τυπική δημοκρατία που μας δίνεται.

Τις εποχές που βίωσαν οι κοινωνίες τότε τις βιώνουν και οι τωρινές κοινωνίες με διαφορετικό τρόπο, καθώς οι κοινωνίες έχουν εξελιχθεί περισσότερο. Η λέξη Δικαιοσύνη είναι βαριά λέξη για τις κοινωνίες, διότι οι άνθρωποι που θα βιώσουν πραγματικά τον βασανισμό, τον εξευτελισμό, την ανέχεια, την φτώχεια τότε δεν θα καταφέρει καμία δικαιοσύνη να ελαφρύνει τις ψυχές αυτών των ανθρώπων, όπως και τότε οι αδύναμοι δεν θα δικαιωθούν. Όμως, αυτό έχει την θετική του πλευρά, διότι ο άνθρωπος θα παίρνει την δύναμη να συνεχίζει να αγωνίζεται. Μόνο όταν πραγματικά θα σταματήσει να μάχεται για το δικαίωμα του να ζει μέσα σε ένα ελεύθερο, δίκαιο και ειρηνικό σύστημα, τότε θα έχει πεθάνει η ανθρώπινη φύση του. Δεν αρκεί μόνο να αφιερώνουμε σελίδες ολόκληρες και να αναγράφουμε της ιδεολογίες και τις επιπτώσεις που έφεραν σε μια κοινωνία και να μαχόμαστε για μια εικονική ενσυναίσθηση απέναντι σε ανθρώπους, αλλά για την πραγματική και ουσιαστική. Θα πρέπει να αποβάλλουμε σαν κοινωνίες το βαθύ πολιτικο-θηρησκευτικό πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε και να χτίσουμε νέες βάσεις πιο ανθρώπινες σε όλους τους τομείς. Εν κατακλείδι, ο άνθρωπος περνάει κρίση και τείνει να σβηστεί η αξία του από τον ανθρώπινο χάρτη και να αντικατασταθεί από ένα ψυχρό ρομπότ, που δεν θα μπορεί να έχει τις λειτουργίες του ανθρώπου. Το μοναδικό κλειδί για την αλλαγή της κοινωνίας είναι η επανάσταση⁹⁵ όχι αυτή που θα προέρχεται από τα συμφέροντα του κεφαλαίου, αλλά από τους ανθρώπους που βιώνουν την αδικία⁹⁶.

⁹⁵ Και η συνεργασία μεταξύ των στρωμάτων για την ίση κατανομή των πλούτων.

⁹⁶ Τότε θα μπορεί να χαρακτηριστεί πραγματική επανάσταση και θα φέρει ιδέες και αντιλήψεις ουσιαστικές για τη βελτίωση του ανθρώπου.

Κριτική

Ο αγών μου

Ο Χίτλερ στο βιβλίο του «Ο Αγών μου»⁹⁷ τοποθετεί το λαό, ο οποίος διαφαίνεται μέσα από το Κράτος⁹⁸ και τα συνδέει με ισχυρά στοιχεία παρελθοντικού πολιτισμού. Τα ιστορικά τεκμήρια τα αναδεικνύει ή όπως αντιλαμβάνεται εκείνος την Γερμανική κυριαρχία. Ειδικότερα, όπως αναφέρει ο Χίτλερ (Χίτλερ ο αγών μου:σελ.33) «*όταν στους κόλπους ενός λαού, συγκεντρώνονται για ν' ακολουθήσουν ένα μόνο σκοπό, ορισμένο πλήθος ατόμων με ψηλή στάθμη ενεργητικότητας και δημιουργικής δύναμης και που είναι έτσι απόλυτα διαχωρισμένοι απ' την τεμπελιά και την αποχαύνωση που μαστίζουν τις μάζες, αυτοί οι ορισμένοι άνθρωποι θα γίνουν οι ηγέτες, του συνόλου του λαού*». Θεωρούσε λοιπόν, χρέος τόσο δικό του όσο και των υποστηρικτών του μια μειονότητα μέσα στα γερμανικά πλαίσια, ότι έπρεπε να αλλάξει την κοινωνία και τον κόσμο γενικότερα⁹⁹ κάτι το οποίο όχι μόνο φαντάζει απίθανο, αλλά και είναι. Οι υποστηρικτές του δεν θα μπορούσαν και οι ίδιοι να φανταστούν που θα οδηγούσε ο σκοπός αυτός.

Σε όλο το βιβλίο του καταγράφονται οι σκέψεις του σχετικά με την ανθρώπινη ύπαρξη και συγκεκριμένα με παιδιά που γεννιούνται "αρρωστιάρικα" όπως τα χαρακτηρίζει και ότι δεν θα έπρεπε καν να έχουν γεννηθεί. Η κοινωνία σύμφωνα με τα λεγόμενα του θα πρέπει να εμψυχήσει τη προσοχή της σε τέτοια ζητήματα και να μην αφήνει γυναίκες που γεννούν ανθρώπους αυτού του είδους να αναπτύσσονται στην κοινωνία μας και θα πρέπει να προχωρούν σε στείρωση, διότι «*το παιδί είναι το πιο σπουδαίο αγαθό ενός λαού*»(Ο αγών μου:σελ.37). Πιστεύει ότι τα παιδιά είναι αναγκαστικά και μη οι συνεχιστές του Κράτους ότι ανήκουν στο ίδιο το Κράτος και μόνο τα υγιή παιδιά θα βοηθήσουν να ενδυναμωθεί το ίδιο το Κράτος που είναι καταρρακωμένο από όσα συνέβησαν και τα λάθη που έκανε. Η δυνατή και κυρίαρχη Γερμανία θα προκύψει μόνο μέσα από δυνατούς και αφοσιωμένους πολίτες στον ηγέτη τους και στο κράτος που υπηρετούν. Αν σκεφτούμε πόσες γυναίκες εκείνη την εποχή προχώρησαν σε στείρωση και άλλες πόσες στερήθηκαν τα παιδιά τους επειδή εκτελούσαν το "χρέος" τους στη πατρίδα θα ξεπεράσει την λογική των σύγχρονων ανθρώπων. Πόσο κόσμο έβαλε να εγκληματήσει σκοτώνοντας μέλη της οικογένειάς του, γιατί ήταν ανεπαρκή για την κοινωνία. Μήπως τελικά οι Γερμανοί εκείνη την εποχή δεν ήταν εγκληματίες μόνο των Εβραίων, αλλά και των ίδιων τους των εαυτών.

Για όλους τους ανθρώπους το να αποφασίζουν για την αυτοδιάθεση του σώματος τους είναι δικαίωμα τους, όπως κι πάνω από τις αξίες του κράτους βρίσκεται η αξία του ανθρώπου να δίνει ζωή και να ζει ελεύθερος. Πρέπει να σημειωθεί ότι, οι ηγέτες¹⁰⁰ εκείνη την περίοδο της ανασφάλειας στους ανθρώπους φάνταζε η μόνη ελπίδα για το μέλλον, τη ασφάλεια και επιθυμία για ένα καλύτερο αύριο. Η ανάγκη των ατόμων να σχηματίσουν ομάδες οι οποίες υποστηρίζουν τον ηγέτη δεν αφήνει περιθώρια για εναλλακτικές

⁹⁷ Α. Χίτλερ «Ο αγών μου», Εκδόσεις Αθήνα Ζαρβάνος Β' τόμος, σελ 33.

⁹⁸ Το Κράτος δεν θα πρέπει να είναι απλώς ένας μηχανισμός που θα εισπράττει και θα δίνει, αλλά ένας ζωντανός οργανισμός, όπου θα υποκινείται από τα "θέλω" του ηγέτη. Τα "θέλω" του ηγέτη θα πρέπει να συμπίπτουν με τα κοινωνικά θέλω μιας συγκεκριμένης ομάδας και μόνο μέσω της προπαγάνδας θα επιτευχθούν οι στόχοι.

⁹⁹ Το σκεπτικό του να αλλάξει τον κόσμο δεν είναι καλοπροαίρετο αλλά αντίθετα πίσω από τις προθέσεις του υπήρχε μια αυταρχική επιβολή των πραγμάτων που άρεσε σε εκείνον και όχι στο γενικότερο πλαίσιο.

¹⁰⁰ Το κομμάτι της ηγεσίας ήταν πολύ σημαντικό ήδη από τους πρώτους πολιτισμούς. Η ηγεσία βρίσκεται στον εγκέφαλο του ανθρώπου και σχετίζεται με συναισθήματα, σκέψεις και ενέργειες.

αποφάσεις. Η ομαδοποίηση εξαφανίζει ατομικές σκέψεις στο όνομα του κοινού καλού. Ακόμη και όσοι έχουν αντιρρήσεις θα συνεχίσουν να καλύπτουν τα συμφέροντα της ομάδας. Επειδή, ακριβώς δεν ανήκαν από τα πλαίσια αυτής της ομάδας δεν μπορούσαν να αντιληφθούν ποιο ήταν το σωστό και ποιο το λάθος.

Επιπλέον, αναφέρει συνεχώς τον όρο ράτσα δεν μας αποδίδει καν την έννοια του ανθρώπου έστω και τυπικά. Πρέπει να σημειωθεί ότι, στο μυαλό του υπάρχει μόνο η επιτυχία και οι φιλοδοξίες θα φέρουν την ευτυχία στους ανθρώπους. Ωστόσο, ξεχνά κάτι βασικό ότι οι επιτυχίες δεν θα φέρει απαραίτητα και την ευτυχία στην ζωή των ανθρώπων, αλλά μέσα από τις δυσκολίες, αποτυχίες θα αποτελέσουν σημαντικά μαθήματα στην ζωή του ανθρώπου για την επιτυχία¹⁰¹ του. Οι φοβίες που είχε αναπτύξει ο ίδιος και οι αποτυχίες τους τα είχε ταυτίσει με τα προβλήματα του λαού¹⁰². Όσα στοιχεία δεν του άρεσαν στον εαυτό του τα επέβαλλε στους άλλους ως κακά στοιχεία στην ζωή του ανθρώπου. Μετέτρεψε επί της ουσίας όλη τη δική του απογοήτευση για τη ζωή και τους ανθρώπους σε μίσος, αυταρχικότητα. Θεώρησε ότι μόνο τα πλούτη, η ισχύ, τα πάθη και οι φιλοδοξίες και επιτυχίες θα δημιουργούσαν ισχυρούς ανθρώπους στην Γερμανία και μια ισχυρή Γερμανία η οποία θα κατακτούσε όλο τον κόσμο και θα έσωζε το κόσμο από τους αδύναμους ανθρώπους.

Αναλυτικότερα, θέλει να έχει τον πλήρη έλεγχο σε όλες τις φάσεις της ζωής των ανθρώπων και είναι αρκετά οξύμωρο κι έρχεται κόντρα με τη φύση ενός υγιούς κράτους. Τα σχολεία ειδικότερα, αλλά και οι παιδαγωγοί αποτελούν τους καθοδηγητές μας στην ζωή και δεν είναι υπεύθυνοι για το πως θα σκεφτόμαστε και όχι να σκληραγωγούν τους ανθρώπους σύμφωνα με το Χίτλερ. Η εκπαίδευση είναι λειτουργήμα και ρόλος της είναι να δημιουργεί ανοιχτούς ανθρώπους στην κοινωνία¹⁰³, «*Η παιδεία είναι η ουσία της εκπαίδευσης του ανθρώπου. Χωρίς τις θετικές ανθρώπινες και κοινωνικές αξίες η εκπαίδευση παραμένει στενή και κενή, δεν εξανθρωπίζει και δεν κοινωνικοποιεί τον άνθρωπο, μπορεί μάλιστα να γίνει και επικίνδυνη*¹⁰⁴». Προσπάθησε να ταυτίσει τα σχολεία με το στρατό και να τους αποδώσει μια στρατιωτική διάσταση, όπου τα αγόρια θα γινόντουσαν άντρες δυνατοί και γεροί μέσα από την σωματική άσκηση¹⁰⁵.

Είναι εύλογο να τονιστεί το γεγονός ότι το βιβλίο του εκείνη την περίοδο επηρέασε καθοριστικά τη Γερμανική κοινωνία αλλά και όσους ήταν φιλογερμανοί. Ωστόσο, το πρόβλημα δεν είναι ο ίδιος ο Χίτλερ, όπως πιστεύουμε, αλλά κάτι πιο βαθύ. Μέσα από το κράτος διαφαίνεται ο ολοκληρωτικός και αυταρχικός του χαρακτήρας σε σχέση με τη φυσική διάσταση του ανθρώπου. Δηλαδή, το ολοκληρωτικό καθεστώς και ο λόγος του καθορίζεται με βάση τη φύση του ανθρώπου όπως είναι το Αίμα και η Φυλή ακόμη και ο πόλεμος που είναι αναγκαία στοιχεία στην ζωή του ανθρώπου, ώστε να εξασφαλίστούν όλα τα γνήσια στοιχεία του ανθρώπου. Παρόλα αυτά, ο πόλεμος θα ωφελήσει μόνο συγκεκριμένες κοινωνικές τάξεις μέσα στη Γερμανία και οι φτωχοί θα αναγκαστούν να υποστούν την φτώχεια και την ανέχεια που θα επιφέρει ένας πόλεμος που υποτίθεται ότι

¹⁰¹ Είναι ο μόνος δρόμος για να μάθουμε τον εαυτό μας και συνεπώς να γίνουμε καλύτεροι.

¹⁰² Ο λαός αποτελούσε τον καθρέφτη της ψυχής του Χίτλερ

¹⁰³ Τους οποίους φυσικά δεν διαχωρίζει φυλετικά, ούτε διαμορφώνει τον χαρακτήρα τους διάφορα και με φάση το φύλο.

¹⁰⁴ (Μπαλάσκας Κώστας, Νέα Παιδεία-Γλώσσα: Τεύχος 167).

¹⁰⁵ Φαίνεται ότι είναι έντονα επηρεασμένος από την αρχαιότητα «νους υγιής εν σωματί υγιεί» το οποίο θα επιτευχθεί μέσα από τις σωματικές ασκήσεις θα διατηρηθεί υγιή και το μυαλό του ανθρώπου και όχι οι ανούσιες στείρες γνώσεις.

εκφράζει όλο το κοινωνικό σύνολο. Καλλιεργεί μέσα από την σπουδαιότητα του ηρωισμού το χρέος στο λαό να δράσει πάνω σε μια συγκεκριμένη αποστολή. Η συναισθηματική νοημοσύνη του γερμανικού είχε παραλύσει μπροστά στα κηρύγματα του Χίτλερ και η λογική τους είχε χαθεί. Ο Φύρερ ήξερε ακριβώς να χρησιμοποιεί τη συνείδηση αρχικά της αστικής τάξης από όπου και προερχόταν.

Η γοητεία που ασκεί η εξουσία στον άνθρωπο τον καθιστά δούλο της και δέσμιος της ανήμπορος να δει την πραγματικότητα από άλλη οπτική γωνία και να αποφύγει να εγκληματήσει για χάρη της. Πιστεύουμε ότι η εξουσία μας δίνει δύναμη και συνεπώς τον πλήρη έλεγχο σε άλλους ανθρώπους, καθώς και στον ίδιο τον εαυτό μας (η βάση του εγώ) χάνοντας έτσι εμείς οι ίδιοι τον έλεγχο και το μέτρο στη συμπεριφορά μας. Ο έρωτας για την εξουσία και η επικινδυνότητα που απορρέει από αυτόν είναι εμφανή και στον 21^ο αιώνα, όπου ο άνθρωπος χάνει τη συνείδηση του και η λογική που αναπτύσσει ταυτίζεται με την κυριαρχία του ανθρώπου επάνω στη φύση και στους άλλους ανθρώπους. Πλέον, στο πολιτικό κάδρο της βίας δεν βρίσκεται ο Εβραίος και η φυλετική καθαρότητα¹⁰⁶, αλλά η βίαιη αποικιοκρατία που επεκτείνεται σταθερά σε όλη την σφαίρα της Ευρώπης¹⁰⁷. Η ζωή θα δείξει το εάν οι σημερινές κοινωνίες θα πρέπει να φοβούνται στο ενδεχόμενο να υπάρξουν γενοκτονίες στο Ευρωπαϊκό πλαίσιο με άλλη μορφή από αυτήν του Β' Παγκοσμίου πολέμου. Ίσως, η απάντηση να βρίσκεται στο γεγονός της αναδιάρθρωσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης από την αρχή με πιο υγιείς σχέσεις και συνεργασίες μεταξύ τους.

Επιπλέον, ο Φύρερ έτρεφε έναν ιδιαίτερο θαυμασμό για την αρχαιότητα και τη Ρωμαϊκή εποχή. Αυτό φαίνεται από τους Ολυμπιακούς Αγώνες και γενικότερα από διάφορα μυστήρια που τελούνταν μέσα στη Γερμανία. Ολόκληρη η Ευρώπη βυθίστηκε σε διαφορετικά απολυταρχικά καθεστώτα με θύματα τους Εβραίους και την οικονομική τους κατάσταση. Στις σημερινές κοινωνίες η έξαρση παρόμοιων φαινομένων, φασιστικών και επιβλητικών για το ανθρώπινα δικαιώματα ξεκινούν εκτός από την Ευρωπαϊκή ζώνη και εξαπλώνονται μέσα σε αυτήν με άλλη μορφή. Η οικονομική κρίση απλά αποτελεί την αφορμή ενώ η αιτία βρίσκεται σε άλλα πράγματα που μαστίζουν τις κοινωνίες τις σημερινές. Αρκετοί άνθρωποι βρίσκονται στο περιθώριο είτε επειδή ανήκουν στα κατώτερα κοινωνικά στρώματα είτε σε φτωχές χώρες και παρουσιάζουν δείγματα φανατισμού κτίζοντας μικρές ομάδες, όπου ασπάζονται την ίδια ιδεολογία και νοοτροπία ζωής.

¹⁰⁶ Ο αντισημιτισμός δεν έχει εξαφανιστεί, απλά δεν είναι τόσο έντονος στη Δυτική κουλτούρα πλέον, όσο, ο Ισλαμισμός.

¹⁰⁷ Έντονα διαφαίνεται στο Γαλλικό Κράτος, όπου αυτοκτονεί μέρα με την μέρα στο εσωτερικό της από την ανικανότητα της Κυβέρνησης να επιβάλλει όρια στους λαθρομετανάστες.

Βιβλιογραφία

Βίλχελμ Ράιχ «*Η Μαζική Ψυχολογία του Φασισμού*», Εκδόσεις Μπουκουμάνη, Αθήνα, Σεπτέμβριος 1975.

ΦΡΑΝΣΟΥΑ ΣΑΤΕΛΕ- ΕΒΕΛΙΝ ΠΙΖΙΕ- ΚΟΥΣΝΕΡ, «*ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ ΤΟΥ 20^{ου} ΑΙΩΝΑ*» ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΣΚΕΨΗΣ, Εκδόσεις Ράππα, Αθήνα 1982.

ΓΕΩΡΓΑΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ, «*ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ*» ΣΤΑΣΕΙΣ-ΑΝΤΙΛΗΨΗ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ- ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΑ-ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΤΗΤΑ-ΔΥΑΔΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ, Εκδόσεις Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα 1995, σελ.201 -229.

ΓΕΩΡΓΑΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ, «*ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ*» ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ- ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ-ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ-ΗΓΕΤΙΚΟΣ ΡΟΛΟΣ- ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, Εκδόσεις Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα 1995

ΙΒΑΝ ΜΑΙΣΚΙ «*ΠΟΙΟΣ ΒΟΗΘΗΣΕ ΤΟ ΧΙΤΛΕΡ;*» Εκδόσεις Θεμέλιο, Αθήνα 1966.

ΚΟΝΔΥΛΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ «*Θεωρία του Πολέμου*» ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ- ΠΟΛΕΜΟΣ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ-ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ-ΘΕΡΜΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΨΥΧΡΟ ΠΟΛΕΜΟ-ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ, Εκδόσεις Θεμέλιο, Αθήνα Οκτώβριος 2004.

ΓΚΕΟΡΓΚ ΙΓΚΕΡΣ, «*Η ΙΣΤΟΡΙΟΓΡΑΦΙΑ ΣΤΟΝ 20^ο ΑΙΩΝΑ*», Εκδόσεις Νεφέλη, Αθήνα 2006.

ΖΑΝ-ΜΑΡΙ ΒΕΝΣΑΝ, «*Η ΣΧΟΛΗ ΤΗΣ ΦΡΑΝΚΦΟΥΡΤΗΣ ΚΑΙ Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ*», Εκδόσεις Επίκουρος, Αθήνα 1977.

HORNBLOWER SIMON, «*ΘΟΥΚΙΔΙΔΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑΙ*», Εκδόσεις UNIVERSITY STUDIO PRESS, Αθήνα Σεπτέμβριος 2018, σελ.585.

P.A. ΣΤΕΙΝΙΓΚΕΡ, «*Η ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΝΥΡΕΜΒΕΡΓΗΣ*», Εκδόσεις Φάρος, Αθήνα 1960.

ERICH FROMM, «*Η ΥΓΙΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑ*», Εκδόσεις ΜΠΟΥΚΟΥΜΑΝΗ, Αθήνα 1973.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΛΕΚΚΑΣ, «*Η ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΗ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ*», Πέντε υποθέσεις εργασίας στην ιστορική κοινωνιολογία, Εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα 2011.

STUART T. MILLER, «*ΝΕΟΤΕΡΗ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ*», Εκδόσεις GUTENBERG, σελ.624-628.

Κώστας Κόμης, «*ΤΣΙΓΓΑΝΟΙ: ΙΣΤΟΡΙΑ, ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΑ- ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ*», Εκδόσεις Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα Απρίλιος 1998.

J.M.Roberts, «*ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ*», Β΄ΤΟΜΟΣ, Εκδόσεις Οδυσσέας, σελ. 496-525.

XANNA APENT, «*ΟΙ ΑΠΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟΥ*», Ο αντισημιτισμός, Εκδόσεις Νησίδες , Ιανουάριος 2017.

TRAVERSO ENZO, «*ΟΙ ΡΙΖΕΣ ΤΗΣ ΝΑΖΙΣΤΙΚΗΣ ΒΙΑΣ*», Μια Ευρωπαϊκή Γενεαλογία, Εκδόσεις Εικοστού Πρώτου, Αθήνα Νοέμβριος 2013.

LEVI PRIMO, «*ΕΑΝ ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ*», Εκδόσεις Άγρα, Αθήνα Νοέμβριος 2009.

REES LAURENCE, «*ΤΟ ΣΚΟΤΕΙΝΟ ΧΑΡΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΔΟΛΦΟΥ ΧΙΤΛΕΡ*», Εκδόσεις Πατάκης, Αθήνα Οκτώβριος 2016.

Ivan Berend, «*Οικονομική Ιστορία του Ευρωπαϊκού 20^{ου} αιώνα*». Τα οικονομικά καθεστώτα από το Laissez – faire στην Παγκοσμιοποίηση, Εκδόσεις Gutenberg, Αθήνα Οκτώβριος 2009.

Γεράσιμος Μακρής, «*Ισλάμ*» Πεποιθήσεις, πρακτικές και τάσεις, Εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα Νοέμβριος 2014.

Henry Kissinger, «*Διπλωματία*», Εκδόσεις Πεδίο Μάρτιος 2020, Τόμος Α΄.

Stephan Marks, «*Γιατί ακολούθησαν τον Χίτλερ*» ; η Ψυχολογία του Εθνικοσοσιαλισμού, Εκδόσεις Δ.Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑ, Αθήνα 2011.

Ohler Norman, «*Υπερδιέργεση: Τα ναρκωτικά στο Γ' Ράιχ*», Εκδόσεις Μεταίχμιο, Οκτώβριος 2018.

Ηλεκτρονική Βιβλιογραφία

[Foucault.PDF](#)

https://www.bbc.co.uk/history/worldwars/genocide/jewish_deportation_01.shtml#top

https://www.bbc.co.uk/history/historic_figures/petain_philippe.shtml

<https://xrisiavgi.com/%CE%BD-%CE%B3-%CE%BC%CE%B9%CF%87%CE%B1%CE%BB%CE%BF%CE%BB%CE%B9%CE%B1%CE%BA%CE%BF%CF%83-%CF%83%CF%85%CE%BD%CE%B1%CE%B3%CF%89%CE%BD%CE%B9%CF%83%CF%84%CE%AD%CF%82-%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CF%83%CF%85%CE%BD/>

https://repository.kallipos.gr/bitstream/11419/4740/2/02_chapter_06_%CE%95%CE%99%CE%A3.%CE%A0%CE%9F%CE%9B.%CE%99%CE%94%CE%95%CE%9F%CE%9B.pdf

https://repository.kallipos.gr/bitstream/11419/4441/2/15562_02_Chapter_5.pdf

<https://www.epikentro.gr/PDF/9789604582921-E03.pdf>

<https://monpetitcafedehumanite.com/2019/03/01/%CE%BC%CE%B5%CE%B8%CE%B1%CE%BC%CF%86%CE%B5%CF%84%CE%B1%CE%BC%CE%AF%CE%BD%CE%B7-%CF%85%CF%80%CE%B5%CF%81%CE%AC%CE%BD%CF%89-%CF%8C%CE%BB%CF%89%CE%BD-norman-ohler-%CF%85%CF%80%CE%B5%CF%81%CE%B4%CE%B9/>

<https://www.kethea.gr/fag/methamfetamini-einai-kai-pos-epidra/>

<https://allthatsinteresting.com/theodor-morell>

<https://eclass.upatras.gr/modules/document/file.php/PHIL1983/%CE%92%CE%AF%CE%BA%CF%85-%CE%99%CE%B1%CE%BA%CF%8E%CE%B2%CE%BF%CF%85-%CE%97-%CE%A3%CF%87%CE%BF%CE%BB%CE%AE-%CF%84%CE%B7%CF%82-%CE%A6%CF%81%CE%B1%CE%BD%CE%BA%CF%86%CE%BF%CF%8D%CF%81%CF%84%CE%B7%CF%82-%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CE%B7-%CE%9D%CE%B5%CF%89%CF%84%CE%B5%CF%81%CE%B9%CE%BA%CF%8C%CF%84%CE%B7%CF%84%CE%B1.pdf>

<https://www.akako.gr/2019/09/women-world-war-2.html>

<https://encyclopedia.ushmm.org/el>

[O AIXMAN STHN IEROYSALHM.pdf](#)

[ο Εθνικισμός στην Ευρώπη.pdf](#)

